

من روائع التراث بجزيرة سرنديب

صلى الله عليه وسلم

بقلم: شمس العارفين وعلمه الاولياء ومريحان الرسول
المير محمد العزيز الذي سماه والرفاعي والضمري
وامت بركانم القرنية

சசுமலு டுபிகையகீ கடணசு சசுலலுடாடு!

صلى الله عليه وسلم

ஃபழிலத்துஓ ஁஁ய்கு
அஸஸைய்யது அப்துல் அஸஸு ஁ஸலானா
குஓஓ஁ரால் தவ்வலல்லா஁஁ ஁஁யாத஁஁

செஞ்செல் நுடையைக்

காணச் செல்லுங்கள்!

செய்யுதல்

செய்யுதல்

ஆசிரியர் :

ஃபுல்துஷ்ஷெ ஷெய்கு அஸ்ஸெய்யிது
அப்துல் அஸ்ஸெ மௌலானா குஷ்ஷுறாலி
தவ்வல்லலாஹு ஹயாதஹு

JAMIYATU-ISA-ATHI-AHLIS-SUNNA

JAMIYATU-ISA-ATHI-AHLIS-SUNNA

No.105, Second Cross Street,
Colombo - 11. Sri Lanka.
Tel : 466113 Fax : 449055

© Copyright Reserved

பதிப்புரிமை ஆசிரியருக்கே

இந்நூல்
அன்பளிப்புக்குரியது
விற்பனைக்கு அல்ல

நூலின் பெயர் : **செம்மல் நபியைக்
காணச் செல்வோம்!**

நூல் ஆசிரியர் : **பழிலத்துஷ் ஷெய்கு
அஸ்ஸெய்யிது அப்துல் அஸீஸ்
மௌலானா குஷ்ஹாலி
தவ்வலல்லாஹு ஹயாதஹு**

பக்கம் : 144

தொடர்இலக்கம் : 23

முதற் பதிப்பு : **மார்ச் 2003**

1424 முஹர்ரம்

வெளியீடு : **ஜம்யிய்யது இஷா அதி
அஹ்லிஸ் ஸுன்னா**

105, 2-ம் குறுக்குத் தெரு,

கொழும்பு-11. போன் : 01466113

E-Mail: seyedina@hotmail.com

அச்சிட்டோர் : **ரப்பானியா பிரிண்டிங் பிரஸ்**

12/25, காந்தி தெரு, ஜீவா நகர், திருச்சி-8.

இந்தியா. போன் : 91-431-2701685

E-Mail: rabbaniapress@yahoo.com

Following are the Addresses
where the Book is Available (Free of cost)

INDIA

KHANKQA - HE _ KHUSHALIYA
Chillagah Shariff Bihar Gad, Mourn Post
Dist. Muzafar Nagar, U.P. India

MUASKAR WOMEN'S ARABIC COLLEGE
Cholukkar Street,
KAYALPATNAM - 628 204. S. India

RABBAŅIA PRINTING PRESS
No.12/25, Gandhi Street, Jeeva Nagar,
TRICHY-620 008. S.India

SRI LANKA

JAMEEATU-ISHA-ATHI AHLIS SUNNAH
105, Second Cross Street, Colombo-11
Sri Lanka. Phone : 466113, Fax : 449055

U.S.A.

JAMEEATU-ISHA-ATHI AHLIS SUNNAH
436, Broad Street, Bristol Canaticut-06010
U.S.A.

CANADA

M. YUSUF VHQRA
15, Windsomg Court Markham, Ontario
Canada. L3r-8n7, 1-905-479-9483

SOUTH AFRICA

DARUL ULOOM PRETORIA
P.o. Box : 14296, Laudim-0037, Pretoria
Tel : (27-12-3741721

சமர்ப்பணம்

إلا الحفنة الفروية روح الرجوة ودم كل موجود بعد التفتين وإمام
الخصرين بمرنا محمد صلى الله عليه وآله وسلم
إلا كل دابة لله تعالى في مشارق الأرض ومغاربها حيث ما حملوا وحملت
أرواحهم في مرجم الله القريع
إلا الذين فيما الأرض بمجامع الأرحاب رسول الله صلى الله عليه وآله وسلم
إلا الأقطاب والأفراو والأوناو والأدرال والأطراز والأغاب
والأغوار والأخبار والعناء والنقاء إلا هؤلاء جميعا

எமது வெளியீடுகளில் சில :

1. பாங்கில் திருநபியின் திருநாமம் கேட்டு
விரல்களை முத்த வேண்டுமா?
2. கப்ருகளின் மீது கட்டிடம் கட்டலாமா?
3. இறைநேசர்களின் கப்ருகளை முத்தமிடலாமா?
4. ஸியாரத்தை நோக்கிப் பயணம்
5. வஸீலா
6. தராவீஹ் தொழுகையின் எண்ணிக்கை
7. அண்ணலாரின் அகமியம்
8. உத்தமர் உதயம்
9. மௌலிது ஓதுவோம் வாரூங்கள்
10. முத்தமிடல்
11. சுந்தர நபியின் சுவனத்துப் பெற்றோர்
12. ஷியாக்களும் அவர்தம் கொள்கையும்?
13. எத்தி வைப்போம் வாரீர்
14. இன்னல்களை நீக்கிடும் இனிய திருநாமம்
15. தப்ஸீர் ஆயத் அந்நார்

ஜமியது இஸா அதி அஹ்லி சுன்னா

JAMIYATU-ISA-ATHI-AHLIS-SUNNA
No.105, Second Cross Street, Colombo - 11. Sri Lanka.
Tel : 466113 Fax : 449055

செம்மல் நபியைக் காணச் செல்வோம்! vi

அல்ஜாமி அத்துல் அஸ்ஸிய்யா அரபிக் கல்லூரி பேராசிரியர்

மௌலானா மௌலவி அல்ஹாஜ் ஹாபிழ்

S.E.M.ஷெய்க்ப்துல் காதிர் மிஸ்பாஹி தவ்வல்லாஹு ஹயாதஹு

அவர்கள் மனமுந்நளித்த

மதிப்புரை

புகழ்னைத்தும் இறைவனுக்கே. சுகந்த ஸலாமும் சுந்தர ஸலவாத்தும் சுவனத்துப் பேரரசர் பூமான் நபி ஸல்லல்லாஹு அலைஹி வஸல்லமவர்கள் மீதும், அவர்கள் தம் பாதக்கமலத்தை கல்பில் பொத்தி கண்களில் முத்தி, முக்தி பெற்ற முஹிப்பீன்கள் அனைவர் மீதும் சுவனம் உள்ளவும் உண்டாவதாக.

பூமான் நபியவர்களின் புனித ரௌழாவை நோக்கிப் புறப்படும் பயணத்தின் பலன்கள் பற்றி இந்நூல் மிகத் தெளிவான விளக்கங்களை உள்ளடக்கியுள்ளது.

பொதுவாக இவ்வுயர்வும் உன்னதமுமிக்க பயணத்தை மேற்கொள்வோருக்கு விண்ணகமும் மண்ணகமும் முகமன் கூறிட, சுவனத்து மகரந்தப் பொடிகளை அவர்கள் செல்லும் பாதைகளிலெல்லாம் தூவி வாழ்த்தி வழியனுப்ப இயற்கையும் துணைநின்று தென்றலை தூதுவிட்டு மகிழ்கிறது எனக்கூறின் அது மிகையன்று. ஏனெனில் கண்மணி நாயகத்தை சந்திக்க முனைபவர்கள் பாக்கியம் மிக்கவர்கள். தவிரவும் பாக்கியம் மிகப் பெற்றவர்களுக்குத் தான் இதன்பால் அவாவும் ஆர்வமும் உதயமாகும். அங்கே சென்று வந்தவர்கள் தன் ஆன்மாக்களை வென்று வந்தவர்களாவர். தன் பாவப் புழுதிகளை அந்த ஹுப்புர்ஸூலில் என்னும் பொங்குமா வெண்கடலில் கரைத்து புனித மிக்கவர்களாக திரும்பி வருகின்றனர். பூமான் நபியின் புனித ரவ்ழா ஷரீபில் நின்று அன்றலர்ந்த மலர்களாக மணம் வீச, இதயம் கமழ திரும்பி வருகின்றனர். இப்பாக்கியம் எல்லோருக்கும் கிட்டுவதில்லை.

விதரிய்யா தந்த வித்தகர் அபூபக்கருல் பக்தாதி அவர்களுடன் மாதிஹுர் ரஸூல் சதகதுல்லாஹில் காஹிரி அவர்கள், "பாவத்தை சுமந்தவர்களே! பயகம்பர் அவர்களின் புனித பட்டணமாம் மதீனாவிற்கு உங்கள் பயணத்தை மேற்கொள்ளுங்கள். அங்கு தான் பாவங்கள் யாவும் போக்கப்படுகின்றன" என தம் கவியில் கோடிட்டுக் காட்டுகின்றார்கள்.

செம்மல் நபியைக் காணச் செல்வோம்! vii

அண்ணலார் நபிகள் (ஸல்லல்லாஹு அலைஹி வஸல்லம்) அவர்களை நோக்கிப் புறப்பட்ட மரங்கள் வேரோடும் வேரடி மண்ணோடும் பெருமா னாரின் முன் வந்து சஜ்தா செய்த நிகழ்வு எல்லோருக்கும் தெரிந்த ஒன்று. அதுபோன்றே நீரோடையின் அக்கரையில் கிடந்த பாருங்கல் ஒன்று பயகம்பர் ஸல்லல்லாஹு அலைஹி வஸல்லம் அவர்களை நோக்கிப் புறப் பட்டு அவர்கள் முன்னே வந்தடைந்து கலிமா கூறியதும் சரித்திரம் கூறும் உண்மை. இதுபோன்ற நிகழ்ச்சிகள் மூலம் பெருமானார் அவர்களை நோக்கி மேற்கொள்ளப்படும் பயணத்திற்கு இயற்கையும் தன் நிலைமாறி துணை செய்கின்றது என்ற ரகசியம் தெரிய வருகிறது. ஆம்! நெடிய மரம் வேரோடு அசைந்து வர அதனைச் சூழ்ந்துள்ள திடமான மண் தன்னை நீராக மாற்றி அதற்கு வழிவிடுகிறது. திடப் பொருளான பாருங்கல் பெருமானாரை நோக்கி அது நீரில் புறப்பட, திரவப் பொருளான நீர் அக்கல்லை மூழ்கடிக்காமல் தானும் திடப் பொருளாக மாறி தனது முதுகில் சுமந்து சுவர்க்கத்து நபியவர்களிடம் அழைத்து வந்து சேர்க்கிறது.

எனவே ஏந்தல் நபிகள் அவர்களை நோக்கி எடுத்து வைக்கப்படும் ஒவ்வொரு அடியிலும் பாதம் பதிந்த மண் யாவும் "மர்ஹபா" எனக் கூறி வாழ்த்தி வழியனுப்புகிறது என்பது திண்ணம்.

மூன்று மஸ்ஜித்களைத் தவிர வேறு பயணம் மேற்கொள்ளக் கூடாது என தவறாக பொருள் புரிந்தால், ஹதீதுக்களையே இவ்வுலகில் தோன்றியிருக்காது. குறிப்பிட்ட அந்த ஹதீது உள்ளிட்ட ஏனைய ஹதீதுகள் யாவும் அதனைத் தேடிப் புறப்பட்ட பயணத்தின் விழைவால் கிடைத்ததன்றே. பல ஆயிரம் மைல் தூரத்தை ஒரே ஒரு ஹதீதிற்காக பயணம் மேற்கொண்டோர் பலருண்டு. "ஹதீதைத் தேடிப் பயணம்" என அல் கதீப் பக்தாதி அவர்கள் ஒரு நூலையும் எழுதியுள்ளார்கள்.

"மூன்று பள்ளிகளைத் தவிர பயணம் மேற்கொள்ள வேண்டாம்" என்ற ஹதீதிற்கு இந்நூலில் தரப்பட்டிருக்கும் விளக்கங்கள் சாலச் சிறந்தவை. "இம்மூன்று பள்ளிகளைத் தவிர வேறு பள்ளிகளுக்கெனப் பயணத்தை மேற் கொள்ள வேண்டாம்" என்பது தான் பொருள் என குறைந்த பட்சம் அரபு இலக்கண ஞானம் உள்ளவர்கள் விளங்கிக் கொள்வர்.

அண்ணல் கண்மணி நாயகம் அவர்களது புனித ரவ்ழாவை தரிசித்து தன்னைத் தூய்மைப்படுத்திட முனைவோருக்கு இந்நூல் ஓர் வரப் பிரசாதம். அப்பயணம் பற்றிய உண்மையான விளக்கங்களைப் பெற ஆசையுள் ளோருக்கு இந்நூல் ஓர் கலங்கரை விளக்கு.

கருணையுள்ள நாயன், சங்கைமிகு ரைஹானூர் ரசூல், ஷம்ஸுல் ஆரிபீன், அபுல் கைராத், நகீபுல் அஷ்ராப், அஸ்ஸெய்யித் அஷ்ஷெய்கு அப்துல் அஸீஸ் மௌலானா குஷ்ஹாலி அவர்களுக்கு இதுபோன்ற பல பயன்மிக்க நூல்களை தந்திட துணை நிற்பானாக. ஆமீன்.

என்னுரை

الحمد لله الذي من علينا برسوله، وهدانا به إلى سوا
سبيله، وأمرنا بتعظيمه وتكريمه وتبجيله، وفرض على
كل مؤمن أن يكون أحب إليه من نفسه وأبويه وخليته
، وجعل اتباعه سبباً لمحبة الله وتفضيله، ونصب طاعته
خاصة من كيده الشيطان وتضليله، ويغني عن جملة
القول وتفصيله رفع ذكره وما أثنى عليه في محكم
الكتاب وتنزيله، صلى الله عليه وسلم صلاة دائمة
بجوامع طلوع النجم وأفوله.

சென்ற வருடம் ஏப்ரல் மாதம் 27-4-2001 அன்று தினகரன் பத்திரிக்கையில் இஸ்லாமிய சுடர் என்னும் பகுதியில் மௌலவி அல்ஹாஜ் எம்.ஆர்.எம்.ஸில்மி நூரி அஸ்ஹரி அவர்கள் மூலம் ஹாஜிகள் ரௌழா ஷரீபை தரிசித்தல் என்னும் தலைப்பில் கட்டுரை யொன்று பிரசுரமாயிற்று. இதில் அவரது கட்டுரை முழுவதும் கருத்துக்களை திருடிய பின்னரே பிரசுரிக்கப்பட்டது என்பது ஒரு புறமிருக்க...

அதே பத்திரிக்கையின் 11-5-2001ம் தேதியன்று அதே பகுதியில் ஜனாப் என்.பி.ஜுனைத் என்பவரால் மேற்படி கட்டுரைக்கு மறுப்புக்

கட்டுரையொன்று பிரசுரமாயிற்று. அதற்கு பதிலளிக்க மெளலவி ஸில்மி பல்வேறு முயற்சிகளை மேற்கொண்டார். அரசியல்வாதிகள் பலர் மூலமாகவும் முயற்சிகள் பல செய்தும் கடைசிவரை பதிலளிக்க முடியாது போயிற்று. அத்துடன் அவரது எழுத்துச் சுதந்திரமும் பறிபோனது.

எனவே அன்று அவர் தடுக்கப்பட்டதால் தான் இன்று ஜூனைத் அவர்களின் கட்டுரைக்கு மறுப்புத் தெரிவித்து தெளிவானதொரு விளக்கமளிக்க சந்தர்ப்பமளித்த அல்லாஹ்வை நான் மனமாற உளமாறப் புகழ்கிறேன்.

மேலும் ஸியாரத்திற்கென்று பிரயாணம் செய்வதும், பாராளுமன்றப் பயகம்பர் ஸல்லல்லாஹு அலைஹி வஸல்லமவர்களிடம் செய்த பாவத்திற்காக பரிசாரம் தேடுவதும், நபியவர்கள் நமது அப்பாவத் திற்காக இறைவனிடம் ஷபாஅத்துச் செய்வார்கள் என்று நம்புவதும் சாத்தியமானதே என்பதற்கு முஸா பின் ஹிலால், மஸ்லமா பின் ஸாலிமுல் ஜுஹனீ, உத்பீ போன்றோரால் அறிவிக்கப்படும் ஹதீஸ்களை உலகிலுள்ள அனைத்து சுன்னத் வல் ஜமாஅத்தினரும் எடுத்துக் காட்டுகின்றனர். இதைத்தான் மெளலவி ஸில்மியும் எடுத்துக் காட்டினார்.

இனி ஸியாரத்திற்காக பிரயாணம் செய்யலாமென்று சொல்லப்பட்ட ஹதீஸ்களில் மஸ்லமா பின் ஸாலிமுல் ஜுஹனியால் அறிவிக்கப்பட்ட ஹதீஸும் ஒன்றாகும். இவரை இமாம் அபூ தாலுத் ரஹிமஹுல்லாஹ் அவர்கள் உறுதியானவரல்ல என்பதாக சொல்லியிருப்பதாலும், இவர் ஒரு பலவீனமானவர் என்பதாலும், ஸிஹாஹ் ஸித்தாவின் ஆசிரியர்கள் மட்டுமின்றி இமாம் அஹ்மத் போன்ற நம்பிக்கைக்குரியவர்கள் யாருமே இவரால் அறிவிக்கப்படும் ஹதீஸை தமது நூல்களில் பதிவுசெய்யவில்லையாதலால் நாங்கள் ஏற்றுக்கொள்ள மாட்டோமென்று சொல்லியிருந்தால் இது நியாயமான ஒன்றுதானென நாமும் ஒரு வாதத்திற்காக ஏற்றுக் கொண்டிருப்போம். ஆனால் அவரால் அறிவிக்கப்படும் ஹதீஸில் காணப்படும் விஷயத்தையே மறுத்தாக வேண்டுமென்று சொன்ன தற்குரிய காரணம் தான் என்னவென்று இதுவரை நமக்கு புரியாத புதிராக உள்ளது. ஆதலால் அதற்குரிய காரணத்தை விளக்கித் தருமாறு ஜனாப் ஜூனைதுக்கு இதனை மனுவாக அனுப்புகிறோம்.

இன்னும் ஒரு அறிவிப்பாளரை பெரியார்களிலுள்ள எவரேனும் ஒருவர் (ஜர்ஹ்) குறைகூறி விட்டால் அதை மட்டும் ஆதாரமாக

வைத்து அவரது அறிவிப்பு ஏற்கத்தக்க ஒன்றல்ல எனத் தீர்ப்பு வழங்கி விடுவது அறிஞர்களது பண்பல்ல.

மேலும் ஹதீஸுக் கலையின் ஓர் அங்கமான அறிவிப்பாளர்கள் பற்றிய ஆய்வுக்குரிய முன்னோடிகளான யஹ்யா பின் முயீன், அலீ பின் முத்னீ, அம்ர் பின் அலீ, உஸ்மானுப்னு ஸயீத், தாரமி, இப்னு அம்மார், நஸயீ போன்றோரால் குறை காணப்பட்ட ஒருவரின் அறிவிப்பை இமாம் முஸ்லிம் அவர்கள் அறிவித்திருப்பதை இவர்கள் பார்க்கவில்லையா? இன்னும் இமாம் முஸ்லிமின் பார்வையில் அவர் நம்பிக்கைக்கு உரியவராகத்தானே இருந்திருக்கிறார்? அத்துடன் இவரை குறைகண்டவர்கள் குறைந்த பட்சம் அதற்குரிய சரியான காரணத்தையாவது சொல்லியிருக்க வேண்டுமா வேண்டாமா?

இந்நிலையில் மஸ்லமாவையோ அல்லது முஸாவையோ சிலர் குறைகூறும் அதே நேரம் வேறுசிலர் அவர்களை நம்பிக்கைக்குரியவர்களென்று கூறியிருப்பதும் இவர்களுக்கு தெரியத்தானே செய்யும்? இன்னும் அவர்களது அறிவிப்பில் காணப்படும் விஷயம் பொய்யானது என்றால் அதைத் தெளிவுபடுத்துவதை விட்டு விட்டு அறிவிப்பாளர்களை குறைகூறி இவர்கள் தமது நேரத்தை எதற்காக வீணாக்குகிறார்கள்?

அடுத்து உத்பியுடைய அறிவிப்பில் காணப்படும் சம்பவமாகும். இதே போன்றதொரு சம்பவத்திற்குரிய நிகழ்ச்சி தப்லீர் குர்துபியிலும் பதிவு செய்யப்பட்டுள்ளது. இதில் இரு சம்பவங்களும் வெவ்வேறையினும் இரண்டிலுமுள்ள விஷயத்தின் கருத்து ஒன்றுதான். இவ்வாறே உத்பியின் அறிவிப்பில் காணப்படும் சம்பவத்தில் ஸல்லல்லாஹு அலைஹி வஸல்லமவர்கள் கனவில் காட்சி தந்தது பற்றி சொல்லப்படுவதைப் போல, நபியவர்களின் ரொழாஷரீபிலிருந்து நீர் மன்னிக்கப்பட்டு விட்டீர் என்னும் அசரீரி கேட்டதாக தப்லீர் குர்துபியில் காணப்படும் சம்பவத்திலும் பதிவாகியுள்ளது.

இவ்விரு சம்பவங்களில் உத்பியுடைய சம்பவத்தை இமாம் இப்னு கஸீர் ரஹிமஹுல்லாஹ்வும், தப்லீர் குர்துபியிலுள்ள சம்பவத்தை இமாம் குர்துபி, இமாம் சுயூத்தி ரஹிமஹுமல்லாஹ் போன்றோர் குறிப்பிடுகின்றனர். இம்மூவரும் திருக்குர்ஆனின் விரிவுரையாளர்களாகும். இனி உத்பியால் அறிவிக்கப்படும் சம்பவத்திற்கு அறிவிப்பாளர்கள் இல்லையாதலால் அதை ஏற்க

முடியாதென்பதாக இவர்களிடம் ஹதீஸ்களை அறிஞரான அப்துல் ஹாதி என்பவர் சொன்னதாகவும், இவ்வாறே பூரணமான அறிவிப்பாளர்களைக் கொண்ட ஒரு சம்பவத்தில் இடம்பெறும் ஒருவரைப் பற்றி பல பெரியார்கள் அவரை பொய்யர், ஹதீஸ்களை இட்டுக் கட்டுபவர் எனக் கடுமையாக குறைகூறியிருந்ததால் அவரையும் ஏற்றுக்கொள்ள முடியாதென்று இவர்களிலுள்ள ஹதீஸ் மற்றும் பிக்ஹுக் கலையின் அறிஞரென்று பேசப்படும் பஷீர் ஸஹ்சுவானி என்பவரும் கூறுகிறார்களாம்.

மேலும் சரியான அறிவிப்பாளர்கள் இல்லையாதலால் இந்த ஹதீஸை ஏற்றுக்கொள்ள முடியாதென்று அப்துல்ஹாதி சொன்னதாகக் கூறிய ஜுனைத், பின்னும் இஸ்னாத் என்னும் அறிவிப்பாளரது வரிசை என்பது இஸ்லாமிய சட்டத்துறையின் பிரதானமான கிளைகளில் ஒன்றென்ப பேசப்படுவதால் அது ஹதீஸுக்கலையின் அன்னையாகும். ஆதலால் இஸ்னாத் என்பது இல்லையெனில் ஒவ்வொருவனும் தான் விரும்பியதையெல்லாம் சொல்லுவான் என்பதை இமாம் இப்னு முபாரக் ரஹிமஹுல்லாஹ் அவர்கள் சொன்னதாக முஸ்லிம் ஷரீபின் முன்னுரையிலிருந்து எடுத்துக் காட்டியவர்,...

அதேநூலின் அதேபகுதியில் நிச்சயமாக கல்வியும் தீன் (மார்க்கம்) தான். ஆகையால் உங்களது தீனை யாரிடமிருந்து நீங்கள் பெறுகிறீர்கள் என்பதை கவனித்துக் கொள்ளுங்கள். (உண்மையாளர்களிடமிருந்தும், மார்க்கப் பேணுதலுடையவர்களிடமிருந்தும் நீங்கள் உங்களுடைய தீனை கற்றுக் கொள்ளுங்கள்.) என்னும் இப்னு ஸீரீனுடைய கருத்தை இவர்கள் கவனிக்கவில்லை போலும். அல்லது இவர்களது உள்ளத்தை அல்லாஹ் சத்தியத்தை உணர்ந்துகொள்ள முடியாத அளவுக்கு அதில் திரையிட்டு விட்டான் போலும்.

அடுத்து இஸ்னாத் என்பது மிக மிக முக்கியமான ஒன்றுதான் யினும் அதேநேரம் அந்த இஸ்னாத் ஏன் முக்கியமாக்கப்பட்டதென்பதையும் இதே இப்னு ஸீரீன் ரஹிமஹுல்லாஹ் அவர்கள் கூறுவதைப் பாருங்கள்.

قال: لم يكونوا يسألون عن الإسناد فلما وقعت الفتنة قالوا سمو لنا رجالكم فينظروا إلى أهل السنة فيأخذ حديثهم وينظر إلى أهل البدع فلا يأخذ حديثهم

“ஆரம்ப காலங்களில் மக்கள் ஹதீஸ்களை பயான் செய்யும் போது

ஸனதுகளை பற்றியெல்லாம் கேட்க மாட்டார்கள். ஆனால் ராபிழிய்யாக்கள், காரிஜிய்யாக்கள், முர்ஜிய்யாக்கள், கத்ரிய்யாக்கள் போன்ற பித்அத்வாதிகளின் குழப்பம் தோன்றியதற்குப் பின்னால் மக்கள்: நீங்கள் கூறும் ஹதீஸ்களுக்குரிய அறிவிப்பாளர்களைச் சொல்லுங்கள் என்று கேட்கலாயினர். அதன்பின் அவர்கள் சுன்னத் வல் ஜமாஅத்தைச் சார்ந்தவர் தானா என்பதும் ஆராயப்பட்டு அதன்பின்னரே அவர்களால் அறிவிக்கப்படும் ஹதீஸ் ஏற்கப்பட்டது. அவ்வாறு இல்லையேல் ஏற்கப்படுவதில்லை” என்பதாக முஸ்லிம் ஷரீபின் முகவுரையில் கூறப்பட்டுள்ளது.

எனவே தற்போது நம்மிடையே உள்ள நபிமொழிக் கிரந்தங்கள், குர்ஆனின் விரிவுரைகள், வரலாற்று நூல்கள் போன்றவை அனைத்தும் சுன்னத் வல் ஜமாஅத்தினரால் உருவாக்கப்பட்டது என்பது இதன்மூலம் தெளிவாகி விட்டதென்பதோடு அவர்கள் எதனை தமது நூல்களில் பதிவு செய்துள்ளார்களோ அவையனைத்தும் நிச்சயமாக நம்பத் தகுந்தவைகளே என்பதையும் நாம் புரிந்து கொள்கிறோம்.

மேலும் சுன்னத் வல் ஜமாஅத்தினர் தான் நல்லடியார்கள் என்பது இமாம் முஸ்லிமுடைய கொள்கையாகவும் இருந்துள்ளது. அத்துடன் அன்று ஒரு ஹதீஸைச் சொல்பவர் சுன்னத் வல் ஜமாஅத்தைச் சார்ந்தவரா என்பதைப் பார்த்தனர். அவ்வாறு இல்லையேல் அவரை விட்டு விட்டனர். ஆதலால் இப்போது நம்மால் எடுத்துக் காட்டப்படும் விஷயங்கள் அனைத்தும் சுன்னத் வல் ஜமாஅத்தினரால் சொல்லப்பட்டவை தானா என்பதை நாம் உன்னிப்பாக கவனிக்கக் கடமைப்பட்டுள்ளோம். இன்னும் அன்று ஒரு ஹதீஸைச் சொல்பவர் சுன்னத் வல் ஜமாஅத்தைச் சார்ந்தவர் தானா என்பதை வைத்துத்தான் ஏற்றுக் கொண்டார்களென்று நாம் சொல்லவில்லை. மாறாக இமாம் முஸ்லிம் அவர்கள் தமது நூலின் முகவுரையில் இதனை உள்ளங்கை நெல்லிக்கனி போல குறிப்பிடுகிறார்கள். இதுபோன்றே ஹதீஸை அறிவிப்பவர் தமது முன்னோர்களை அவமானப்படுத்தாதவராயும் இருக்க வேண்டும். இதுவும் ராவிர்களிடம் பேணப்பட்ட ஒரு முக்கியமான நிபந்தனையாகும். இதுபற்றி அல்லாமா இப்னு முபாரக் ரஹிமஹுல்லாஹ் அவர்கள்,...

دعوا حديث عمرو بن ثابت فإنه كان يسب السلف.

“அம்ருப்னு ஸாபித்திடமிருந்து பரிந்துரை செய்யப்பட்ட ஹதீஸை விட்டு விடுங்கள். ஏனெனில் அவர் தமது முன்னோர்களை

பழிப்பவராக இருக்கிறார் என்பதாக மக்கள் திரண்டிருந்த கூட்டத்தில் சொன்னார்கள்.”

எனவே ஹதீஸை அறிவிப்பவர் பித்அத்தியாக மட்டுமல்ல. தமது முன்னோர்களை அவமதிக்காதவரையும் இருக்க வேண்டும். இதன் அடிப்படையில் தமது முன்னோர்களை அவமதிப்பவரையும் பித்அத்தியாகவும் இருக்கின்ற இப்னு தைமிய்யா மற்றும் அப்துல் ஹாதி போன்றோரின் கருத்துக்களை நாம் ஒருபோதும் நம்பக் கூடாது என்பது நமக்கு சூரியனைப் போன்று பிரகாசமாயிற்று.

ஆதலால் நாம் ஆதாரமாக எடுத்துக்காட்டும் நூல்களும் அதன் ஆசிரியர்களும் சுன்னத் வல் ஜமாஅத்தைச் சார்ந்தவர்கள் தானென்பதும் அவர்கள் தமது நூல்களில் எடுத்துக்காட்டும் விஷயங்களனைத்தும் நம்பிக்கைக்குரியவைகளே. இவ்வாறே இவர்கள் ஆதாரமாக எடுத்துக் காட்டும் நூல்களும் அதன் ஆசிரியர்களும் பித்அத்திகளும் ஸலபுகளான முன்னோரைப் பழிப்பவர்களும் மாகும். எனவே இவர்களது கருத்துக்களைத்தும் வடிகட்டிய பொய்யும் அல்லாஹ் ரஸூல் மற்றும் நல்லோர் அனைவரின் சாபத்திற்கும் உரியதாகும்.

அடுத்து இவர்கள் ஸியாரத்திற்காகப் பிரயாணம் செய்வது பாவமான காரியமென்று வாதிப்பார்களாயின் இவர்கள் தமது தலைக்கு மேல் வைத்து வணங்கிக் கொண்டிருக்கும் முஜஸ்ஸமியா (இறைவனுக்கு உருவம் அமைத்தவரா)ன இப்னு தைமிய்யாவுடைய வனுக்கு உருவம் அமைத்தவரா)ன இப்னு தைமிய்யாவுடைய சிஷ்யர்களில் ஒருவரான தஹபி என்பார் அச்செயலை வணக்கங்களில் சிறந்ததென்றும், மற்றோர் சிஷ்யரான இப்னு கஸீர் என்பவர் உத்பியுடைய சம்பவத்தை ஆதாரமாக எடுத்துக் காட்டுவதும், ஷைகுல் இஸ்லாம் இமாம் பைரூஸாபாதி என்பவர் அது நன்மையான காரியமென்றும், மூன்று பள்ளிகள் பற்றிய ஹதீஸை வைத்து ஸியாரத்திற்காக பிரயாணம் செய்வதை ஹராம் என்பதற்கு ஆதாரப்படுத்துவோர் எதை எதற்கு ஆதாரமாக்க முடியும் என்பதற்குரிய விளக்கமோ இஸ்த்தின்பாத்திற்கான ஆற்றலோ இல்லாதவர்களென்றும், அவர்கள் அல்லாஹ்வுக்கும் ரஸூலுக்கும் பகிரங்கமாக துரோகம் இழைப்பவர்களென்றும், இமாம் இப்னு அஸாகிர் ரஹிமஹூல்லாஹ் அவர்கள் ஸியாரத்தால் நமது பாவங்கள் அழிக்கப்படும் என்று கூறுவதற்கும் இவர்கள் என்ன பதில் சொல்லப் போகிறார்கள்?

ஸியாரத்திற்காக பிரயாணம் செய்யும் விஷயத்தில் இப்னு

தைமிய்யாவும், அப்துல் ஹாதீயும் தமது முன்னோர்களுக்கு மட்டுமல்ல. குர்ஆனுக்கும் ஹதீஸுக்கும் கூட தமது சுயவிருப்பப்படி விளக்கம் தருவதுடன் அதற்கு முற்றிலும் மாறான கருத்துக்களையே கூறுகின்றனர் என்பதாக அவர்களது காலத்திலிருந்தவர்களிலிருந்து இன்றுவரையுள்ள இஸ்லாமிய அறிஞர்களனைவரும் கூறுவதால் உங்களைப் போன்ற ஒருசிலரே அவர்களை தலையில் தூக்கி வைத்துக் கொண்டு கொண்டாடுகிறீர்கள் எனில் இது நீங்கள் உலக ஆதாயத்திற்காக மார்க்கத்தை விற்கும் வியாபாரிகள் என உங்களை சொன்னால் அது மிகையல்ல என்றுதான் சொல்ல வேண்டும்.

8-4-2001ல் வெளியான தினகரன் பத்திரிக்கையில் மௌலவி சில்மியின் கருத்துக்கு எதிர்கருத்துத் தெரிவித்த அதேநபர் முதலாம் இலக்கமிட்ட ஹதீதை ஃபுழாலா இப்னு சஃத் என்பாரை காரணம் காட்டி அந்த ஹதீதை ஏற்க முடியாதென்பதற்கு வபாவுல் வபா ஃபீ அக்பாரி தாரில் முஸ்தபா என்னும் அல்லாமா சம்ஹுதீயின் நூலை ஆதாரமாகக் காட்டியிருந்தார். ஆனால் அந்நூலின் பக்கம் 1349-1387ம் பக்கம் வரையான கருத்துக்களை எல்லாம் அவர் ஏன் விட்டு விட்டார்? பின்னும் ஃபுழாலா தொடர்பாக இமாம் உகைலியின் கருத்தை எடுத்துக் காட்டியவர் அதன் கடைசி வரியான “வஹாதா யுர்வா பிவைரி ஹாதல் இஸ்னாதி மின் தரீக்கின் ஐழன் ஃபீஹிலீனுன்” இவரால் எடுத்துக் காட்டப்பட்ட தகவல் வேறு வகையான அறிவிப்பாளர்களாலும் அறிவிக்கப்பட்டுள்ளது. அதிலும் “லீன்” என்னும் மெல்லினத்திற்குரிய பதம் இருக்கின்றதென்பதை இவர் ஏன் கூறவில்லை?

அடுத்து இரண்டாம் இலக்கமிடப்பட்ட ஹதீதை பொய்யாக்குவதற்காகவே ஹஃபீஸ் இப்னு அபீதாலூத் என்பாரை காரணம் காட்டி அவரைக் குறித்த குறைபாடுகளுக்குரிய குற்றச்சாட்டுக்களை மட்டும் நூற்களின் பக்கம், பாகம் போன்றவற்றைக்கூறி அடுக்கியிருக்கிறார். ஆனால் நாம் அவருக்கு தஹதீபுல் கமால் என்னும் நூலின் 2வது பாகம், 221ம் பக்கத்தை எடுத்துப் பார்த்து விளக்கம் தருமாறும், இவ்வாறே இமாம் பைஹகீ ரஹிமஹூல்லாஹ் அவர்களின் அஸ்ஸுனனுல் குப்ராவை ஆதாரமாக்கக்காட்டியவர் அந்த ஹதீத் பதிவாகியுள்ள பாடத்தின் முதல் மூன்று ஹதீதுகளுக்கும் என்ன விளக்கம் தரப்போகிறார்?

மேலும் இமாம் புகாரி, முஸ்லிம், பைஹகீ, இப்னு ஹஜர் அஸ்கலானி, அஹ்மத் பின் ஹன்பல், நஸாயி, இப்னு ஹிப்பான், தாரகுத்னீ போன்றோரை ஹதீத் கலையின் மேதையெனக் கூறும்

ஜனாப ஜுனைத் அவர்கள், மேற்கண்ட இமாம்களில் ஒருவராவது ஸியாரத்திற்காக பிரயாணம் செய்வதை பாவமான காரியமென்றும், அப்பயணத்தில் தொழுகையை சுருக்கித் தொழ முடியாதென்றும் கூறியதற்குரிய தெளிவான ஒரேயொரு ஆதாரத்தையாவது அவரால் காட்ட முடியுமா?

அடுத்து மூன்றாம் இலக்கமிடப்பட்ட ஹதீதுக்கு பதிலளிப்ப தற்காக கஷ்ஃபுல் கிஃபாவை ஆதாரமாக எடுத்தவர் “வமஅஹாஸா ஃபலா யன்பநில் ஹுக்மு அலைஹி பில் வழ்யி ஃபததப்பர்” “இந்த ஹதீத் இட்டுக்கட்டப்பட்டது, பலவீனமானது என ஹதீத் கலை அறிஞர்கள் கூறினாலும் இந்த ஹதீதை இட்டுக்கட்டப்பட்ட தெனத் தீர்ப்பளிக்கப்பட மாட்டாது. ஏனெனில் அதை நியாக சிந்தித்துக்கொள்” என்னும் வாக்கியத்தை சொல்லாமல் விட்டு விட்டது ஏன்? இவைகளுக்கெல்லாம் தக்க பதில் தருவதோடு இந் நூலில் சொல்லப்பட்டுள்ள “ஜர்ஹ மற்றும் தஃதீல்” சம்பந்தமான பகுதிக்கும் பதில் தருமாறு ஜனாப ஜுனைதிடம் வினயமாகக் கேட்டுக் கொள்கிறோம்.

சகோதரர்களே! நபிகள் நாயகம் முஹம்மத் முஸ்தபா ஸல்லல் லாஹு அலைஹி வஸல்லமவர்களின் புனிதமிகு ரௌழாவை ஸியா ரத்துச் செய்வதானது ஹஜ்ஜுக்குரிய கடமைகளில் ஒன்றல்ல தான். இருப்பினும் வாழ்க்கையில் ஒரு முறையேனும் ஹஜ்ஜுச் செய்வ தற்குரிய பாக்கியத்தை பெற்றவன் நபியவர்களின் புனிதமிகு ரௌழாவை தரிசிக்காமல் திரும்பி வருவதானது அவனுடைய ஈமா னின் பூரணத்துவத்தை எடுத்துக்காட்டுவதாக அமையாது. மேலும் இந்நூலைக் கொண்டு உங்களோடு நாம் உரையாடுவதற்குரிய காரணம் என்னவெனில் நபியவர்களின் புனிதமிகு ரௌழாஷரீபை தரிசிப்பதற்காக பிரயாணம் செய்யலாம் என்பதை ஆதாரப்படுத்து வதற்காகத்தான். அதையே ஒரு சம்பாஷணையாக நாம் கையாண்டி ருப்பது இங்கே குறிப்பிடத்தக்க ஒன்றாகும்.

யா அல்லாஹ்! உனது ஹபீபுடைய மகிமையை எடுத்துச் சொல்ல கையாண்ட இம்முயற்சியை அவ்வுத்தமத்தூதரின் பொருட் டால் ஏற்றுக் கொள்வாயாக. மேலும் அந்த ஜோதியின் புனிதமிகு ரௌழா ஷரீபை தரிசிக்கும் நல்வாய்ப்பையும் நல்குவாயாக. யா அல்லாஹ்! இந்நூலின் பொருட்டால் எங்களது பெற்றோர்களது கப்ருகளை சுவர்க்கப் பூங்காவாக்குவாயாக. இன்னும் உனது ஹபீபின் திருவதனத்தை எங்களது நாதாக்களில் காணும் உயர் பாக்கியத்தையும் அருள் புரிவாயாக. ஆமீன்.

ஸியாரத் செய்வதன் முக்கியம்

அண்ணலெங் கோமான் ஸல்லல் லாஹு அலைஹி வஸல்லம வர்கள் குடும்பத்தினரோடு இணைந்து வாழ்வதை மிகவும் வலியுறுத்து கின்றனர்.

لا يدخل الجنة قاطع الرحم.

“குடும்ப உறவை துண்டிப்பவன் சுவர்க்கம் நுழைய மாட்டான் என்றார்கள் ஏந்தல் நபி ஸல்லல் லாஹு அலைஹி வஸல்லமவர்கள்.

குடும்ப உறவு என்பது மாநபியவர்களால் மிகக் கடுமையாக வலியுறுத்தப்பட்டு வந்த ஒர் விஷயமாகும். இதில் குடும்பம் எனச் சொல்லப்படும் போது அக்குடும்பத்திலுள்ளோர் அனைவரும் ஒன்றாக ஒரே ஊரில் வாழுவதுமுண்டு. அல்லது ஒவ்வொருவரும் வெவ்வேறு ஊர்களிலும், ஏன்! வெவ்வேறு நாடுகளில் கூட வாழுவதுண்டு. எது எப்படி இருந்தாலும் அவர்களது உறவை துண்டித்துக் கொள்வதென்பது கண்டிக்கத்தக்க ஒரு விஷயமாகும் என்பதில் சந்தேகம் எதுவுமில்லை. இன்னும் இயன்ற வரை அவர்க ளோடு தொடர்பு வைத்துக் கொள்வதுதான் கடமையும் கூட.

மேலும் நமது உறவினர்களோடு நாம் கடிதங்கள் வாயிலாகவும் தொலைபேசி மூலமாகவும் அவ்வப்போது தொடர்பு கொள்வ தையும் பார்க்கிறோம். சமயங்கள் வாய்க்கும்போது அல்லது விசேஷமான நாட்களில் அவர்கள் வசிக்கும் இடங்களுக்குச் சென்று அவர்களை சந்தித்தும் கொள்கிறோம். ஏன் தெரியுமா?

زرغباً تزداد حبا.

“விட்டு விட்டு சந்தித்துக் கொள்ளுங்கள். அதனால் பாசம் அதிகரிக்கும் என்பதாக ஏந்தல் நபி ஸல்லல்லாஹு அலைஹி வஸல்லமவர்கள் கூறுகின்றனர்.

அவ்வாறாயின் தொலைதூர நாடுகளில் வசிக்கும் சகோதரர்களை, உற்றார் உறவினரை சந்திக்க வேண்டுமானால் பிரயாணம் செய்ய வேண்டிய அவசியம் நேருகிறதல்லவா! இதற்காக பிரயாணம் செய்யலாமா எனக்கேட்கப்பட்டால், உமக்கென்ன பைத்தியமா? இதை கூடாதென்று யார் சொல்வார்கள்? அதுவும் உடன்பிறந்த சகோதரனையும் உற்றார் உறவினரையும் சந்திப்பதற்காக பிரயாணம் செய்வது ஒரு வணக்கத்திற்குரிய செயலல்லவா! என்று நீங்கள் பதில் தருவீர்களேயானால், அதற்கு நாம்,...

“முன்று மஸ்ஜிதுகளை தவிர வேறு எங்கும் பிரயாணம் செய்யக் கூடாது” என்பதாக நாயகம் ஸல்லல்லாஹு அலைஹி வஸல்லமவர்கள் கூறியிருப்பது உங்களுக்கு தெரியாதா என்று நாம் திருப்பிச் சொன்னால்,...

அதற்கு நீங்கள், தெரியும். தெரியும். நபியவர்களது இப்பொன் மொழியும் தெரியும். அதற்குரிய விளக்கமும் தெரியும். அதுசரி. இந்த ஹதீஸை நீங்கள் பார்க்கவில்லையா?

حدثني عبد الاعلى بن حماد حدثنا حماد بن سلمة عن ثابت عن ابي رافع عن ابي هريرة رضي الله عنه عن النبي صلى الله عليه وآله وسلم أن رجلا زار أخا له في قرية أخرى فأرصد الله له على مدرجته ملكا فلما أتى عليه قال: أين تريد؟ قال: أريد أخا لي في هذه القرية قال: هل لك عليه من نعمة تربها؟ قال: لا غير أني أحبته في الله عز وجل قال: فإني رسول الله إليك بأن الله قد أحبك كما أحبته فيه.

“ஒரு மனிதர் பக்கத்து ஊரிலிருந்த தமது சகோதரரை சந்திப்பதற்காக பயணமானார். அவர் போய்க் கொண்டிருக்கும் போது வழியில் அவரை இடைமறித்த ஒருவர், எங்கே போகிறீர் என்று கேட்க, அதற்கவர்; எனது சகோதரரை சந்திப்பதற்காக போகிறேனென்று சொல்ல, உமக்கு அவரிடம் வேறு தேவைகள் ஏதேனும்

ருக்கிறதா என்றவர் மீண்டும் திருப்பிக் கேட்க, இல்லை. அவரை நான் அல்லாஹ்வுக்காக விரும்புகிறேன் எனக்கூற, அதற்கந்த மனிதர்; நான் அல்லாஹ்வின் வானவர். நீர் உமது சகோதரரை அல்லாஹ்வுக்காக விரும்புகின்ற ஒரே காரணத்திற்காக அல்லாஹ் உம்மை விரும்புகிறான் என்று அந்த வானவர் சொன்னார்.” இந்த ஹதீஸ் ஸஹீஹானதா? எங்கே வருகிறதென்று கேட்டார்.

ஒரு விஷயம் தெரியுமா? விவசாயம் செய்பவனும், தேங்காய் விற்பவனெல்லாம் நீர் சொல்லும் ஹதீஸ் ஸஹீஹானதா? புகாரி முஸ்லிமில் இருக்கிறதா என்று கேட்கும் நிலைக்கு நாம் தள்ளப்பட்டு போய்விட்டோமே. பிறகு படித்தவனுக்கு என்ன மவுசு இருக்கிறது என்று முனுமுனுத்தவராக இப்படிப்பட்ட கேள்விகளெல்லாம் வருமென்று தெரிந்துதான் நான் கூறிய ஹதீஸுக்குரிய ஸனதையும் சேர்த்தே கூறினேன். அந்த ஹதீஸ் முஸ்லிம் ஷரீப் என்னும் நூலில், கிதாபுல் பிர்ரி வஸ்ஸிலத்தி, பாபு ஃபி பழ்லில் ஹுப்பி ஃபில்லாஹ் விலும், மேலும் ஹதீஸைப் படித்திருந்தால் மட்டும் போதாது. தெரிந்திருந்தால் மட்டும் போதாது. அதற்குரிய சட்டமென்ன? அந்த ஹதீஸுக்கு முன்னோர்கள் தந்த விளக்கமென்ன என்பதையும் தெரிந்து வைத்திருக்க வேண்டும் என்று சொல்ல, அதற்கவர்; நாங்கள் குர்ஆன் ஹதீஸை மட்டும் தான் பின்பற்றுவோமே தவிர முன்னோர்களை அல்ல என்றார்.

சரி. முன்னோர்களை பின்பற்றமாட்டீர்களென்றால் விட்டுவிடுங்கள். அதே நேரம் “முன்று மஸ்ஜிதுகளை தவிர வேறு எங்கும் பிரயாணம் செய்யக்கூடாது” என்னும் ஸஹீஹான ஹதீஸுக்கு நேர்மாறாக “உறவினர்களை சந்திக்கச் செல்வது வணக்கமாகும்” என்னும் ஸஹீஹான ஹதீஸ் முரண்பாடுடையதாக இருப்பதை நீர் பார்க்கத் தானே செய்கிறீர்? இப்படி ஒவ்வொருவரும் தத்தம் தமது கருத்தை வலியுறுத்துவதற்குரிய ஹதீஸை மக்கள் முன்வைத்து விளக்கம் சொல்ல முற்பட்டால் சமுதாயம் என்னவாகும் எனக்கேட்டபோது,.

அதற்கவர்; உறவினர்களையும் நண்பர்களையும் சந்திப்பதற்காக பயணம் செய்யக் கூடாதென யாரும் சொன்னதில்லை. மாறாக கப்ருகளை தரிசிப்பதற்காகப் பயணம் செய்யக் கூடாதென்று தான் கூறுகிறோம் என்றார். அப்படியானால் இவ்வுலகில் உயிரோடு இருப்பவர்களையும், மரணமென்னும் பானத்தை பருகி ஆலமுல் பர்ஸுகென்னும் கப்ரில் வாழ்ந்து கொண்டிருப்பவர்களையும் ஏன் பிரித்துப் பார்க்கிறீர்கள்? கப்ரை தரிசிப்பதென்றால் அங்கே காணப்படும் மண் குவியலை தரிசிப்பதென்று எண்ணிக் கொண்டிருக்கிறீர்கள்?

ஒன்று தெரியுமா உங்களுக்கு? நாயகம் ஸல்லல்லாஹு அலைஹி வஸல்லமவர்கள் கப்ராளிகளை அதிகமாக தரிசித்ததோடு தமது உம்மத்தினரையும் கப்ராளிகளை ஸியாரத்துச் செய்யுமாறு கட்டளை யும் இட்டிருக்கிறார்கள். அது மட்டுமா? கப்ராளிகளை சந்திக்கச் சென்றால் அவர்களுக்கு எப்படி ஸலாம் சொல்ல வேண்டும். அத்துடன் நாம் நமது வீட்டுக்குள் நுழையும்போது எவ்வாறு காலணியை கழற்றி விட்டுச் செல்கிறோமோ அவ்வாறே கப்ரஸ்தா னுக்குள் நுழையும் போதும் காலணியை கழற்றி விட்டுச் செல்லு மாறு கட்டளை பிறப்பித்திருப்பது உங்களுக்குத் தெரியாதா என்ன? எனவே உயிரோடிருப்போரை தரிசிக்க பிரயாணம் செய்வதற்கும் கப்ராளிகளை தரிசிக்க பிரயாணம் செய்வதற்கும் எந்த வேறுபாடும் கிடையாது. உதாரணத்திற்கு கீழ்க்கண்ட ஹதீஸைப்பாருங்கள்.

حدثنا ابوبكر محمد بن إسحاق الفقيه انبا أبو المثنى معاذ بن المثنى ثنا محمد بن المنهال الضريير ثنا يزيد بن زريع ثنا بسطام بن مسلم عن أبي التياح يزيد بن حميد عن عبد الله بن أبي مليكة عن عائشة رضى الله عنها أقبلت ذات يوم من المقابر فقلت لها يا أم المؤمنين من أين أقبلت؟ قالت: من قبر أخي عبد الرحمن بن أبي بكر فقلت لها أليس كان رسول الله صلى الله عليه وآله وسلم نهى عن زيارة القبور؟ قالت: نعم كان نهى ثم أمر بزيارتها.

“அன்னை ஆயிஷா ரழியல்லாஹு அன்ஹா அவர்கள் கப்ரஸ் தானிலிருந்து திரும்பிக் கொண்டிருப்பதை கண்ட அப்துல்லாஹ் ரழியல்லாஹு அன்ஹு அவர்கள், உம்முல் மு:மினீனே! எங்கி ருந்து வருகிறீர்கள்? எனக்கேட்க, அதற்கவர்கள்; எனது சகோதரர் அப்துர் ரஹ்மான் ரழியல்லாஹு அன்ஹு வின் கப்ருக்குச் சென்று வருகிறேன் என்று சொல்ல, ஸல்லல்லாஹு அலைஹி வஸல்லம வர்கள் கப்ருகளை தரிசிக்கக் கூடாதெனத்தடை செய்துள்ளார்களே என்றவர் திருப்பிக் கேட்க, அன்னையவர்கள்; ஆம். துவக்கத்தில் தடை செய்திருந்தார்கள். பின்னர் தரிசிக்குமாறு உத்திரவிட் டார்கள் என்பதாக அன்னையவர்கள் கூறினார்கள்.” இதோர் ஸஹீஹான ஹதீஸைப்பதாக இமாம் தஹபி கூறுகிறார்.

நூல்: முஸ்ததர்க், பாகம்: 1, பக்கம்: 532. உம்மத்துல் காரி, பாகம்: 8, பக்கம்: 69. ஸுனன் பைஹக்கீ, பாகம்: 4, பக்கம்: 78.

அவ்வாறாயின் பெண்களும் ஸியாரத்துச் செய்யலாமா? பெண்கள் ஸியாரத்துச் செய்யக் கூடாதென்றல்லவா சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறோம் என்றார். எப்போது ஸியாரத்துச் செய்யக் கூடாதென்னும் சட்டம் ஸியாரத்துச் செய்யுங்கள் என்பதைக் கொண்டு திருத்திய மைக்கப்பட்டு விட்டதோ அப்போதே அதில் ஆண், பெண் இருவரும் உள்ளடக்கப்பட்டு விட்டனர். அத்துடன் இந்த நபி மொழி ஒரே ஊரில் நிகழ்ந்தது தானாகையால் இதில் உயிரோடிருப் பவர் மரணமானவர் என ஏன் பிரித்துப் பார்க்கிறீர் என்று கேட்டு விட்டு,...

حدثنا حماد بن أسامة قال: أخبرنا هشام عن أبيه عن عائشة رضى الله عنها قالت: كنت أدخل بيتي الذى فيه رسول الله صلى الله عليه وآله وسلم وأبي فأضع ثوبي فأقول: إنما هو زوجي وأبي فلما دفن عمر معهم فوالله ما دخلته إلا وأنا مشدودة علي ثيابي حياء من عمر رضى الله عنه.

“நாயகம் ஸல்லல்லாஹு அலைஹி வஸல்லமவர்களும் எனது தந்தையும் இருந்து கொண்டிருந்த எனது வீட்டுக்குள் நான் நுழையும்போது இங்கே எனது தந்தையும் கணவரும் தானே இருக்கிறார்களென்று எண்ணி பர்தா (ஹிஜாப்) இல்லாமல் நுழைவேன். ஆனால் உமர் அவ்வீட்டுக்குள் நுழைந்தபின் உமர் என்னைப் பார்த்து விடுவார் என்பதை எண்ணி வெட்கப்பட்டவளாக பர்தா இல்லாமல் நுழைந்ததில்லை என்று கூறுகிறார்கள் உம்முல் மு:மினீன் அன்னை ஆயிஷா ரழியல்லாஹு அன்ஹா அவர்கள்.”

நூல்: முஸ்ததர் அஹ்மத், பாகம்: 8, பக்கம்: 389. மஜ்மவுஸ் ஸவாயித், பாகம்: 8, பக்கம்: 26.

இதை அறிவிப்போர் அனைவரும் ஸஹீஹானவர்கள் என ஹாபிழ் ஹைதமியும், இமாம்களாகிய புகாரி, முஸ்லிம் ஆகியோரது நிபந்தனைப்படி ஸஹீஹான ஹதீஸை இமாம் ஹாக்கிம் அவர்களும் கூறுகின்றனர். இன்னும் இமாம் தஹபி இதுபற்றி ஏதும் சொல்லாமல் மௌனம் சாதித்ததே இதோர் ஸஹீஹான ஹதீஸ் என்பதை தெளிவாக்குகிறது.

அடுத்து கபீரில் இருப்போர் உயிருடன் தான் உள்ளனர் என்பதற்கு இன்னும் வேறு என்ன ஆதாரம் வேண்டும்? என்றவர், இதுமட்டுமா! இன்னும் பார் என்று சொல்லிவிட்டு,,,

حدثنا ابو النعمان حدثنا سعيد بن زيد حدثنا عمرو بن مالك النكري حدثنا ابو الجوزاء اوس بن عبد الله قال: قحط أهل المدينة قحطاً شديداً فشكوا إلى عائشة رضي الله عنها فقالت: أنظروا قبر النبي صلى الله عليه وآله وسلم فاجعلوا منه كوا إلى السماء حتى لا يكون بينه وبين السماء سقف قال ففعلوا فمطرنا حتى نبت العشب وسمنت الإبل حتى تفتقت من الشحم فسمي عام الفسق.

“ஒருமுறை மதீனாவாசிகள் கடுமையான பஞ்சத்தால் பாதிப்படைந்த போது, அவர்கள் அன்னை ஆயிஷா ரழியல்லாஹு அன்ஹாவிடம் வந்து முறையிடவே, அதற்கு அன்னையவர்கள்; நாயகம் ஸல்லல்லாஹு அலைஹி வஸல்லமவர்களின் ரௌழா ஷரீபுக்குச் சென்று வானத்திற்கும் ரௌழாவுக்கும் திரையிலலாத அளவுக்கு ஒரு வழியை (துகாயை) ஏற்படுத்துங்கள் என்று சொன்னார்கள். அவர்களும் அவ்வாறே செய்ய, அவர்களின் தேவைக் கேற்ற மழை பொழிந்தது. இதனால் அவ்வருடத்திற்கு ஆமுல் பதக் என்றும் பெயரிடப்பட்டது.”

நூல்: ஸுனன் தாரமீ, பாகம்: 1, பக்கம்: 43.

பார்த்தீர்களா! கபீரில் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கும் வள்ளல் நபி ஸல்லல்லாஹு அலைஹி வஸல்லமவர்களின் பொருட்டால் உதவி தேடுமாறு அன்னையவர்களே உத்திரவிட்டிருக்கிறார்கள் என்று சொல்ல, அதற்கவர்; இது ஸஹீஹான ஹதீஸா என்றார். அதற்கவர்; இந்த ஹதீஸைப் பதிவு செய்துள்ள இமாமவர்களின் தகவலை இமாம் புகாரி, இமாம் முஸ்லிம், இமாம் அபுதாலுத், இமாம் தீர்மீதீ, இமாம் பஸ்ஸார், இமாம் தஹபி, இமாம் அபு ஸுர்ஆ, இமாம் அபு ஹாத்திம், இமாம் அஹ்மத் பின் ஹன்பல் போன்றோரும் அறிவித்துள்ளனர். இன்னும் இவர் இமாம் தஹபி, இமாம் இப்னு ஹஜர், இமாம் சுயூத்தி, இமாம் முல்லா அலி காரி போன்றோராலும் புகழப்பட்டவராகும். எனவே இவரால் இவரது நூலில் பதிவு செய்யப்பட்டுள்ள ஹதீஸ் நம்பிக்கைக்குரிய ஒன்றுதான்

என்பதற்கு இதைவிட வேறு என்ன ஆதாரம் வேண்டும்? அத்துடன் இதோர் நம்பிக்கைக்குரிய ஹதீஸ் இல்லையெனில் ஆமுல் பதக் என அவ்வருடத்திற்கு பெயர் சூட்டப்பட்டதற்குரிய காரணத்தை சொல்லுங்களென்று கேட்க,,,

அதற்கவர்; இது ஒரு ஸஹாபிப் பெண்மணியால் சொல்லப்பட்ட விஷயமாகுமாதலால் இதனை ஆதாரமாக எவ்வாறு ஏற்றுக் கொள்ள முடியுமென்று கேட்கவும், ஒரு விஷயம் நிரூபிக்கப்பட்டால் அதனை ஏற்றுக் கொள்ளாமல் கேள்விமேல் கேள்வி கேட்டு விஷயத்தை திசைதிருப்புவது தான் உங்களுக்கு கைவந்த கலையாயிற்றே. பின்னும் ஒரு ஸஹாபியின் செயல் ஆதாரமாக முடியாதெனில் அப்போது அன்னையவர்கள் இவ்வாறு செய்யுங்கள் என்று சொன்னதையும் அல்லது முறையிட்டவர்கள் அவ்வாறு செய்ததையும் அன்றிருந்த நபித் தோழர்களில் எவரேனும் தடுத்தார்கள் என்பதை நிரூபிக்க முடியுமா? அவ்வாறு இல்லையெனில் அன்னையவர்களும் ஒரு ஷிர்க்கான காரியத்தை செய்தார்கள் என்பதையாவது தெளிவுபடுத்துங்கள். ஒன்று தெரியுமா? நாங்கள் நபித்தோழர்களை மதிப்பவர்கள். ஆதலால் அவர்களது ஒவ்வொரு செயலையும் நாங்கள் ஆதாரமாகவே ஏற்றுக் கொள்வோம். இன்னும் பாருங்கள்.

أصاب الناس قحط في زمن عمر رضي الله عنه فجاء رجل إلى قبر النبي صلى الله عليه وآله وسلم فقال: يا رسول الله صلى الله عليه وآله وسلم استسق لأمتك فإنهم قد هلكوا.

“ஹழ்ரத் ஸெய்யிதுது உமர் ரழியல்லாஹு அன்ஹு அவர்களின் காலத்தில் ஒருமுறை பஞ்சம் ஏற்பட்டது. அப்போது (பிலால் பின் ஹாரித் அல்முஸ்னி என்னும்) தோழர் ஸல்லல்லாஹு அலைஹி வஸல்லமவர்களின் தர்பாரில் ஆஜராகி, யாரஸூலல் லாஹு! உங்களின் உம்மத்துக்கள் பாதிப்புக்குள்ளாகிக் கொண்டுள்ளனர். ஆதலால் அவர்களுக்கு மழையைத் தாருங்களென்று முறையிட்டார்.”

5-11-2001ம் தேதிய தினகரன் பத்திரிக்கையில் ஸியாரத்துத் தொடர்பான ஹதீதுகளை இப்னு அப்துல்ஹாதி நம்பிக்கைக்குரிய தல்ல எனக் கூறியதாகக் குறிப்பிட்ட பின், இந்த அப்துல்ஹாதியை ஹாபிழ் இப்னு ஹஜர் அஸ்க்கலானியும் ஹாபிழ் தஹபியும் புகழ்ந்து பேசுகிறார்களென்று அதை பெருமையாக நினைத்து

குறிப்பிட்டிருந்தார். அதாவது அவர் ஹாபிழ் இப்னு ஹஜர் மற்றும் ஹாபிழ் தஹபியுடைய வார்த்தைக்கு முன்னுரிமை கொடுத்து பேசுகிறார். அப்படியானால் இந்த இரு ஹாபிழ்களும் மழை வேண்டி பிரார்த்தனை செய்ததாகக் கூறப்படும் ஹதீதை ஸஹீஹானதென்று சொல்கிறார்களே. அதையும் பொய்யாக்க பல்வேறு காரணங்களையல்லவா சொல்கிறீர்கள். இன்னும் இந்த ஹதீதைக் குறித்த தெளிவான விளக்கம் வேண்டுமாயின் “ரஃபுல் மினா” பக்கம்-262 முதல் 278 வரை பாருங்கள் என்றார்.

மேலும் கப்ரானிகள் உயிரோடு தான் இருக்கிறார்கள் என்பதா லேயே நபித்தோழர்கள் ஸல்லல்லாஹு அலைஹி வஸல்லமவர்களின் ரௌழா ஷரீபுக்குச் சென்று உதவி தேடினர். இவ்வாறு உதவி தேடுதல் ஷர்க்கான வழிகேட்டுக்குரிய காரியம் என்றிருந்தால் அதுபற்றிய ஹதீதுகளை நம்பிக்கைக்குரியவை எனச் சொன்ன ஹாபிழ் இப்னு ஹஜர் மற்றும் ஹாபிழ் தஹபியின் வார்த்தைகளை எதற்காக ஆதாரமாகக் கொள்கிறீர்கள்? அவர்கள் தான் முஷ்ரிக்குகளாயிற்றே! வழிகேடர்களாயிற்றே!

மண்ணறைகளை தரிசித்தல் உன்னதமான வணக்கம் எனப் படித்துப் படித்து சொன்னதற்குப் பிறகும் அதற்காகப் பிரயாணம் செய்யலாமா என்று கேள்விமேல் கேள்வி கேட்கிறீர்கள். அது மட்டுமா! கப்ரை தரிசித்தலும் இபாதத் வணக்கம்தான் என்று சொல்லப்படுவதை கொச்சைப்படுத்தும் வகையில் ஸியாரத்துச் செய்வோரைபார்த்து கப்ரு வணங்கிகள் என்றும் பெயர் சூட்டுகிறீர்கள். அப்படியானால் அடுத்து வரும் ஹதீதைப் பாருங்கள் என்றார்.

حدثنا مغيرة حدثنا صفوان حدثني ابو زياد يحيى بن عبيد الغساني عن يزيد بن قطيب عن معاذ رضى الله عنه انه كان يقول: بعثني رسول الله صلى الله عليه وآله وسلم إلى اليمن فقال: لعلك أن تمر بقبري ومسجدي.

“ரஸூலுல்லாஹி ஸல்லல்லாஹு அலைஹி வஸல்லமவர்கள் என்னை (முஆத்) எமன் தேசத்திற்கு அனுப்பிவைத்த போது, எனது ரௌழாவையும் எனது மஸ்ஜிதையும் தரிசிப்பது உம்மீது கடமை யாகும் எனக்கூறியதாக ஹழ்ரத் ஸெய்யிதுரூ முஆத் இப்னு ஜபல் ரழியல்லாஹு அன்ஹு அவர்கள் கூறுகின்றனர்.”

நூல்: முஸ்னத் அஹ்மத், பாகம்-7, பக்கம்-359. முஃஜிமுல்

கபீர், பாகம்-20, பக்கம்-89. மஜ்மவுஸ் ஸவாயித், பாகம்-10, பக்கம்-55. ஸுன்னன் பைஹகீ, பாகம்-9, பக்கம்-20.

இனி முஸ்னத் அஹ்மத், தப்ரானி ஆகிய இருவரது அறிவிப்பாளர்களில் யஸீத் பின் குதைப் அல்லது யஸீத் பின் குத்பு என்பவரைத் தவிர மற்றவர் அனைவரும் நம்பிக்கைக்குரியவர்கள் என்றும், மேலும் யஸீத் என்பவர் “மக்பூல் - ஏற்றுக்கொள்ளப் படக்கூடியவரே” என்பதாகவும் ஹாபிழ் இப்னு ஹஜர் அஸ்க்கலானி ரஹிமஹுல்லாஹ் கூறுகின்றனர்.

இந்த ஹதீதில் ஸல்லல்லாஹு அலைஹி வஸல்லமவர்கள் தனது மஸ்ஜிதைத் தரிசிப்பதோடு தனது ரௌழாவையும் தரிசிக்க வேண்டுமென எமன் நாட்டுக்கு செல்பவரை நோக்கி உபதேசம் செய்கின்றனர். இன்னும் மூன்று மஸ்ஜிதைத் தவிர வேறு எங்கேயும் பிரயாணம் செய்யக் கூடாதெனச் சொன்ன நபியவர்களே தனது ரௌழாவை தரிசிக்க பயணம் மேற்கொள்ள வேண்டுமென்றும் கட்டளையிடுகின்றனர் எனில் இதன்மூலம் மூன்று மஸ்ஜிதுகள் சம்பந்தமான ஹதீதுக்கும் ரௌழாக்களை தரிசிப்பதற்காக பயணம் செய்வதற்கும் அறவே சம்பந்தமில்லை என்பதை நபியவர்களே தெளிவுபடுத்திய பின்பும் மூன்று மஸ்ஜித் சம்பந்தமான ஹதீதை ஆதாரமாகக் காட்டி பயணம் செய்வதைத் தடுப்பதற்கு உமக்கென்ன அதிகாரம் இருக்கிறது? அத்துடன் கப்ருகளை தரிசிப்போரை கப்ரு வணங்கிகள் என்றும் சொல்கிறீர்! அவ்வாறாயின் கப்ருகளை தரிசிக்குமாறு கட்டளையிட்ட நபியவர்கள் யார்? யார் முஷ்ரிக்குகள்? யார் முஃமின்கள்?

அதெல்லாம் சரி. ஸெய்யிதுரூ முஆத் ரழியல்லாஹு அன்ஹு அவர்கள் எமனிலிருந்து மதீனாவுக்கு திரும்பி வந்தபின் அவர்கள் நபியவர்களின் ரௌழாவை தரிசித்தார்கள் என்பதற்கு என்ன ஆதாரம்? எனக்கேட்க, அதற்கவர்; கப்ரானிகளை மட்டுமல்ல, திங்களெங்கோமான் ஸல்லல்லாஹு அலைஹி வஸல்லமவர்களின் ரௌழா ஷரீபை தரிசிப்பதற்காக பயணம் செய்யலாமா எனக் கேட்டதற்கு நாயகம் ஸல்லல்லாஹு அலைஹி வஸல்லமவர்களே தோழர் ஒருவரை எமன் தேசத்திற்கு வழியனுப்பி வைத்தபோது சொன்ன ஹதீதைச் சொன்னதும் ஹழ்ரத் முஆத் ஸியாரத்துச் செய்தாரா என இன்னொரு கேள்வியைக் கேட்கிறீர். இதுதான் உங்கள் தொழில் போலும் என்றவர் கீழ்காணும் ஹதீதை வாசிக்கத்துவங்கினார். அதாவது.,.,.

حدثنا ابو العباس محمد بن يعقوب ثنا الربيع بن سليمان ثنا عبد

الله بن وهب أخبرني الليث بن سعد عن عياش بن عباس القتابي عن زيد بن أسلم عن أبيه أن عمر رضي الله عنه خرج إلى المساجد يوما فوجد معاذ بن جبل رضي الله عنه عند قبر النبي صلى الله عليه وآله وسلم يبكي. الخ

ஸெய்யிதுனா ஹழ்ரத் உமர் பாருக் ரழியல்லாஹு அன்ஹு அவர்கள் மஸ்ஜிதுக்குச் சென்றபோது அங்கே ஹழ்ரத் முஆத் பின் ஜபல் ரழியல்லாஹு அன்ஹு அவர்கள் ரஸூலுல்லாஹி ஸல்லல் லாஹு அலைஹி வஸல்லமவர்களின் ரௌழா ஷரீபில் அழுது கொண்டிருக்கக் கண்டதாக கூறுகின்றனர்.

நூல்: முஸ்ததர்க், பாகம்-1, பக்கம்-44. இதனை ஸஹீஹான ஹதீதென்று இமாம் ஹாக்கிம் மட்டுமல்ல. ஹாபிழ் தஹபியும் கூறுகிறார்.

எனவே ஸியாரத்துக்குரிய ஸ்தலங்களை தரிசிக்க, அதுவும் திங்களொங் கோமான் ஸல்லல்லாஹு அலைஹி வஸல்லமவர் களின் முபாரக்கான ரௌழாவைத் தரிசிப்பதற்காக பிரயாணம் செய்வதையும், மூன்று மஸ்ஜிதுகளைக் குறித்து சொல்லப்பட்ட ஹதீதையும் தொடர்புபடுத்தாதீர்கள். ஏனெனில் இரண்டு ஹதீதுகளும் இருதுருவங்களைப் போன்றதாகும் என்றவர் அடுத்து வரும் தகவல்களை வரிசைப்படுத்தி சொல்லத் துவங்கினார். அதாவது...,,

حدثنا يعقوب بن ابراهيم حدثنا ابن عليه أخبرنا أيوب عن نافع أن ابن عمر رضي الله عنهما فإنه كان يأتيه كل سبت فإذا دخل المسجد كره أن يخرج منه حتى يصلى فيه.

“ஹழ்ரத் அப்துல்லாஹ் இப்னு உமர் ரழியல்லாஹு அன்ஹு அவர்கள் ஒவ்வொரு சனிக்கிழமையும் மஸ்ஜிதெ குபாவுக்குச் சென்று தொழாமல் அங்கிருந்து வெளியாக மாட்டார்களாம்.”

நூல்: புகாரி ஷரீப், கிதாபு-பழ்லிஸ் ஸலாத்தி ஃபீ மஸ்ஜிதி மக்கா வல் மதீனா, பாகம்-1, பக்கம்-505.

ஏன் ஸெய்யிதுனா இப்னு உமர் ரழியல்லாஹு அன்ஹு அவர் கள் மஸ்ஜிதெ குபாவுக்கு தொழச் சென்றார்கள் தெரியுமா?

حدثنا مسدد حدثنا يحيى بن سعيد عن عبيد الله قال: حدثني نافع عن ابن عمر رضي الله عنهما قال: كان النبي صلى الله عليه وآله وسلم يأتي مسجد قباء راكباً وماشيا وفي رواية يصلى فيه ركعتين.

“ரஸூலுல்லாஹி ஸல்லல்லாஹு அலைஹி வஸல்லமவர்கள் மஸ்ஜிதெ குபாவுக்கு நடந்தும் செல்வார்களாம். வாகனத்தின் மூலமாகவும் செல்வார்களாம். மற்றோர் ஹதீதின்படி இரண்டு ரக்அத்துகள் தொழுதும் கொள்வார்களாம்.”

நூல்: புகாரி ஷரீப், பாகம்-1, பக்கம்-505.

மஸ்ஜிதெ குபாவுக்கு செல்லும் ஹதீதை மூன்று மஸ்ஜித் சம்பந்தமான ஹதீதோடு சம்பந்தப்படுத்தாதீர்கள். மஸ்ஜிதெ குபாவுக்கு நாயகம் ஸல்லல்லாஹு அலைஹி வஸல்லமவர்கள் நடந்து சென்றிருக்கிறார்கள் என நான் சொல்லவில்லை. மாறாக அல்லாமாபத்ருத்தின் ஐனிர்ஹிமஹுல்லாஹ் அவர்களால் உம்தத் துல் காரியில் பதிவு செய்யப்பட்டிருப்பதை இந்த வஹ்ஹாபிகள் மிகமிக அழுத்தமாக எடுத்துக் காட்டுகின்றனர். இச்செய்தி உம்தத் துல் காரி, பாகம்-7, பக்கம்-260ல் கூறப்பட்டுள்ளது.

இப்பனு அபிஸ் ஸைப் ரஹிமஹுல்லாஹ் அவர்கள் நல்லடியார் களின் கப்ருகளை முத்தமிடலாம் எனக் கூறியிருப்பதை ஒரு ஆதாரமாக எடுத்துக் காட்டியபோது, அதற்கு அப்துல் அஸீஸ் பின் பாஸ் என்பவர், தனிப்பட்ட ஒருவரின் கருத்து ஆதாரமாகாது என்று சொன்னதை மறந்து விட்டாரோ என்னவோ! “மூன்று மஸ்ஜிதுகளைத் தவிர வேறு எங்கும் பயணம் செய்யக்கூடாது” என்பதை ஆதாரப்படுத்த அவர் முயன்றபோது, இப்பனு உமர் ரழியல்லாஹு அன்ஹு அவர்கள் பின் எப்படி மஸ்ஜிதெ குபாவுக்கு சென்றார்கள் எனக் கேட்கப்பட்ட போது, அதே அல்லாமா ஐனியின் கருத்தை பாஸ் ஆதாரமாகக் காட்டுகிறார். சரி. மஸ்ஜிதெ குபாவுக்கும் பிரயாணத்திற்கும் சம்பந்தமில்லை. ஏற்றுக்கொள்கிறோம். ஆனால் இதேநூலின் இதே பாகம் இதே பக்கத்தில் பதினான்கு வரிகளையடுத்து, மஸ்ஜிதெ குபாவில் இரண்டு ரக்அத்துக்கள் தொழுவதானது மஸ்ஜிதுல் அக்ஸாவுக்கு இருமுறை செல்வதை விட எனக்கு மிகவும் விருப்பமானது. மஸ்ஜிதெ குபாவின் சிறப்புக்களை அறிந்தவர் அதற்காக பிரயாணம் செய்தேனும் அங்கே தொழுது கொள்வார் என்பதாக ஸஹீஹான அறிவிப்பாளர்களைக்

கொண்டு அறிவிக்கப்பட்டதெனக் கூறப்படும் ஹதீதை ஏன் விட்டு விட்டனர்?

அடுத்து ஹதீதுகளை ஸஹீஹ் என்றும் முயீப் என்றும் பிரித்துக் காட்ட அல்லாமா இப்னு ஹஜர் அஸ்க்கலானியின் நூல்களையே பெரிதும் உபயோகப்படுத்துவதுண்டு. இதில் அத்துரூல் காமினா, தஹ்தீபுத் தஹ்தீப், தக்ரீபுத் தஹ்தீப் போன்ற நூல்கள் எதிர் தரப்பாராலும் பயன்படுத்தப்படுபவைகளாகும். இவர்கள் நூறுக்கும் அதிகமான கிரந்தங்களைத் தொகுத்துள்ளார்கள். அதில் ஃபத்ஹுல் பாரி என்பதும் ஒன்றாகும். இது பல பாக்கங்களைக் கொண்ட புகாரி ஷரீபின் விரிவுரையாகும். இந்நூலின் பாகம்-3, பக்கம்-84ல் மூன்று மஸ்ஜிதுகளல்லாத ஏனைய மஸ்ஜிதுகளுக்கு பயணம் செய்யக் கூடாதெனச் சொல்லப்பட்ட ஹதீத் ஹராம் என்பதை உணர்த்தாது எனக் கூறியிருப்பதை விட்டு விட்டு அல்லாமா ஐனியின் கருத்தை ஆதாரமாக எடுப்பதுடன் ஹாபிழ் இப்னு ஹஜரின் கருத்துக்கு விளக்கம் வேறு சொல்கிறார் இந்த பால்.

عن عائشة بنت سعد بن ابي وقاص قالت: سمعت ابي يقول: لأني أصلي في مسجد قباء ركعتين أحب إلي من أن آتي بيت المقدس مرتين ولو يعلمون ما في قباء لضربوا إليه اكباد الإبل.

“மஸ்ஜிதெ குபாவில் இரு ரக்அத்துக்கள் தொழுவதானது பைத்துல் முகத்தஸ் பள்ளிக்கு இருமுறை செல்வதைவிட மிக விருப்பமானதாகும். இன்னும் குபா பள்ளியின் சிறப்பை அறிந்தவர்கள் பெரும் சிரமத்திற்கிடையே பிரயாணம் செய்ய நேரிட்டாலும் சென்று வருவர் என்பதாக ஹழ்ரத் ஸஃத் இப்னு அபீ வக்காஸ் ரழியல்லாஹு அன்ஹு அவர்கள் சொல்லக் கேட்டதாக அவர்களின் புதல்வி கூறுகின்றனர்.”

இதுதான் ஹாபிழ் இப்னு ஹஜர் அஸ்க்கலானி அவர்களால் இந்த ஹதீதைச் சொன்ன அனைவரும் ஸஹீஹானவர்கள் என எடுத்துக் காட்டப்பட்ட ஹதீதாகும். நூல் : உம்தத்துல் காரி, பாகம்-7, பக்கம்-260.

عن عمر بن الخطاب رضى الله عنه أنه قال: لو كان مسجد قباء في أفق من الآفاق ضربنا إليه أكباد الإبل.

“குபா பள்ளிவாசல் அடிவானத்தில் இருந்தாலும் அங்கு சென்று

வருவதற்காகவே பிரயாணம் செய்திருப்போம் எனக் கூறுகின்றனர் அம்ரூல் முஃமினின் ஹழ்ரத் உமர் பின் கத்தாப் ரழியல்லாஹு அன்ஹு அவர்கள்.”

இந்த ஹதீதை அறிவிப்பவர்களில் யஃகூப் பின் மஜ்மஃ என்பவரின் இப்னு ஹிப்பான் அவர்களால் நம்பத்தகுந்தவர் எனக் குறிப்பிடப்படுகிறார். அத்துடன் இமாம் தெளரி போன்றவர்களும் இந்த ஹதீதை பதிவு செய்துள்ளனர். இன்னும் இந்த அறிவிப்பாளர் இமாம் தஹபியால் கூட நம்பிக்கைக்குரியவர் எனச் சொல்லப்பட்டவராகும். எல்லாவற்றுக்கும் மேலாக இமாம் புகாரி ரஹிமஹுல் லாஹ் அவர்களால் அத்தாரீகுல் கபீர் என்னும் நூலில் பாகம்-1, பக்கம்-402லும் இவரால் அறிவிக்கப்பட்ட அந்த ஹதீதை பதிவு செய்துள்ளார்கள்.

மேலும் குர்ஆனுக்கு அடுத்து உலக முஸ்லிம்களால் அங்கீகரிக்கப்பட்ட ஒருநூல்தான் புகாரி ஷரீப். அதன் ஆசிரியரால் சொல்லப்பட்ட அனைத்து ஹதீதுகளையும் முஸ்லிம்கள் ஏற்றுக் கொண்டுள்ளனர். ஆனால் இந்த வஹாபிகள் அவைகளை ஏற்றுக் கொள்ளாதிருப்பதோடு அதற்கு புதியதோர் விளக்கமும் கூறுகின்றனர். இமாம் புகாரி அவர்கள் ஸஹீஹானவர்கள். ஆதலால் முயீபான ஒருவரால் அறிவிக்கப்படும் ஹதீதைச் சொன்னாலும் அது ஸஹீஹானது தான். ஆனால் இன்று குர்ஆன் ஹதீத் மட்டும் போதும் எனக் கூறும் இவர்கள் இட்டுக்கட்டி பேசுபவர்களும் “உதுல்லிம் பஃத தாலிக ஸனீம்” என்னும் வசனத்திற்கு உட்பட்டவர்களாகுமாதலால் இவர்கள் ஸஹீஹான ஒருவரின் ஹதீதைச் சொன்னாலும் அது உன்னிப்பாக கவனிக்கப்பட வேண்டியது அவசியமாகும்.

இன்னும் ஸெய்யிதுவை உமர் ரழியல்லாஹு அன்ஹு அவர்கள் ஷாம் தேசத்திற்கு சென்றபோது அங்குள்ளோருடன் சமாதான உடன்படிக்கை ஒன்றை செய்தனர். அப்போது கஃபுல் அஹ்பார் என்பார் கலீபா அவர்களது கரத்தை பற்றி இஸ்லாத்தை தழுவினார். அதன்பின் கலீபா அவர்கள் அவரிடம் என்ன கேட்டார்கள் தெரியுமா?

هل لك أن تسير معي إلى المدينة وترور قبر النبي صلى الله عليه وآله وسلم وتتمتع برؤيته؟ فقال نعم.

“உம்மால் மதினாவுக்கு என்னோடு வரமுடியுமா? அங்கே நாயகம் ஸல்லல்லாஹு அலைஹி வஸல்லமவர்களின் ரௌழா ஷரீபைக் கண்டு தரிசித்து மகிழ்ச்சியுற விரும்புகிறீரா எனக் கேட்க, அதற்கு

வார்; ஆம் என்று கூறினார்.” நூல்: ஷிபாவுஸ் ஸகாம், பக்கம்-59., அல் ஃபஜ்ருஸ் ஸாதிக், பக்கம்-67. இனி ஸியாரத்திற்கென்று பிரயாணம் செய்தல் பாவமான காரியமென்பது கலீபா உமரவர்களுக்குமா தெரியாமல் போயிற்று? அல்லது,...

و كان عمر بن عبد العزيز رحمه الله يبعث بالرسول قاصدا من الشام إلى المدينة ليقرئ النبي صلى الله عليه وآله وسلم السلام ثم يرجع.

“ஹழ்ரத் உமர் பின் அப்துல் அஸீஸ் அவர்கள் தமது ஸலாமை எத்தி வைப்பதற்காக என்றே ஒருதூதரை ஷாம் தேசத்திலிருந்து மதினா முனவ்வராவுக்கு அனுப்பக் கூடியவராக இருந்தார்கள்?” நூல்: ஷிபாவுஸ் ஸகாம், பக்கம்-58. இவர்களுக்கெல்லாம் அந்த நபிமொழியின் அர்த்தம் புரியவில்லை என்று சொல்லலாமா?

حدثنا يعقوب قال: حدثنا أبي عن أبي إسحاق قال: حدثني يزيد بن لبي حبيب عن مرثد بن عبد الله اليزني عن أبي بصرة الغفاري قال: لقيت ابا هريرة رضى الله عنه وهو يسير الى مسجد الطور ليصلي فيه قال: فقلت له لو أدر كنتك قبل أن ترتحل ما ارتحلت قال: فقال: ولم؟ قال: إني سمعت رسول الله صلى الله عليه وآله وسلم يقول: لا تشد الرحال. الحديث.

“ஹழ்ரத் ஸெய்யிதுனா அபூ ஹுரைரூ ரழியல்லாஹு அன்ஹு அவர்கள் மஸ்ஜிதுத்தூர் பள்ளிவாசலில் தொழுவதற்காக எண்ணம் கொண்டு பயணம் செய்து கொண்டிருக்கும் போது வழியில் எதிர் பட்ட ஹழ்ரத் அபூ பலரா அல்-கப்பாரி ரழியல்லாஹு அன்ஹு அவர்கள் நீங்கள் பயணப்படு முன் என்னைக் கண்டிருந்தால் வெளிப்பட்டிருக்க மாட்டீர்கள் எனச்சொல்ல, அதற்கவர்; ஏனென்று கேட்க, மூன்று மஸ்ஜிதுகளைத் தவிர வேறு மஸ்ஜிதுகளுக்கு பயணம் செய்யக்கூடாதென்னும் ஹதீதை சொல்லிக் காட்டினார்.”

நூல்: முஸ்னத் அஹ்மத், பாகம்-8, பக்கம்-798. பத்ஹுல் பாரி, பாகம்-3, பக்கம்-78.

நபிமொழிகளை அறிவிப்போரில் ஹழ்ரத் அபூ ஹுரைரூ ரழியல் லாஹு அன்ஹு அவர்கள் முதலிடத்தை வகிக்கின்றனர். அப்படிப்

பட்ட தோழருக்கு வழியில் எதிர்பட்ட தோழரால் சொல்லிக் காட்டப்பட்ட நபிமொழி தெரியாமலா போயிற்று? ஆம் எனில் அவர்கள் உடனே தமது பயணத்தை ரத்து செய்யாதது ஏன்? பின்னும் மூன்று மஸ்ஜிதுகளைத் தவிர வேறு மஸ்ஜிதுகளுக்கு தொழுவதற்காகவேனும் பயணம் செய்வது ஹராம் என்றிருந்தால் திரும்பிச் செல்லுமாறு ஏன் உத்திரவிடவில்லை? அப்படியானால் அந்த ஹதீதின் விளக்கம் வேறு என்பதை அவர்கள் தெரிந்து வைத்திருந்தார்கள் என்பதுதானே அர்த்தம்?

மூன்று மஸ்ஜிதுகளைத் தவிர வேறு எந்த மஸ்ஜிதுக்கும் பயணம் செய்யக்கூடாது எனக் கூறப்பட்ட ஹதீதுக்கும் மஸ்ஜிதுத் தூர் மாற்றும் மஸ்ஜிதெ குபாவுக்கு பயணம் செய்வதற்கும் எந்தச்சம்பந்தமும் இல்லை என்பதால் தானே ஹழ்ரத் உமர், ஹழ்ரத் அபூ ஹுரைரூ, ஹழ்ரத் அபூ சயீதுல் குத்ரி ரழியல்லாஹு அன்ஹும் போன்ற பிரபலமான நபித் தோழர்களுக்கெல்லாம் பயணம் செய்துள்ளார்கள். பயணம் செய்தது மட்டுமா? அங்கே தொழுவதெல்லாம் செய்தார்கள். ஆகையால் மூன்று மஸ்ஜிதுகள் தொடர்பான ஹதீதை ஆதாரமாக காட்டி நபிமார், வலிமார் போன்றோரின் தர்காக்களுக்குக் கூட பிரயாணம் செய்யக் கூடாதெனச் சொல்வது அறியாமையா? அல்லது நயவஞ்சகமா?

அடுத்து ஹாபிமுல் கபீர் எனப் போற்றப்படும் வலியுல்லாஹ் இராக்கி அவர்கள் ஹாபிமு இப்னு ரஜுபுடன் நபி இப்ருஹீம் அலைஹிஸ் ஸலாமவர்களது ஊர் பக்கமாக பிரயாணம் செய்து கொண்டிருந்தார்கள். ஊரைசமீபித்த போது ஸியாரத்திற்காக பயணம் செய்வதை தடுக்கும் இப்னு தைமிய்யாவின் கருத்துக்கு நான் அகப்பட்டு விடக் கூடாதென்று எண்ணி “நவைத்து ஸியாரத்த கப்ரில் கலீலி அலைஹிஸ் ஸலாம்” நான் இப்ருஹீம் அலைஹிஸ் ஸலாமவர்களின் கப்பரைதரிசிக்க நிய்யத்துச் செய்து கொண்டேன் என்று சொல்ல,...

பக்கத்திலிருந்த ஹாபிமு ரஜுப் அவர்கள் “மூன்று மஸ்ஜிதுகளைத் தவிர வேறு பயணம் செய்யலாகாது” என்னும் நபிமொழிக்கு மாற்றம் செய்து நான்காவதான பள்ளிக்கு பயணம் செய்கிறீர்களே எனக் கேட்க, அதற்கு ஹாபிமு இராக்கி அவர்கள்; நாயகம் ஸல்லல் லாஹு அலைஹி வஸல்லமவர்கள் கப்ருகளை ஸியாரத்துச் செய்யு மாறு உத்திரவிட்டுள்ளனர். இதில் நபிமார்களின் கப்ருகளைத் தவிர எனக் கூறவில்லையாதலால், நான் நபியவர்களைத்தான் பின்பற்று கிறேன் எனச்சொல்ல, கேள்வி கேட்டவர் மௌனியாகி விட்டார்.

இது தரஹுத் தஹ்தீப், பாகம்-6, பக்கம்-43ல் கூறப்பட்டுள்ளது.

இது எதிர்தரப்பாராலும் ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்ட ஹாபிழ் அபு ஸூர்ஆவுக்கு சொந்தமான நூலாகும்.

மூன்று பள்ளிகளுக்கும் பயணம் செய்யலாம். அதன்றி வேறு எங்கும் பயணம் செய்யக்கூடாதென்றும், ஸியாரத்தின் எண்ணத்தில் பயணம் செய்வது ஹராமாகும் என்றும் பிரச்சாரம் செய்பவர்கள் உண்மையில் அகத்தின் ஒளி அழிக்கப்பட்டு உள்ளத்தில் இருள் படர்ந்து போய் விட்டவர்கள் என்பதில் எள்ளளவும் ஐயமில்லை. ஏனெனில் அடுத்துவரும் ஹதீதைக் கவனியுங்கள்.

أخبرني أبو الطيب محمد بن أحمد الحيري ثنا محمد بن عبد الوهاب ثنا يعلى بن عبيد ثنا محمد بن إسحاق عن سعيد بن أبي سعيد المقبري عن عطاء مولي أم حبيبة قال: سمعت أبا هريرة رضي الله عنه يقول: قال رسول الله صلي الله عليه وآله وسلم ليهبطن عيسى بن مريم حكما عدلا وإماما مقسطا فليسكن فجا حاجا أو معتمرا أو بئيتهما وليأتين قبري حتى يسلم عليّ ولأردنّ عليه.

“மெய்யாகவே மர்யமுடைய புதல்வரான ஈஸா அலைஹிஸ்ஸலாமவர்கள் நிதியை நிலைநாட்டும் நிதிபதியாகவும், தீர்ப்பளிக்கும் அரசராகவும் இறங்குவார். இன்னும் வர்ஹஜ்ஜுடைய எண்ணத்தில் அல்லது உம்ராவுடைய எண்ணத்தில் அல்லது இரண்டுடைய எண்ணத்திலும் புனிதமிக்க மக்கமா நகரம் வருவார். இன்னும் எனது கப்ருக்கும் வருகைதந்து எனக்கு ஸலாமும் உரைப்பார். திடனாக அவருக்கு நான் பதிலளிப்பேன் என்பதாக ஏந்தல் நபி ஸல்லல்லாஹு அலைஹி வஸல்லமவர்கள் நவிலுகின்றனர்.

நூல் : முஸ்ததர்க், பாகம்-2, பக்கம்-651.

இதோர் ஸஹீஹான இஸ்னாதைக் கொண்ட ஹதீதாகும். அதே நேரம் இதே அமைப்பில் இந்த ஹதீத் புகாரி மற்றும் முஸ்லிமில் பதிவாகவில்லையென இமாம் ஹாக்கிமும், இமாம் தஹபியும் கூறிய போதிலும் இந்த ஹதீதை அவர்கள் ஸஹீஹான ஒன்றென ஏற்றுக் கொள்கின்றனர். இத்தனைக்குப் பின்னரும் ஐனாப் அல்பானி இதை முயீப் என்கிறார் எனில் இவர் இச்சமுதாயத்தின் மிக மோசமான வழிகெட்டவரும் வழிகெடுப்பவருமாகும்.

எனவே நாயகம் ஸல்லல்லாஹு அலைஹி வஸல்லமவர்களுடைய புனிதமிக்க பூமியை, அவர்களது ரௌழாவை தரிசிப்பதற்காக பயணம் செய்வதானது நற்கருமமாகும் என்பதற்கு இதைவிட வேறு என்ன ஆதாரம் வேண்டும்?

மேற்கண்ட ஹதீதை கொடியவரான அல்பானி முயீப் என்று சொன்னதற்காக இப்போது நீயும் அதை முயீப் என்று சொல்வாயாயின் ஸியாரத்துத் தொடர்பான எல்லா ஹதீதுகளையும் அலசி ஆராய்ந்து அவையனைத்தும் பொய்யானவை எனச் சொன்ன உமது ஆசான் ஐனாப் இப்னு அப்துல் ஹாதி இந்த ஹதீதை தமது நூலில் குறிப்பிடாமல் விட்டது ஏன்?

ஸியாரத்துச் செய்வதும், அதற்காக பிரயாணம் செய்வதும் மார்க்கத்தில் ஆகுமாக்கப்பட்ட ஒருகாரியம் தான் என்பதை உறுதிப்படுத்த இந்த ஒரு ஹதீதை தக்க ஆதாரமாக அமைந்திருப்பதை இப்னு அப்துல்ஹாதி கண்கூடாகக் கண்டதாலும் அதே நேரம் அது ஸஹீஹான ஹதீதைப்பதையும் தெரிந்து கொண்டதால் தான் அந்த ஹதீதையே மறந்து போய் விட்டார்.

இந்நூலில் ஒரேயொரு நபிமொழியை முன்வைத்து அதன் அறிவிப்பாளர் தொடர்பாக ஆய்வுக்கு எடுக்கப்பட்டுள்ளதால் முதலில் ஜர்ஹ் தஃதீல் என்று அழைக்கப்படும் அக்கலை பற்றிய சுருக்கமான விளக்கங்களை இப்போது பார்ப்போம்.

ஜர்ஹ் தஃதீல் - குறைவும் நிறைவும்

உலக சம்பந்தமான விஷயமாயினும் அல்லது மார்க்க சம்பந்தமான விஷயமாயினும் அவை ஒவ்வொன்றுக்கும் பிரத்தியேகமான அடிப்படை சட்டங்களும் யாப்புக்களும் இருக்கத்தான் செய்கின்றன.

இதில் நமது தாய்மொழியான தமிழுக்கென்று அடிப்படை சட்டங்கள் இருப்பதைப்போல அரபி, ஆங்கிலம், சிங்களம், உர்து, பார்ஸி, பிரெஞ்சு, மலையாளம், கன்னடம் என ஒவ்வொரு மொழிக்கும் உரிய அடிப்படை சட்டங்களும் உள்ளன. இதே போல ஒவ்வொரு நாட்டுக்கும் என தனித்தனி சட்டங்களும் இருக்கின்றன.

இதே வகையில் படிக்கின்ற மாணவனுக்கென ஒரு சட்டமிருப்பது போல படித்துக்கொடுப்பவனுக்கும் இன்னொரு சட்டமுள்ளது. பாதசாரிகளுக்கென்று ஒரு சட்டம் இருப்பதைப்போல வாகன

ஓட்டுனர்களுக்கென்றும் ஒரு சட்டம் இருப்பது நாம் அறிந்ததே. இதில் எல்லா வகையான சட்டங்களையும் எல்லோராலும் படித்து அறிந்துகொள்ள முடியாததைபோல எல்லோரும் ஒரே வர்க்கத்தை சேர்ந்தவர்களாகவும் இருக்க முடியாது. அத்துடன் யார் எந்தத் துறையில் பாண்டித்தியம் பெற்றுள்ளாரோ அவரே அதைப்பற்றி சொல்வதற்கும் செய்வதற்கும் தகுதியுடையவராக இருப்பார்.

இந்த அடிப்படையில் நிரந்தரமான மார்க்கமாகிய இஸ்லாம் அனைத்து சட்டங்களையும் தனக்குள் உள்ளடக்கிக் கொண்டுள்ள தென்று சொன்னால் மிகையாகாது. உதாரணமாக குர்ஆனை ஒது பவர், ஒதிக் கொடுப்பவர், அதற்கு விளக்கம் தருபவர் ஆகிய ஒவ்வொருவருக்கும் ஒவ்வொரு வகையான தனித்தனி சட்டங்களும் கோட்பாடுகளும் இருக்கின்றன.

இதில் குர்ஆனுக்கு விளக்கம் தருபவருக்கு இருக்க வேண்டிய அடிப்படை தகுதி மற்றும் அதற்குரிய சட்டங்களை தெரியாதவர் விளக்கம் சொல்ல முனைவாராயின் அதை நியாயமான ஓர் செயலென்று எப்படிச் சொல்ல முடியும்? இதேபோல ஹதீதுக்கென்றும் சில பிரத்யேகமான சட்டங்களும் கோட்பாடுகளும் இருக்கின்றன.

அதாவது ஹதீதை அறிவிப்பவர், ஹதீதை தொகுப்பவர், ஹதீதுக்கு வியாக்யானம் செய்பவர், ஹதீதை அறிவித்தவர் பற்றி ஆய்வு செய்பவர் என ஒவ்வொருவருக்கும் தனித்தனி சட்டங்களும் விதிமுறைகளும் உள்ளன. பின்னும் ஹதீதுக்கலையின் மிக முக்கியமான பிரிவுகளில் ஹதீதை அறிவிப்பவர்கள் பற்றிய ஆய்வும் ஒன்றாகும். இதைத்தான் ஜர்ஹ் - தஃதீல் எனக் கூறப்படுகின்றது.

நாம் இந்த நூலில் ஸியாரத்துத் தொடர்பான நபிமொழி ஒன்றை முன்வைத்து அதை அறிவித்தவரான மூஸா பின் ஹிலால் என்பாரை பற்றிய கருத்துக்களை எடுத்துக்காட்டியதை நீங்கள் பார்க்கலாம். ஆதலால் அறிவிப்பாளர்களை குறித்து பேசப்படும் ஹதீதுக்கலையின் பிரிவுபற்றிய ஏகோபிக்கப்பட்ட முடிவை இங்கே சுருக்கமாக உங்களின் பார்வைக்கு தருவதை மிக முக்கியமான ஒன்றெனக் கருதுகிறோம்.

ஒரு ஹதீதை அறிவித்தவரை ஒரு பெரியார் குறைகூறி விட்டால், உதாரணமாக மூஸா பின் ஹிலால் அவர்களை அடிநஹாத்திம் அவர்கள் "மஜ்ஹூலில்" (அறியப்படாதவர்) என்று சொன்னதை ஜர்ஹ் (குறைவு) என்றும், இமாம் அஹ்மத் பின் ஹன்பல் ரழியல் லாஹு அன்ஹு அவர்கள் மூஸா பின் ஹிலாலால் அறிவிக்கப்

பட்ட ஹதீதை தமது நூலில் பதிவு செய்துள்ளதால் அவர் அறியப் படாதவரல்ல என்று சொன்னதை தஃதீல் (நிறைவு) என்றும் அரபியில் சொல்லப்படும்.

ஆதலால் ஹதீதுக்கலையின் பிரிவுகளில் மிக முக்கியமானதோர் பிரிவாக பேசப்படும் ஜர்ஹ் - தஃதீல் குறித்து பேசப்படும் போதெல்லாம் உன்னிப்பாக கவனிக்க வேண்டிய அக்கலையின் அடிப்படை சட்டங்கள் என்னவென்பதை இப்போது பார்ப்போம்.

ஒரு அறிவிப்பாளரை குறித்து ஜர்ஹ் - தஃதீல் செய்யப்படுமாயின் அதில் நான்கு விஷயங்கள் கவனிக்கப்பட வேண்டும்.

1. ஜர்ஹும் தஃதீலும் தெளிவின்றி இருத்தல்.
2. ஜர்ஹ் தெளிவின்றியும் தஃதீல் தெளிவாகவும் இருத்தல்.
3. ஜர்ஹ் தெளிவாகவும் தஃதீல் தெளிவின்றியும் இருத்தல்.
4. ஜர்ஹும் தஃதீலும் தெளிவாக இருத்தல்.

இனி இதுபற்றி அறிஞர் பெருமக்களின் கூற்றுக்களை இப்போது பாருங்கள்.

ان مذهب الأئمة من حفاظ الحديث ونقاد مثل البخاري
ومسلم أن الجرح لا يثبت إلا إذا فسر سببه.

"இமாம்களான புகாரி மற்றும் முஸ்லிம் போன்ற ஹதீதுக்கலை பெரியார்களின் தீர்ப்பாகிறது, ஜர்ஹ் (குறைவு) செய்யப்பட்டதற்குரிய காரணம் தெளிவாக இல்லாதிருப்பின் அந்தக் குறைவை ஆதாரமாகக் கொள்ள முடியாது."

நூல்: அல்கிபாயா, பக்கம்-108, 109.

أكثر الحفاظ على قبول التعديل بلا سبب وعدم القبول الجرح
إلا بذكر السبب.

"தெளிவில்லாத தஃதீலை ஏற்றுக் கொள்ளலாம் என்பதும், சரியான காரணம் சொல்லப்படாமல் எடுத்துக்காட்டப்படும் ஜர்ஹை ஏற்க முடியாது என்பதும் தான் பெரும்பாலோரின் முடிவாகும்."

நூல்: இம்ஆனான் நழர் பிஷ்ரஹி ஷ்ரஹி நுக்பதில் டிகர், அர்ப்பு வத்தக்மீல், பக்கம்-97.

التجريح لا يقبل مالم يبين وجهه بخلاف التعديل فإنه يكفي فيه
أن يقول: عدل أو ثقة.

“எந்தக் காரணத்திற்காக அறிவிப்பாளர் ஜர்ஹ் செய்யப்பட்டாரோ அதற்கான காரணம் தெளிவாக சொல்லப்படவில்லையாயின் அந்த ஜர்ஹை ஏற்க முடியாது. ஆனால் ஒருவரை குறித்து நீதமானவர், உறுதியானவர் என்னும் வாக்கியங்கள் உபயோகிக்கப்பட்டு தஃதீல் செய்யப்பட்டிருப்பதோடு அதற்குரிய காரணம் தெளிவில்லாமல் இருந்தால் அதை ஏற்றுக் கொள்ளலாம்.”
முல்லா அலிகாரி, நூல்: அர்ரஃபு வத்தகம், பக்கம்-97.

ومقتضى قوائد الأصول عند أهله أن لا يقبل الجرح إلا مفسرا.
“தெளிவில்லாத ஜர்ஹை ஏற்றுக்கொள்ள முடியாது என்பதே அக்கலையை சார்ந்தோரால் ஏற்படுத்தப்பட்ட அடிப்படை சட்டத்தின் இறுதியான முடிவாகும்.”
இப்து தகீக் அல்-நாஃ, நூல்: ஷரஹ் அல் இம்மாப் பி அஹாதீத் அஹ்காம்.

لا يقبل الجرح إلا مفسرا مبين السبب.

“ஜர்ஹ் செய்யப்பட்டதற்கான காரணம் தெளிவாக்கப்படவில்லையாயின் அதை ஏற்றுக்கொள்ள முடியாது.”
இமாம் நவவீ, நூல்: ஷரஹ் ஸஹீஹ் முஸ்லிம்.

اما الطعن من أئمة الحديث فلا يقبل مجملا اي مبهما بان
يقول: هذا الحديث غير ثابت أو منكر أو فلان متروك الحديث أو
ذاهب الحديث أو مجروح أو ليس بعدل من غير أن يذكر سبب
الطعن وهو مذهب عامة الفقهاء والمحدثين.

“ஹாதல் ஹதீது ஹைரு தாபித்தின், முன்கருன், புலானுன் மத்ருக்குல் ஹதீது, ராவீஹ் மத்ருக்குல் ஹதீது, ராவீஹ் ஹைரு அதலின், தாஹிபுல் ஹதீது, மஜ்ருஹ் ஹைரு அதலின் என்னும் வாக்கியங்களைக் கொண்டு ஜர்ஹ் செய்யப்பட்டிருப்பதோடு எதற்காக இவ்வாக்கியங்கள் பயன்படுத்தப்பட்டது என்பதற்கான காரணம் சொல்லப்படாது தெளிவின்றி இருப்பின் இத்தகைய ஜர்ஹ் ஏற்றுக் கொள்ளப்பட மாட்டாது.”

அப்துல் அனீஸ் இப்து அஹ்மத் இப்து முஹம்மத் அல் புகாரி, நூல்: கஷ்புல் அஸ்ரூர் ஷரஹ் உஸூலில் பஸ்தவீ, அர்ரஃபு வத்தகம், பக்கம் - 99, 100, 103. அஸ்பாபு இக்திலாஃபில் முஹத்தீதீன், பக்கம்-525. மிர்ஆத்துல் உஸூல் ஷரஹ் மிர்காத்தில் உஸூல்.

أكثر الفقهاء والمحدثين على أنه لا يقبل الجرح إلا مبينا لا
التعديل.

“தெளிவான காரணம் சொல்லப்பட்ட ஜர்ஹையே ஏற்றுக் கொள்ளப்படும். அன்றி தெளிவில்லாத ஜர்ஹ் ஏற்றுக்கொள்ளப்படா விட்டாலும் தஃதீலுக்கு தெளிவான காரணம் சொல்லப்படா விட்டாலும் அதை ஏற்றுக் கொள்ளப்படும் என்பதே சட்டக்கலை மற்றும் முஹத்தீதீன்களில் பெரும்பான்மையோரின் தீர்ப்பாகும்.”
இப்துல் ஹுமாம், நூல்: தஹ்ரீருல் உஸூல்.

الجرح المبهم غير مقبول عند الحذاق من الأصوليين.

“அடிப்படை சட்டவாதிகளாகிய அறிஞர் பெருமக்களிடம் முடலான ஜர்ஹ் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட மாட்டாது.”
நூல்: அல் பினாயா ஷரஹ் அல் ஹிதாயா.

الجرح المبهم غير معتبر.

“முடலான ஜர்ஹை கருத்தில் கொள்ளப்பட மாட்டாது.”

நூல்: தஜ்ரீதுல் குதூரி.

இதுவரை மேற்கண்ட அறிஞர்களின் தீர்ப்புக்களிலிருந்து நாம் விளங்கிக்கொள்ள வேண்டிய விஷயம் என்னவென்றால், ஹதீதை அறிவித்த ராவி எனப் பேசப்படும் அறிவிப்பாளரை இன்னொரு அறிஞர் பொய்யர் என குறைகூறி என்ன காரணத்திற்காக அவ்வாறு சொன்னார் என்பது தெளிவாக சொல்லப்படாத வரை அவருடைய தகவல் மறுக்கப்பட மாட்டாது. ஆனால் ஒரு அறிவிப்பாளரை இன்னொரு பெரியார் உறுதியானவர் என்னும் வாக்கியத்தைக் கொண்டு தஃதீல் செய்வாராயின் அதுவே போதுமாகி விடும். அத்துடன் அதற்கான காரணம் சொல்லப்பட வேண்டும் என்பதும் அவசியமல்ல. இந்த விளக்கமாகிறது ஒருவரால் தஃதீலும் இன்னொருவரால் ஜர்ஹும் செய்யப்பட்ட அறிவிப்பாளரின் விஷயத்திலாகும். ஆனால் வெறுமனே ஜர்ஹை மட்டும் கொண்ட அறிவிப்பாளர்

விஷயத்தில்லை. இத்தகையோரின் ஐர்ஹுக்கு தெளிவு அவசியமில்லை.

ஆனால் ஒரு அறிவிப்பாளரின் விஷயத்தில் ஐர்ஹு செய்யப்படுவது போல தஃதீலும் செய்யப்பட்டிருக்குமாயின் ஐர்ஹுக்கே முன்னுரிமை அளிக்க வேண்டும். என்றபோதிலும் அப்போது தான் ஐர்ஹு தெளிவாக இருக்கிறதா? அல்லது தெளிவற்று இருக்கிறதா என்பது கவனிக்கப்பட வேண்டும். தெளிவாக இருக்கிறதென்று சொன்னாலும் அல்லது தெளிவற்றிருக்கிறது என்று சொன்னாலும் அதைச் சொன்னவர் அக்கலையில் தேர்ச்சிபெற்றவர் எனில், ஐர்ஹு செய்யும் அந்த அறிஞர் அக்கலைக்குரிய அறிஞர்களால் பொரு போக்கானவர், கடுமையானவர், பிடிவாதக்காரர், என வகைப்படுத்தப்பட்ட இப்னு ஹஸம், உகைலி, ஹாபிழ் இப்னு அப்துல் பர்ரு, ஹாபிழ் இப்னு ஹிப்பான், ஹாபிழ் இப்னு அபீஹாத்தம், யஹ்யா இப்னு ஸயீதுல் கித்தான், ஜெளஸ்ஜானி போன்றோரால் ஐர்ஹு செய்யப்பட்டுள்ளாரா என்பதை கவனிக்க வேண்டும். இத்தகையோரால் குற்றம் சாட்டப்படும் அறிவிப்பாளரது விஷயத்தில் ஜனாப் ஜுனைத் போன்ற தொலைநோக்குச் சிந்தனையற்ற பின்னும் காசுக்கும் பணத்திற்கும் பதவிக்கும் மார்க்கத்தை விலைபேசும் வியாபாரிகள் தீர்ப்பளிக்க ஒருபோதும் முனையக்கூடாதென அவர்களை எச்சரிக்கிறோம்.

இலம் உஸூலில் ஐர்ஹு வத்தஃதீல் என்னும் நூலின் 217ம் பக்கத்தில் ஹதீதுக்கலையின் மிக முக்கியப் பிரிவான ஐர்ஹு மற்றும் தஃதீலுக்குரிய கலையில் பிரச்சித்திப்பெற்ற அறிஞர்கள் என்னும் தலைப்பில் சுமார் 109 அறிஞர்களின் பெயர்கள் பதிவு செய்யப்பட்டுள்ளது. அதில் ஹாபிழ் தப்ரானி, இமாம் ஹாக்கிம், இமாம் தாரமி, இமாம் தாரகுத்னீ, இமாம் கல்லால், ஹாபிழ் இஸ்பஹானி, இமாம் இப்னு அபீஷைபா, இமாம் அபீ யஃலால் மௌஸிலி, இமாம் பஸ்லார் போன்றோர்களும் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளனர்.

மேற்கண்ட அறிஞர்களெல்லாம் தத்தமது நூல்களில் பதிவு செய்துள்ள தகவல்கள் அனைத்தையும் நன்கு அலசி ஆராய்ந்த பின்னரே பதிவு செய்திருப்பர் என்பது நமக்குப் புரிகிறது. ஆதலால் தற்போது அறிவிப்பாளர்களை ஆராய வேண்டிய அவசியம் நமக்கு இல்லை. அதைப் பதிவு செய்துள்ள நூலாசிரியர் மட்டுமே நமக்குப் போதுமாகும். இன்னும் ஒருஹதீதை ஒருவர் ஸஹீஹானது எனக் கூறிய பிறகும் இன்னொரு பெரியார் அதை முயரீப் எனக் கூறுவதை கண்டு நாம் அலட்டிக் கொள்ள தேவையில்லை. இது விஷயத்தில்

ஒவ்வொரு பெரியாரிடமும் தனித்தனி விதிமுறைகள் இருப்பதால் அவரவர் நிபந்தனைக்கேற்ப அவைகள் அமையும்.

இதில் இன்னொரு முக்கியமான விஷயம் என்னவெனில் ஒரு ஹதீதை அறிவித்தவர்களில் ஒருவர், அல்லது பலர் அதிகபட்சம் பாரதூரமான ஐர்ஹை கொண்டவராக இருக்கிறார். ஆனால் அவர்களால் அறிவிக்கப்பட்ட செய்தி குர்ஆனுக்கும் ஹதீதுக்கும் அல்லது அகீதாவுக்கும் மாற்றமில்லாததாக இருக்குமாயின் அதை அறிவித்தவர்கள் குறையுள்ளவர்களாக இருப்பதற்காக அவர்களின் தகவலை புறக்கணிக்க முடியாது என்பதையும் நாம் மறந்து விடக்கூடாது.

ஸியாரத்தும் நபிமொழியும்

இத்தலைப்பில் தாஹா நபி ஸல்லல்லாஹு அலைஹி வஸல்லம வர்களின் புனிதமிக்க ரௌழாவை தரிசித்தல்பற்றி எடுத்துக்காட்டப்படும் ஒரேயொரு நபிமொழி பற்றி ஆராயப்படுகிறது.

من زار قبري وجبت له شفاعة.

“எனது கப்ரை யார் தரிசித்தாரோ அவருக்கு என் ஷபாஅத் கட்டாய”மாகிவிட்டதெனச் சொல்லப்பட்ட நபிமொழிதான் அது.

இந்த ஹதீதை இருவகையான அறிவிப்பாளர்களைக் கொண்டு பதிவு செய்யப்பட்டுள்ளதை நாம் பார்க்கலாம். அவ்விரு வகை அறிவிப்பும் ஹழ்ரத் மூஸா பின் ஹிலால் என்பாரைக் கொண்டே அறிவிக்கப்பட்டிருந்தாலும் அவர் இதனை ஹழ்ரத் உபைதுல்லாஹ் பின் உமர், ஹழ்ரத் நாபிஃ, ஹழ்ரத் இப்னு உமர் போன்றோரிடமிருந்து கிடைக்கப் பெற்றதாகவும், ஹழ்ரத் அப்துல்லாஹ் பின் உமர், ஹழ்ரத் நாபிஃ, ஹழ்ரத் இப்னு உமர் ஆகியோரிடமிருந்து கிடைக்கப் பெற்றதாக வேறொரு இடத்தில் சொல்வதை காணலாம். அதாவது உபைதுல்லாஹ் பின் உமர், அப்துல்லாஹ் பின் உமர் ஆகிய இரு சகோதரர்கள் சொன்னதாகக் கூறுகிறார்.

இதில் உபைத்பின் முஹம்மத் அல் உர்ராக், ஜஃபர் பின் முஹம்மத் அல் பஸூரி, முஹம்மத் பின் இஸ்மாயீல் பின் சமுரா அல் அஹ்மஸி, ஃபழல் பின் ஸஹல், முஹம்மத் பின் அப்துர் ரஸ்ஸாக் ஆகிய ஐவரும் மூஸா பின் ஹிலால் அவர்கள் ஹழ்ரத் உபைதுல்லாஹ் பின் உமர் வாயிலாக சொல்லப்பட்ட தென அறிவிக்கின்றனர்.

இந்த ஐவர் மூலமாகவும் அறிவிக்கப்பட்ட ஹதீத் சுனன் தாரகுத்னீ, பாகம்-2, பக்கம்-244. ஷஃஃபுல் ஈமான், பாகம்-3, பக்கம் - 490. அழ்முஅபாஃ, பாகம் - 4, பக்கம் - 170 போன்ற நூல்களில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது.

இனி சற்று விரிவாக நாம் இந்த ஹதீதை அறிவிக்கும் மூஸா பின் ஹிலால் மற்றும் ஹழ்ரத் உபைதுல்லாஹ் பின் உமர் போன்றோரின் அறிவிப்பு எந்தவகையில் சாத்தியமாகும் என்பதை பற்றி இப்போது பார்ப்போம்.

மூஸா பின் ஹிலால்

இவரை அபூஹாத்திம் அவர்கள், “மஜ்ஹூல்” ஆனவர் என்றும், உகைலி அவர்கள், “லா யஸிஹ்ஹு ஹதீதுஹு வலா யுதாபஃ அலைஹி” என்றும், இப்னு அத்தி அவர்கள், “அர்ஜு அன்னஹு லா பஃஸ பிஹி” என்றும், தஹபி, “ஸாலிஹூல் ஹதீத்” என்றும் கூறுகின்றனர். இவை இவரது சுருக்கமான நிலையாகும். பின்னும் ஒருநபரை குறித்து ஒரேகலையில் பிரபலமான நான்கு பேர் நான்கு விதமான கருத்தை கூறுகின்றனர். இது அவரவர் நிபந்தனைகளுக்கு ஏற்ப சொல்லப்பட்ட கருத்துக்களாகும். ஆனால் ஒருவரது விஷயத்தில் கடுமையான வார்த்தைகள் ஏதும் பிரயோகிக்கப்படாத நிலையில், இன்னும் பெரும்பான்மையோரால் குற்றம் சாட்டப்பட்ட ஒருவருடைய அறிவிப்பை தான் நாம் கவனத்தில் கொள்ள வேண்டுமேயன்றி ஒருவரால் குற்றஞ் சாட்டப்படுபவர் இன்னொருவரால் ஆதாரப்படுத்தப்படுவாராயின் அவரது அறிவிப்பை கண்டிப்பாக ஆதாரமாகக் கொள்ளலாம். இது இவ்விஷயத்திற்குரிய சுருக்கமான தீர்ப்பாகும். ஆதலால் மேற்கூறப்பட்ட ஒவ்வொரு கருத்தையும் இனி நாம் தீர்க்கமாக ஆராய்வோம் இன்ஷாஅல்லாஹ்.

(1) அபூ ஹாத்திம் அவர்கள் மூஸா பின் ஹிலால் மஜ்ஹூல் லானவர் எனக் கூறுகிறார்களல்லவா! இதில் மஜ்ஹூல் என்னும் அரபிப்பதம் மஃருப் என்னும் பதத்திற்கு எதிர் சொல்லாகும். அதாவது அறியப்படாதவர் என்பது இதற்குரிய அர்த்தமாகும். உதாரணமாக...

ஐய்யிய்யத்து இஷாஅத்தி அஹ்லிஸ் ஸுன்னா என்பது இலங்கையிலுள்ள ஒரு தனியார் நிறுவனமாகும். இப்போது இந்நிறுவனம் பற்றி இலங்கையிலுள்ள எந்தவொரு நிறுவனத்திற்கும் தெரியாமல் போகுமாயின் அதனை மஜ்ஹூல் - அறியப்

படாத நிறுவனம் எனக் கூறப்படும். அப்போது அந்நிறுவனத்தின் பெயரால் ஒரு தகவல் சொல்லப்படுமாயின் அதனை ஏற்க முடியாது. அதே நேரம் இன்னொரு நிறுவனம் அந்நிறுவனத்தைப் பற்றி ஒரு தகவலை சொல்லுமாயின் அல்லது அந்நாட்டின் முக்கியப் பிரமுகர்களில் ஒருவரும் நிறுவனங்கள் தொடர்பான தகவல்களை திரட்டுகின்ற ஒருவரும் ஒரு தகவலை சொல்வாராயின் முதலில் சொல்லப்பட்ட தகவலின் தீர்ப்பானது பதிவுப் புத்தகத்தில் பதியப்பட்டிருந்தாலும் அது இயற்கையாகவே செயலிழந்து போய்விடும் என்பதை உங்களில் மறுப்போர் எவரேனுமுண்டா? ஆதலால் இந்த உதாரணத்தை நன்கு மனதில் பதிய வைத்துக்கொண்டு அடுத்து சொல்லப்போகும் விஷயத்தை ஆழமாக சிந்திக்க வேண்டுகிறேன்.

மூலா பின் ஹிலாலை அபூ ஹாத்திம் ராஸி என்பவர் “அல் ஜூர்ஹ்” என்னும் நூலில் பாகம்-8, பக்கம்-166ல் மஜ்ஹூலானவர் எனக் கூறுகிறார். இவ்வாறே தாரகுத்தனியும் “அஸ்யிலத்துல் புர்கானி” என்னும் நூலில் இவரது விஷயத்தில் இதே வார்த்தையை கூறியிருப்பதையும் காணலாம். அத்துடன் இந்நூல்களும் இதன் ஆசிரியர்களும் பிரபலமானவர்கள் என்பதோடு நம்பிக்கைக்குரியவர்கள் என்பதிலும் சந்தேகமில்லை. இருப்பினும் இவர்களது கருத்தை ஆதாரமாகக் கொண்டு செயல்படுமுன் இவரைக் குறித்து இன்னும் சிலர் என்ன கூறுகிறார்கள் என்பதையும் நாம் கவனிக்கக் கடமைப்பட்டுள்ளோம். அதன் பின்னரே இவர் சம்பந்தமாக நாம் ஒரு தீர்க்கமான முடிவுக்கு வர வேண்டும்.

பாருங்கள். இமாம் அஹ்மத் பின் ஹன்பல் ரழியல்லாஹு அன்ஹு அவர்களும் பிரபலமான அறிஞர்களில் ஒருவராகும். அத்துடன் இவர்கள் ஹன்பலி மத்ஹபை தோற்றுவித்தவர்களும் ஹதீதுக்கலை ஆசிரியருமாகும். முஸ்னத் அஹ்மத் என்பது இவர்களது பிரபலமான நூலாகும். இதில் இவரைக் கொண்டு 28199 ஹதீதுகள் பதிவு செய்யப்பட்டுள்ளன. அதில் 12054வது ஹதீதை மூலா பின் ஹிலால் அவர்கள் அறிவித்ததாக பதிவு செய்துள்ளார்கள். இதன்றி மூலா பின் ஹிலால் இமாம் ஹன்பலியின் மஷாயிகீன்களில் ஒருவருமாகும். மூலா பின் ஹிலாலை ஹாபிழ் அபூ ஹாத்திம் அவர்கள் அறியப்படாதவர் எனக் கூறியதற்காக அவரால் அறிவிக்கப்பட்ட ஹதீதை ஒதுக்க முனைவோமாயின் அதே மூலா பின் ஹிலாலைக் கொண்டு அறிவிக்கும் அபூ ஹாத்திமை விட பலமடங்கு அறிவாற்றலைக் கொண்ட உலகம் போற்றும் பேரறிஞரான இமாம் ஹன்பலின் கருத்துக்கு நாம் என்ன பதில் சொல்வோம்?

மேலும் அஹ்மத் பின் கலீல், முஹம்மத் பின் இஸ்மாயீலில் அஹ்மஸி, அபூ உமைய்யா முஹம்மத் பின் இப்ருஹீம் அத்தர் தூஸி, உபைத் பின் முஹம்மத் அல் உர்ராக், ஃபழல் பின் ஸஹல், ஜஃபர் பின் முஹம்மத் அல் பருஸி, முஹம்மத் பின் ஸன்ஜுவைஹ் அல் அசீரி, அலீ பின் மஃபத் பின் நூஹ், அப்பாஸ் பின் ஃபழல், ஹாருன் பின் சுப்யான், முஹம்மத் பின் ஜாபிர் அல் முஹாரிபி, அஹ்மத் பின் அல் கர்ஸா, அபூ முஹம்மத் அப்துல் மலிக் பின் இப்ருஹீம், முஹம்மத் பின் அப்துர் ரஸ்ஸாக் போன்றோரும் மூலா பின் ஹிலாலின் அறிவிப்பை தங்களின் நூல்களில் பதிவு செய்துள்ளனர்.

இன்னும் யஃகூப் பின் சுப்யானுல் ஃபஸ்வி என்பாரும் மூலா பின் ஹிலாலை பிரபலமானவர் என்று நம்பிக்கை தெரிவிக்கிறார். பார்க்க: அல்மஃரிபா வத்தாரீக், பாகம்-1, பக்கம்-122, 127, 128.

இன்னும் எந்தக் கலையில் அபூ ஹாத்திம் பிரபலமானவரோ அதே கலையில் பிரபலமானவர்கள் தான் இப்பனு அத்தி என்பாரும் தஹபி என்பாருமாகும். இனி அபூ ஹாத்திமால் மஜ்ஹூல் எனக் குற்றஞ் சாட்டப்பட்டவர் இப்பனு அத்தியால் “அர்ஜு அன்னஹு லா பஃஸ பிஹி” என்னெப் பொறுத்தவரை அவர் பிரச்சினைக்குரிய வரல்ல என்றும், தஹபியால் “ஸஹீஹூல் ஹதீத்” ஸஹீஹான ஹதீதைச் சொல்லக் கூடியவர் என்றும் பரிசுத்தப்படுத்தப்படுகின்ற மூலா பின் ஹிலால் அறியப்படாத ஒருவரா என்ன? என்பதை நீங்களே முடிவு செய்யுங்கள்.

மேலும் ஒரு மனிதருக்குள் நல்ல பழக்கம் தீய பழக்கம் என இருவகை குணதீசியங்கள் காணப்படுவது இயற்கையாகும். அதற்காக அவரை இழிவுபடுத்த கங்கனம் கட்டிக்கொண்டு அவரது தகவல்களைப் பொய்யாக்க வேண்டுமென்றே தீட்டம் தீட்டிக்கொண்டு அவரில் காணப்பட்ட நல்ல பண்புகளை எல்லாம் மறைத்து விட்டு தீய பண்புகளை மட்டும் பிரபலப்படுத்துவது என்பது நல்ல பண்புடையோரின் செயலல்லவே. இதேபோல ஹதீதுகளை அறிவித்தவர்களில் “ஜூர்ஹ்” என்றும் “தஃதீல்” என்றும் இருவகை பண்புகள் உள்ளன.

இதில் ஜூர்ஹ் மற்றும் தஃதீல் உடைய படித்தரங்கள் என்ன? அவற்றுக்கு பயன்படுத்தப்படும் வார்த்தைகள் என்ன? அவைகளில் முதல்தரம், நடுத்தரம், மட்டம் எனப் பல வகைகளுள்ளன. இதனை விளக்க வேண்டிய அவசியம் நேரும் பட்சத்தில் நாதாக்களின் நல்லாசியால் விளக்குவோம் இன்ஷாஅல்லாஹ்.

எனவே அந்த ஹதீதைச் சொன்னவரின் ஜூர்ஹ் எந்த வகையைச் சார்ந்தது? அவரது தஃதீல் எந்த வகையைச் சார்ந்தது? என்பது பற்றிய இரு நிலைகளையும் தீர் விசாரித்த பின்னரே அவரால் அறிவிக்கப்பட்ட ஹதீத் எப்படிப்பட்ட அந்தஸ்தை கொண்டதென்று சொல்ல முடியும். இது ஹதீதுக் கலையின் அடிப்படைச் சட்டங்களுக்குரிய தீர்ப்பாகும். ஆனால் இவர்கள் அறிவிப்பாளர்களுடைய ஜூர்ஹை மட்டும் எடுத்துக் காட்டகின்றனரே அன்றி தஃதீலை அல்ல. இது இவர்கள் இஸ்லாத்திற்கு செய்யும் பகிரங்கமான துரோகமாகும்.

ஆதலால் முஸா பின் ஹிலால் மஜ்ஹூலானவரல்ல. அவரால் எடுத்துக் காட்டப்படும் ஹதீதுகள் ஏற்கத்தக்கவை தானென்பதற்கு இமாம் அஹ்மத் பின் ஹன்பல் ரஹிமஹூல்லாஹ் ஒருவரே போதுமாகும் எனச் சொல்ல, இதில் குறுக்கிடும் இப்னு அப்துல் ஹாதி தமது “அஸ்ஸாரிமுல் முன்கீ” என்னும் நூலின் 40-41வது பக்கங்களில் பின்வருமாறு கூறுகிறார்.

رواية أحمد عن الثقات هو الغالب من فعله والأكثر من عمله
كما هو المعروف من طريقة شعبة ومالك وعبد الرحمن ابن
مهدي ويحيى بن سعيد القطان وغيرهم. وقد يروى الامام أحمد
قليلا في بعض الاحيان عن جماعة نسبوا الى الضعف وقلة
الضبط وذلك على وجه الإعتبار والإستشهاد لا على طريق
الإجتهد والإعتماد مثل رواية عن عامر بن صالح الزبيرى ومحمد
بن القاسم الاسد وعمر بن هارون البلخى وعلي بن عاصم
الواسطى وابراهيم بن أبى الليث صاحب الأشجعي ويحيى بن
يزيد بن عبد الملك النوفلى ونصر بن باب وتليد بن سليمان
الكوفى وحسين بن الأشقر وأبى سعيد الصاغانى ومحمد بن
ميسر ونحوهم ممن إشتهر الكلام فيه وهكذا روايته عن موسى
بن هلال إن صححت روايته عنه.

“அஹ்மத் (இமாம்) அவர்கள் பெரும்பாலும் நம்பிக்கைக்குரியவர்களின் தகவல்களையே அறிவிப்பதுண்டு. சிலபோது

ஸஹீஹான ஹதீதுக்கு இருக்க வேண்டிய கட்டாயமான பண்புகளில் ஒருசில பண்புகள் இழக்கப்பட்டோரின் தகவல்களையும் அறிவிப்பதுண்டு.

இதற்கு ஆமிர் பின் ஸாலிஹ் அஸ்ஸுபைரி, முஹம்மத் பின் அல் காஸிமுல் அஸதி, உமர் பின் ஹாருனூல் பல்கீ, அலீ பின் ஆஸிமுல் வாஸிதீ, இப்ருஹீம் பின் அபில்லைஸ் ஸாஹிபுல் அஷ்ஜயீ, யஹ்யா பின் யஸீத் பின் அப்தில் மலிகின் நௌபலீ, நஸ்ரீ பின் பாப், தலீத் பின் கலைமானூல் சஃபி, ஹுஸைன் பின் ஹசன் அல் அஷ்கர், அபீ ஸயீதிஸ் ஸாஹானி, முஹம்மத் பின் மைசர் போன் றேரை உதாரணமாகக் காட்டலாம். இவர்களைப் போன்றவர்கள் தான் முஸா பின் ஹிலாலுமாகும். இவரால் அறிவிக்கப்பட்ட ஹதீத் உண்மையாயினும் சரியே.”

மேற்கண்டோரில் ஆமிர் பின் ஸாலிஹுஸ் ஸுபைரி, முஹம்மத் பின் காசிமுல் அஸதி, உமர் பின் ஹாருனூல் பல்கீ, இப்ருஹீம் பின் அபீ அல்லைத் போன்றோர் மிகக் கடுமையான விமர்சனத்திற்கு உள்ளாக்கப்பட்டவர்கள் தான். அதற்காக ஹதீதுக்கலையின் சட்ட திட்டங்களையும் அதற்குரிய நிபந்தனைகளையும் நன்கு தெரிந்தவரெனச் சொல்லப்படும் அப்துல் ஹாதி மேற்கூறப்பட்டவர்களோடு முஸா பின் ஹிலாலையும் இணைத்துப் பேசுவது அக்கலைக்கு அவர் செய்யும் மிகப்பெரும் துரோகமென்று தான் சொல்ல வேண்டும். ஏனெனில் இமாம் அஹ்மத் அவர்கள் நம்பிக்கைக்குரியவர்களின் தகவல்களையே அறிவித்துள்ளார்கள் என்பதே நமது தீர்ப்பாகும். காரணம் என்னவெனில்...,,

நம்பிக்கைக்குரியவர் அல்லாத ஒருவரின் தகவலை நம்பிக்கைக்குரிய ஒருவர் அறிவிப்பாராயின் அந்நிலையில் அத்தகவலின் நிலை என்ன? என்பதாக இப்னு அபீ ஹாத்தீம் அவர்கள் தமது தந்தையிடம் கேட்டபோது, அதற்கவர்...,,

قال: إذا كان معروفا في الضعف لم تقوه روايته عنه وإذا كان
مجهولا نفعه روايته.

“அவரொரு முய்பானவர் என்பது மட்டுமே இருக்குமானால் அந்நிலையில் அவரது தகவலை நம்பிக்கைக்குரிய ஒருவர் அறிவித்தாலும் அதனால் எந்தப் பிரயோஜனமுமில்லை. ஆனால் அதே நேரம் மஜ்ஹூலான ஒருவரின் தகவலை நம்புவதற்கு நம்பிக்கைக்குரிய

ஒருவரின் அறிவிப்பே போதுமாகும்” என்று சொன்னார்கள். இதைத் தொடர்ந்து இப்பனு அபீஹாத்திம் கூறுகிறார்.

நம்பிக்கையற்ற ஒருவரின் தகவலை நம்பிக்கைக்குரிய ஒருவர் அறிவித்தால் அது பலம் வாய்ந்ததாகுமா? என்று நான் (ஹாத்திம்) அபூ ஸுர்ஆவிடம் கேட்டபோது, அதற்கவர்; உமரைக் குறித்தா கேட்கிறாய் என்று கேட்டார். அதற்கு நான், இல்லை. கல்பியைக் குறித்து கேட்கிறேன் என்று சொல்ல, அதற்கவர்; கல்பி சொன்னதாக இமாம் சுப்யானுஸ் லௌரி அவர்கள் அறிவித்துள்ளார்கள் என்று கூறினார். இது கல்பியைக் குறித்த குற்றச்சாட்டுகள் எடுத்துக் காட்டப்படுவதற்கு முன்னால் நடைபெற்ற சம்பவங்களாகும் என்று கூறுகிறார்.

இவ்வாறே அபூ முஹம்மத் என்பார் தமது தந்தையிடம் இமாம் லௌரி அவர்கள் கல்பியை முயீபானவர் எனக் கணக்கெடுத்த பின்பும் அவரது தகவலை அறிவித்ததற்குரிய காரணமென்ன? என்று கேட்டபோது, அதற்கவர்; கல்பி சொன்னதாக இமாம் லௌரியவர்களால் அறிவிக்கப்பட்ட தகவல்கள் அனைத்தும் “இன்கார்” மற்றும் “தஅஜ்ஜுப்” உடைய விஷயத்திலாகும் என்று கூறினார். நூல் : அஜ்ஜுர்ஹ் வத்தஃதீல், பாகம்-2, பக்கம்-36.

ஆதலால் மேற்கூறப்பட்டவைகளை கொண்டு நாம் கவனத்தில் கொள்ள வேண்டிய விஷயம் யாதெனில் ஒரு தகவலை சொன்னவர் “மஜ்ஹூலுல் ஹால்” அவரது நிலைபற்றி அறியப்படாதவராக இருந்தால், அல்லது முஹம்மத் பின் அஸ்ஸாயிபுல் கல்பீ, ஜாபிருல் ஜஃபீ, ஆமிர் பின் ஸாலிஹுஸ் ஸுபைரி, அம்ர் பின் ஹாருனுல் பல்கீ போன்றோரைப் போல “மூஃபு” உடைய படித்த ரத்தில் ஆரம்ப நிலையுடையோராக இருந்தால் அத்தகையோரின் தகவல்களை நம்பிக்கைக்குரியவர்கள் அறிவிக்கும் போது அத்தக வலும் நம்பிக்கைக்குரியதாகவும், ஆதாரத்திற்குரியதாகவும் அமைந்து விடும் என்பதை நம்மால் விளங்க முடிகிறது.

அதன் அடிப்படையில் தான் ஒரு சிலரின் கருத்தைக் கொண்டு அவர் “மஜ்ஹூலுல் ஹால்” என்பதை நாம் ஒப்புக்கொண்ட போதிலும் அவரது தகவலை மிக மிக நம்பிக்கைக்குரிய இமாம் அஹ்மத் பின் ஹன்பல் ரஹிமஹுல்லாஹ் அவர்கள் அறிவித்திருப்பதால் அவரது தகவல் ஏற்கத்தக்க ஒன்றாகி விட்டதென்பதை நாம் வலியுறுத்துகிறோம்.

இதுபற்றி இதே துறையை சார்ந்த மற்றொருவர் சொல்லும் போது,...

ان جهالة الراوى لا توجب قدحا إذا كان من يروى عنه ثقة فإن روايته عنه تكون تعديلا له.

“ஒரு தகவலை சொன்னவர் மஜ்ஹூலாக இருந்தாலும் அதனை நம்பிக்கைக்குரிய ஒருவர் அறிவிப்பாராயின் அதுவே அது ஏற்கப்படுவதற்கு போதுமாகும்” என்பதாகக் கூறுகிறார் இமாம் ஸரக்ஷீ அவர்கள்.

நூல் : அல் முஃதபர் ஃபீ தாரீகி அஹாத்தீல் மின்ஹாஜி வல் முக்தஸர், பக்கம்-226.

எனவே முஸா பின் ஹிலால் மஜ்ஹூலானவர் அல்ல என்பதை திடமாக நம்புங்கள். மேலும் இப்பனு அப்துல் ஹாதியின் கருத்துக்கு நீங்கள் மதிப்பளிப்பவராக இருந்தாலும் அவரால் சுமத்தப்பட்ட குற்றச்சாட்டு ஆதாரமற்றது என்பதையும் உணர்ந்து கொள்ளுங்கள். இன்னும் முஸா பின் ஹிலால் மஜ்ஹூலானவர் என்று சொல்லப்பட்டதற்காக அவரது தகவலை ஒதுக்கி விடாதீர்கள். இனி இவ்விஷயத்தில் பிடிவாதப் போக்குடையோருக்கு அல்லாஹ்வே போதுமானவன். ஆதலால் இதுவரை கூறப்பட்டவை அனைத்தும் முஸா பின் ஹிலால் மஜ்ஹூலானவர் அல்ல என்பதை ஆதாரப்படுத்த எடுத்துக் காட்டப்பட்ட விளக்கங்களாகும்.

(2) இமாம் உகைலி என்பார் அம்முஅபாவுல் கபீர் என்னும் நூலின் பாகம்-4, பக்கம்-170ல் (லாயஸிஹ்ஹு ஹதீதுஹு வலாயுதாபஃ அலைஹி) என்பதாக முஸா பின் ஹிலால் குறித்து அவரால் அறிவிக்கப்படும் ஸியாரத்துத் தொடர்பான தகவல் வேறொருவரால் அறிவிக்கப்படாததால் அவரது தகவல் சரியானதல்ல என்று கூறுகிறார்.

முஸா பின் ஹிலாலால் சொல்லப்பட்ட தகவலைப் போன்று வேறுயாரும் சொல்லவில்லை என்பது குற்றச்சாட்டாகும். ஹதீதுக் கலையைப் பொறுத்தவரை ஒரு தகவலை ஒருவர் மட்டும் தான் கூறியிருக்கிறார். அவர் சொன்னதைப் போல வேறுயாரும் சொல்லவில்லை என்பது ஒரு குற்றச்சாட்டே கிடையாது. இமாம் உகைலியிடம் இதோர் குற்றச்சாட்டு என்பதையாராவது நிரூபிக்க முடியுமா? மாறாக ஒரு தகவல் ஒரேயொரு அறிவிப்பாளரால் மட்டுமே அறிவிக்கப்படுகிறது என்பதை தெரிந்து கொள்வதற்குரிய அடையாளமாகவே இவ்வாறு கூறியுள்ளார் என்பதை நாம் விளக்கிக்கொள்ள வேண்டும்.

இதுபற்றி ஹாபிழ் இப்னு ரஜப் அவர்கள் ஷரஹ் இலலித்தீர்மிதி என்னும் நூலின் 264வது பக்கத்தில்,...

وأما أكثر الحفاظ المتقدمين فإنهم يقولون في الحديث إذا تفرّد به واحد وإن لم يرو الثقات خلافة أنه لا يتابع عليه ويجعلون ذلك علة فيه.

“ஒரு தகவலை ஒருவர் மட்டுமே அறிவித்து அத்தகவலுக்கு மாற்றமானதொரு தகவல் நம்பிக்கைக்குரியவர்களால் எடுத்துக் காட்டப்படாது போகும் பட்சத்தில் அதை ஒரு காரணமாக வைத்து (இன்னஹு லா யுதாபு: அலைஹி) என்பதாக முன்னோர்களில் பெரும்பான்மையான ஹுப்பாழ்கள் கூறுகின்றனர்.”

மேலும் ஒரு தகவலை சொன்னவர் நம்பிக்கைக்குரியவர் என்னும் படித்தரத்தில் மிக உயர்ந்தவராக இல்லாதிருந்து அவர் மட்டுமே அதை அறிவித்திருந்தால் அந்நிலையில் அவர் ஸஹீஹானவரே. ஏனெனில் இது ஜூர்ஹின் எந்தவொரு படித்தரத்தையும் சார்ந்த தல்லவாதலால் இதை ஒரு காரணமாகக் காட்டி அவரது தகவலை விடமுடியாது. அதே நேரம் அவர் ஸாலிஹுல் ஹதீதாக இருப்பார். அல்லது நடுத்தரவாதியாக இருப்பார் என்பது உகைலியின் தீர்ப்பாகும். அத்துடன் அவரது தகவலைப் போன்றே இன்னொரு வரது தகவலும் இருக்குமாயின் இந்நிலையில் கண்டிப்பாக முந்திய வரது தகவல் ஏற்கத்தக்க ஒன்றாகும் என்பதும் உகைலியுடைய தீர்ப்பாகும். இனி ஸியாரத்துத் தொடர்பான தகவல் முஸா பின் ஹிலாலால் மட்டுமா சொல்லப்பட்டுள்ளது? அவரது கருத்தைப் போன்றே அவரல்லாத மற்றவர்களாலும் சொல்லப்பட்டுள்ளதா என்பனவற்றை அடுத்து வரும் வரிகளில் பார்ப்போம் இன்ஷா அல்லாஹ்.

இனி மேற்கண்ட இமாம் உகைலியுடைய கருத்தைமையமாக கொண்டு செயல்பட முடியாதென்பதற்கு முக்கியமான மற்றுமோர் காரணமானது, அஸ்மாவுர் ரிஜாலுடைய விஷயத்தில் மிகவும் பிரசித்திப்பெற்ற ஹாபிழ் இப்னு ஹஜர் அவர்கள் “அத்தல்கீஸுல் ஹிப்பார்” என்னும் நூலின் பாகம்-2, பக்கம்-267ல் இவ்வாறு கூறுகின்றனர். இமாம் உகைலியவர்கள் ஸியாரத்துத் தொடர்பான தகவலை முஸா பின் ஹிலால் அல்லாத வேறுயாரும் சொல்லவில்லை எனக்கூறிய கருத்து ஆராயப்பட வேண்டிய ஒன்றாகும் என்று சொல்வதுடன் இவரது தகவலைப் போன்ற வேறு

தகவல்களும் பதிவாகியுள்ளன என்றும் கூறுகின்றனர்.

எனவே முஸா பின் ஹிலால் சம்பந்தமாக சுமத்தப்பட்ட குற்றச் சாட்டுக்கள் எதுவும் வலுவானதாக இல்லை. அத்துடன் அக்குற்றச் சாட்டுக்குரிய சரியான பதில்களையும் நாம் பார்த்தோம். ஆதலால் முஸா பின் ஹிலால் மீது பலமான ஜூர்ஹ் ஏதும் இல்லாதிருந்ததால் தான் இமாம் தஹபி அவரை ஸாலிஹுல் ஹதீத் என்றும், இமாம் இப்னு அத்தீ அர்ஜுல அன்னஹு லாபுஃஸ பிஹி என்றும் கூறினர்.

ஆக சுருங்கக் கூறின் எந்தவொரு அறிவிப்பாளரைக் குறித்தும் யார் எதை சொன்னாலும் அவரைப் பற்றி சொல்லப்பட்டுள்ள இரு தரப்பு கருத்துக்களையும் தீர ஆராயாது ஒவ்வொருவரும் அவரவருக்குத் தோதான கருத்தைச் சொல்லி பாமர மக்களை குழப்பக் கூடாது. அத்துடன் விஷயம் முழுவதையும் படித்தபின் தான் தீர்க்கமானதொரு முடிவுக்கும் வர வேண்டும்.

இவ்வாறே ஒரு அறிவிப்பாளரின் குற்றச்சாட்டுக்கு முக்கியத்துவம் கொடுப்பதைப் போல அவரது பரிசுத்தத் தன்மைகளுக்கும் முக்கியத்துவம் கொடுத்து தீர்ப்பளிக்க பழகிக் கொள்ளுங்கள். பின்னும் இதுவரை கூறப்பட்டு வந்த விஷயங்களனைத்தும் ஸியாரத்துச் சம்பந்தமான ஹதீதை ஏற்க முடியாது என்பதற்குரிய முதல் குற்றச்சாட்டுக்குரிய விளக்கமாகும். இனி இந்த ஹதீதை ஏற்க முடியாது என்பதற்குரிய இரண்டாவது காரணத்தையும் அதற்குரிய பதிலையும் இப்போது பார்ப்போம்.

அதற்குமுன் நாம் இன்னொன்றையும் உங்களின் கவனத்திற்கு தந்து விடுகிறோம். அதாவது, இமாம் உகைலியும் இமாம் இப்னு அபீஹாத்திமும் முஸா பின் ஹிலால் பற்றிய அவர்களது கருத்தை கூறியிருந்தனர். அவர்கள் அக்கலையில் பாண்டித்தியம் பெற்றிருந்ததால் அவர்களது கடமையை அவர்கள் செய்தனர். அதே நேரம் அவர்கள் ஸியாரத்திற்காக பிரயாணம் செய்யும் விஷயத்தில் எப்படிப்பட்ட கருத்தைக் கொண்டிருந்தனர் என்பதை நாம் நோக்கும்போது அவர்கள் நம்முடைய கருத்தை கொண்டவர்களாகத்தான் இருந்திருப்பர் என்பதில் எள்ளளவும் சந்தேகமில்லை. ஏன் தெரியுமா?

இமாம் அபு ஹாத்திமை புகழ்வோரில் ஒருவர் அவர்களைப் பற்றி சொல்லும்போது,...

وكان زاهدا يعد من الأبدال.

“அவர்கள் அப்தால்களில் ஒருவராக இருக்கலாம் என எண்ணும்
ளவிற்கு அவர்கள் ஒரு ஸாஹிதாக இருந்தார்கள் என்று கூறுகிறார்.”

இனி அப்தால்கள் எனப்படுவோர் பூமியில் எப்போதும்
இருந்து கொண்டேயிருப்பர் என்பது இஸ்லாமியக் கொள்கை
யாகும். ஆதலால் அப்தால்களில் ஒருவராக இருக்கலாம் என
எண்ணுமளவிற்கு ஸாஹிதாக இருந்த ஒருவர், ஸியாரத்துச் செய்வ
தற்காக பயணம் செய்வதை கண்டிப்பாக பாவமான காரிய
மென்று ஒருபோதும் சொல்லியிருக்கவே மாட்டார்.

அடுத்து இமாமவர்கள் ஹிஜ்ரி 240ல் பிறந்தவராகும். இது
போன்றே இமாம் உகைலி ஹிஜ்ரி 322ல் இறையடி சேர்ந்தவ
ராகும். இக்காலங்களில் வஹ்ஹாபிஸம் என்ற ஒன்று
இருந்ததற்குரிய வரலாறே இல்லை. அத்துடன் ஸியாரத்திற்காக
பயணம் செய்வதை பாவமான காரியமென்று சொன்ன முதல்
ஆசாமியே சுமார் 648 ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் தோன்றி
மறைந்த இப்னுதையிம்யா என்பவர்தான். இவரது சீடர்களில்
ஒருவரான இமாம் தஹபியும் இதே கலையில் கடினமான
போக்கை கையாண்டவர். இப்படிப்பட்டவரே இமாம் உகைலி
மற்றும் அபீஹாத்திம் போன்றோரின் கருத்துக்களை முன்வைத்த
பின்னரும் மூஸா பின் ஹிலாலை ஸாலிஹுல் ஹதீத் எனக்
கூறுகின்றாரெனில் கண்டிப்பாக அவரது தகவல் ஏற்கத்தக்க
ஒன்று தானென்பதில் அறவே சந்தேகமில்லை.

மூஸா பின் ஹிலாலும் உபைதுல்லாஹ் பின் உமரும்

எனது ரௌழாவை தரிசித்தோர் மீது எனது ஷபாஅத் கட்டா
யமாகி விட்டது என்பதாக ஏந்தல் எங்கோமான் ஸல்லல்லாஹு
அலைஹி வஸல்லமவர்களால் சொல்லப்பட்ட ஹதீத், அப்துல்
லாஹ் பின் உமர், உபைதுல்லாஹ் பின் உமர் ஆகிய இருவர்
வாயிலாக மூஸா பின் ஹிலாலைக் கொண்டு சொல்லப்பட்டதாக
பதிவு செய்யப்பட்டுள்ளது.

இதனை மூஸா பின் ஹிலாலைக் கொண்டு மொத்தம் ஆறுபேர்
அறிவிக்கின்றனர். அவர்களில் மூன்றுபேர் மூஸா பின் ஹிலால்
இருவர் வாயிலாகச் சொன்ன தகவலையும், இருவர் உபைதுல்
லாஹ் வாயிலாகச் சொல்லப்பட்ட தகவலையும், ஒருவர் அப்துல்
லாஹ் வாயிலாகச் சொல்லப்பட்ட தகவலையும் அறிவிக்கின்றனர்.

இதை நாம் கொஞ்சம் தெளிவாக பார்ப்போம்.

அலீபின்மஃபத், ஃபழல் பின் ஸஹல், முஹம்மத் பின் இஸ்மாயீல்,
உபைத் பின் முஹம்மத் பின் அல் வர்ராக், ஜஃபர் பின் முஹம்மத்
அல் பருஸி, முஹம்மத் பின் அப்துர் ரஸ்ஸாக் ஆகிய ஆறுபேரும்
மூஸா பின் ஹிலால் கூறியதாக அறிவித்தவர்களாகும். இவ்வாறு
பேர்களில்,,,

உபைத் பின் முஹம்மத் அல் வர்ராக், ஃபழல் பின் ஸஹல்,
முஹம்மத் பின் இஸ்மாயீல் அல் அஹ்மஸீ ஆகிய மூவரும்
அப்துல்லாஹ், உபைதுல்லாஹ்வாகிய இருவரும் சொன்னதாக
மூஸாவைக் கொண்டு அறிவிக்கின்றனர். இது ஸுனன் தாரகுத்னீ
பாகம்-2, பக்கம்-244. ஷாஃபுல் ஈமான், பாகம்-3, பக்கம்-490.
தல்கீஸுல் முதஷாபஹ், பாகம்-1, பக்கம்-581. ஷிபாவுஸ் ஸகாம்
போன்ற நூல்களில் பதிவு செய்யப்பட்டிருப்பதை காணலாம்.

அடுத்து முஹம்மத் பின் அப்துர் ரஸ்ஸாக், ஜஃபர் பின் அல்
பருஸி ஆகிய இருவரும் உபைதுல்லாஹ்வைக் கொண்டு அறிவிக்கி
ன்றனர். இது அஷ்ஷிபா, பாகம்-2, பக்கம்-74. அழ்முஅபாஃ,
பாகம்-4, பக்கம்-170லும் பதிவு செய்யப்பட்டுள்ளதை பார்க்கலாம்.

இவ்வாறே அலீ பின் மஃபத் பின் நூஹ் என்பார் மூஸாவைக்
கொண்டு அப்துல்லாஹ் வாயிலாக அறிவிக்கிறார். இது அல்குன்னூ
வல் அஸ்மாஃ என்னும் நூலின் பாகம்-2, பக்கம்-64ல் பதிவு
செய்யப்பட்டுள்ளது.

இனி இதை சுருக்கமாகச் சொல்வதாயின் ஐந்துபேர் உபைதுல்
லாஹ்வைக் கொண்டு மூஸாவால் சொல்லப்பட்டதென்றும்,
நான்குபேர் அப்துல்லாஹ்வைக் கொண்டு மூஸாவால் சொல்லப்
பட்டதென்றும் அறிவிக்கின்றனர். இப்படிப்பட்ட சந்தர்ப்பத்தில்
உபைதுல்லாஹ்வைக் கொண்டு சொல்லப்பட்ட தகவலுக்கே
முன்னுரிமை அளிக்கப்படும். இனி இருவரைக் கொண்டு சொல்லப்
பட்டதும் ஏற்கத்தக்க ஒன்றுதான் என நாம் மட்டும் சொல்லவில்லை.
மாறாக ஹதீதுடைய விஷயத்தில் மிகவும் அலட்சியத்தன்மையை
தனக்குள் கொண்டிருந்த ஜனாப் அல்பானி இர்வாவுல் கலீல்
என்னும் தமது நூலில் பாகம்-4, பக்கம்-337ல் இருவரைக்
கொண்டு சொல்லப்பட்ட தகவலும் ஏற்கத்தக்க ஒன்றுதான் என்று
கூறுகிறார். பிறகு அதை அவர் ஏன் புறக்கணித்தார் எனக் கேட்கத்
தோன்றுகிறதல்லவா? அதற்கு வேறொன்றும் காரணமல்ல.
திருடனுக்கு திருடுவது குற்றம்தான் என்பதைத் தெரிந்து கொண்டே

திருடுகிறான் என்றால் அதற்கு அவனுடைய திருட்டுத் தலைவன் தான் காரணமாகும். இவ்வழிகேட்டுக்குரிய ஆசாமிக்கு உபைதுல் லாஹ்வைக் கொண்டு மூலாவால் சொல்லப்பட்ட தகவல் ஏற்கத் தக்க ஒன்று தானென்று தெரிந்தும் இவ்விஷயத்தில் அவர் பின் வாங்கியதற்குரிய காரணம் அவரது வழிகேட்டுக்குரிய தலைவரான இப்பனு அப்துல் ஹாதி தான் என்பதை நாம் விளங்கிக் கொள்ளலாம். அடுத்து அவர் என்ன சொல்கிறாரென்று பாருங்கள்.

وكان موسى بن هلال حدث به مرة عن عبيد الله فأخطأ لأنه ليس من أهل الحديث ولا من المشهورين بنقل وهو لم يدرك عبيد الله ولا لحقه فإن عبيد الله متقدم الوفاة كما ذكرنا ذلك فيما تقدم بخلاف عبد الله فإنه عاش دهرًا بعد أخيه عبيد الله وكان موسى بن هلال لم يكن يميز بين عبيد الله وعبد الله ولا يعرف أنهما رجلان فإنه لم يكن من أهل العلم ولا يعتمد عليه في ضبط باب من أبوابه.

“மூலா பின் ஹிலால் உபைதுல்லாஹ் சொன்னதாகச் சொன்ன செய்தி தவறாகும். ஏனெனில் இவர்ஹத்தூக்கலையைச் சார்ந்தவரோ அல்லது ஹத்தூக்களை அறிவிப்பதில் பிரபலமானவரோ அல்ல. இன்னும் இவர் உபைதுல்லாஹ்வின் காலத்தில் வாழ்ந்தவரோ அவரை சந்தித்தவரோ அல்ல. ஏனெனில் உபைதுல்லாஹ் இவருக்கு முன்பே இவ்வுலகை விட்டு மறைந்து விட்டவராகும். இவ்வாறே அப்துல்லாஹ் உபைதுல்லாஹ்வுக்குப் பின் சிலகாலம் வரை இவ்வுலகில் வாழ்ந்திருந்தார். இந்நிலையில் மூலா பின் ஹிலால் உபைதுல்லாஹ் யார்? அப்துல்லாஹ் யார்? என்பதை பிரித்தறிய முடியாதவராயும் இருந்திருக்கிறார்” என்பதாகக் கூறுகிறார்.

அல்லாஹ்வின் நல்லுதவியாலும் நாதாக்களின் நல்லாசியாலும் இவ்விஷயத்தில் நாம் சொல்ல விரும்புவது என்னவென்றால் இது இப்பனு அப்துல் ஹாதி என்னும் தனிநபருடைய மிகமோசமான அதேநேரம் படுமட்டமான பிடிவாதத்திற்குரிய வீண்பழியாகும். இவர் நடைமுறைக்கு முழுக்க முழுக்க மாற்றமான ஒரு கருத்தை தான் சொல்கிறார். இன்னும் இவரது கருத்துக்கு அல்பானி போன்ற தீவிரவாதிகள் ஆதரவளித்து அக்கருத்தை மக்களிடையே திணிக்க

முற்பட்டதால் தான் இதற்கு மறுப்பு தெரிவிக்க வேண்டிய நிர்ப்பந்தம் உருவாயிற்று.

இனி உபைதுல்லாஹ்வைக் கொண்டு மூலாவால் சொல்லப்பட்ட தகவலை ஐந்துபேர் அறிவித்ததாகவும் அவர்களது பெயர்களை யும் அவை பதிவு செய்யப்பட்டுள்ள நூல்களையும் உங்களின் மேலான கவனத்திற்கு முன்னால் தந்துள்ளோமல்லவா. அப்படியானால் அவர்களும் தவறிழைத்து விட்டனர் என்றுதானே சொல்ல வேண்டும்? யாருக்குமே தெரியாத ஒருதவறு இந்த ஹாதிக்கு மட்டும் எப்படித் தெரிந்தது என்பதுதான் ஆச்சரியம்.

பின்னும் உபைதுல்லாஹ்வைக் கொண்டு சொல்லப்பட்ட தகவல் உண்மை தானென்பது உறுதிப்படுத்தப்படுவதை சகித்துக்கொள்ள முடியாத அப்துல் ஹாதி அதைப் பொய்யாக்க இப்படிப்பட்ட தோர் தந்திரத்தை கையாளுவதன் மூலம் எல்லோரையுமே முட்டாளாக்கப் பார்க்கிறார். ஆம். அவரது குற்றச்சாட்டை மறுபடியும் உங்களின் பார்வைக்கு தருகிறோம்.

அ- மூலா பின் ஹிலால் உபைதுல்லாஹ்வின் காலத்தில் வாழ்ந்த வரல்ல. அவரை சந்தித்தவரும்ல்ல என்று கூறுகிறார்.

அவ்வாறாயின் இமாம் அஹ்மத் ரஹிமஹுல்லாஹ் அவர்கள் “அஸ்ஸுஹ்த்” என்னும் தமது நூலின் 279ம் பக்கத்திலும், இமாம் அஸ்பஹானி ரஹிமஹுல்லாஹ் அவர்கள் “ஹுல்யத்துல் அல்லியா” என்னும் தமது நூலின் பாகம்-6, பக்கம்-212லும் ஹிஜ்ரி 147 அல்லது 148ல் இவ்வுலகை விட்டு மறைந்த ஹிஷாம் பின் ஹஸ்ஸான் என்பாரைக் கொண்டு மூலாவால் சொல்லப்பட்ட தகவல் ஒன்றையும், இமாம் பஸ்வீ ரஹிமஹுல்லாஹ் அவர்கள் “அல் மஃரிபா வத்தாரிக்” என்னும் தமது நூலிலும், ஹுல்யத்துல் அல்லியா என்னும் நூலின் பாகம்-6, பக்கம்-213லும் ஹிஜ்ரி 143ல் இவ்வுலகை விட்டு மறைந்துபோன ஹிம்மஸ் பின் ஹஸனுல் பஸரி என்பாரைக் கொண்டு மூலாவால் சொல்லப்பட்ட தகவல் ஒன்றும் பதிவு செய்யப்பட்டிருப்பதை காண முடிகிறது எனில் இவ்விருவரும் உபைதுல்லாஹ்வுக்கு முன்னரே இறந்துபட்ட வர்களாகும். இதன்றி மூலா அவர்கள் ஹிஜாஸ் மாகாணத்திற்கும் பயணம் செய்துள்ளனர். பார்க்க: ரஃபீவுல் மிரா, பக்கம்-294.

பார்த்தீர்களா! உபைதுல்லாஹ்வுக்கு முன்னரே இவ்வுலகை விட்டு மறைந்து போனவர்களைக் கொண்டு மூலாவால் ஹத்தூக்கள் அறிவிக்கப்பட்டுள்ளதெனில், இதன்றி ஹிஜாஸ் மாகாணத்திற்கும்

அவர் பயணம் செய்துள்ளார் எனில் மூஸா உபைதுல்லாஹ்வின் காலத்தில் வாழ்ந்தவரல்ல என்பதும் அவரை சந்தித்தவருமல்ல என்பதும் அப்துல் ஹாதியால் கடைந்தெடுக்கப்பட்ட வடிகட்டிய பொய் என்பதைத் தவிர வேறென்னவென்று சொல்ல முடியும்? ஆதலால் அப்துல் ஹாதியின் குற்றச்சாட்டை தூக்கிக் குப்பை தொட்டியில் எறிந்துவிட்டு உபைதுல்லாஹ்வை கொண்டு மூஸாவால் சொல்லப்பட்ட தகவலை நம்புங்கள்.

பின்னும் தமக்கு விருப்பமில்லாத ஒன்றை பொய்யாக்க குர்ஆன் ஹதீதை மட்டுமல்ல. வரலாறுகளைக் கூட திரித்து, இருப்பதை இல்லாமலாக்கி இல்லாததை உள்ளதைப் போன்று தோற்றுவித்துக் காட்டுவதில் இந்த வஹ்ஹாபிகள் ஜகஜாலக் கில்லாடிகள் என்பதற்கு இந்த அப்துல் ஹாதி ஒரு எடுத்துக்காட்டாகும்.

இவ்வாறே அப்துல்லாஹ் என்பவர் யார்? உபைதுல்லாஹ் என்பவர் யார் என்பதை மூஸாவால் பிரித்தறிய முடியவில்லை என்றும், இருவரும் வெவ்வேறு காலத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் என்பதையும் அவர் புரிந்துகொள்ளவில்லை என்றும் கூறுகிறார் ஜலாபு அப்துல் ஹாதி.

ஒருவர் இருவரல்ல. பதினைந்து நபர்களால் மூஸா பின் ஹிலா லுடைய தகவல்கள் பதிவு செய்யப்பட்ட பின்னரும் அதில் அப்துல் ஹாதியால் இமாமைன ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டு அவரது மதஹபை பின்பற்றுகின்ற இமாம் அஹ்மத் பின் ஹன்பல் ரஹிம ஹுல்லாஹ்வும் ஒருவராகும். இவ்வாறே யஃகூப் பின் சுப்யான் அல் பஸ்வீ போன்ற பேரறிஞர்களாலும் ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்ட ஒருவரை ஒருசிலர் ஏற்க மறுக்கிறார்கள் எனில் அவர்கள் ஒருவேளை அப்துல் ஹாதியின் வழித்தோன்றல்களாக இருப்பர். இவர்கள் நல்லவர்களல்ல. மாறாக நல்லவர்களின் குற்றங்குறை தான் இவர்களின் பார்வைக்கு படும். அது மட்டுமல்ல. அடுத்தவரின் குற்றங்களை அலசுவது தான் இவர்களின் குலத் தொழிலாகும்.

இதன்றி இப்னு தைமீய்யா, இப்னு அப்துல் ஹாதி போன்ற வழிகேடர்களுக்கு பல நூற்றாண்டுக்கு முன்னர் வாழ்ந்த, இன்றும் பெருமையோடு பேசப்படுகின்ற பெரும்பெரும் அறிஞர் பெருமக்களெல்லாம் அண்ணலெவ் கோமான் ஸல்லல்லாஹு அலைஹி வஸல்லமவர்களின் புனிதமிகு ரௌழா ஷரீபை தரிசிப்பதன் சிறப்புக் களை சொல்லும்போது மூஸா பின் ஹிலாவின் தகவலையும் எடுத்துக் காட்டுகின்றனர் எனில் அவரது கருத்து குர்ஆனுக்கும் ஹதீதுக்கும் ஒப்பத்தான் இருந்துள்ளது என்பதை நாம் விளங்கிக் கொள்கிறோம்.

மேலும் உபைதுல்லாஹ், அப்துல்லாஹ்வாகிய இருவரைக் கொண்டும் சொல்லப்பட்ட தகவல் உண்மைதானென்பதை தெரிந்திருந்த இப்னு தைமீய்யாவும், அப்துல் ஹாதியும் தனது நான் என்னும் மமதையின் காரணமாக பாமரமக்களிடையே புதியதொரு கருத்தை வைப்பதன் மூலம் அவர்களை தாங்கள் கவர்ந்து விடலாமென்று கருதினர். ஆனால் இவர்கள் தான் தோண்டிய குழியில் தானே விழுந்த கதையாக முடிவில் மக்களால் இவர்கள் ஓரங்கட்டப்பட்டனர். அதன்றி இன்றும் முஃமின்களின் சாபத்திற்குரியவர்களாகவே இவர்கள் எண்ணப்படுகின்றனர்.

இன்னும் இமாம் ஷாபியை லஃனத்துச் செய்யும் துணிச்சல் யாருக்காவது உண்டா? இமாம் அபூ ஹனீபாவை லஃனத்துச் செய்ய யாருக்காவது துணிவுண்டா? இவ்வாறே இமாம் மாலிக்கை, இமாம் ஹன்பலை அல்லது ஸியாரத்திற்காக பிரயாணம் செய்யலாம் என்று கூறும் எந்தவொரு பெரியாரையாவது லஃனத்துச் செய்வதற்கு இவ்வையகத்தில் எவருக்கேனும் துணிச்சலுண்டா? சொல்லுங்கள். இன்னும் இம்மகான்களைப் பற்றி ஒரு வார்த்தை மரியாதைக் குறைவாக பேசினாலும் அவரைச் சாபமிடுவதற்கு உலக முஸ்லிம்களனைவரும் தயாராகி விடுவர். பின்னும் இவர்கள் எத்தனை நல்ல விஷயங்களை சொல்லியிருந்தாலும் அவையனைத்தையும் கவனத்தில் கொள்ளாமல் ஒதுக்கி வைத்து விடுவார்கள் எனில், அப்படிப்பட்டோரின் பட்டியலில் இடம் பெற்றுள்ள இப்னு தைமீய்யாவையும், அப்துல் ஹாதியையும், அப்துல் வஹ்ஹாப் நஜ்தீயையும் இன்று நமது தேசத்திலுள்ளோரில் சில இயக்கங்களை சார்ந்தவர்கள் பின்பற்றுகின்றனர் எனில் இதெல்லாம் எதற்காக? எல்லாம் அரசபரம்பரையின் பணத்திற்காகத்தானென்பதில் இன்னும் என்ன சந்தேகம் இருக்க முடியும்? சரி. அது போகட்டும். இப்போது அடுத்த குற்றச்சாட்டு என்னவென்பதை பார்ப்போம். இதோ அப்துல் ஹாதி பேசுகிறார். என்னவென்று கேளுங்கள்.

ولو فرض ان الحديث من روايته عبيد الله لم يلزم ان يكون صحيحا
فإن تفرد موسى بن هلال به عنه دون سائر أصحابه المشهورين
بملازمته وحفظ حديثه وضبطه من ادل الاشياء على انه منكر
غير محفوظ واصحاب عبيد الله بن عمر المعروفون بالرواية عنه
مثل يحيى بن سعيد القطان.

“இனி உபைதுல்லாஹ் பின் உமரைக் கொண்டு மூஸா பின் ஹிலாலால் அறிவிக்கப்பட்டதை ஒரு பேச்சுக்காக நாம் ஒப்புக் கொண்டாலும் அத்தகவல் ஸஹீஹானது என்பது ஊர்ஜிதப்படுத்தப்படவில்லை. இவ்வாறே உபைதுல்லாஹ்வைக் கொண்டு அறிவிப்போரில் பலர் இடம் பெறுகின்றனர். அவர்களில் மூஸாவை விட மகத்தான நினைவாற்றல் உடையவர்களும் ராவிகளுக்கான எல்லா பண்புடையோர் பலர் இருந்தும் அவர்களில் ஒருவர் கூட இத்தகவலை சொன்னதில்லை.”

ஆம். உபைதுல்லாஹ்வுடைய நம்பிக்கைக்குரிய தோழர்களில் ஒருவர் கூட உபைதுல்லாஹ்வால் அறிவிக்கப்பட்ட ஹதீதை சொல்லாததாலும் மூஸாவாகிய ஒருவர் மட்டுமே இந்த ஹதீதை அறிவித்துள்ளதாலும் இத்தகவல், அல்லது இத்தகவலை அறிவித்தவர் முன்கர், கைரு மஹ்பூழ் ஆக ஆகிவிடுகிறார். ஆகையால் இத்தகவலை சரிகண்டவர்களும், அல்லது சரிகாண முயன்றவர்களும் தவறிழைத்து விட்டனர் என்பதாக அப்துல் ஹாதி கூறுகிறார்.

உபைதுல்லாஹ்வைக் கொண்டு மூஸா பின் ஹிலாலால் சொல்லப்பட்ட ஹதீதை பொய்ப்பிப்பதற்காகவே தன்னை முழுமையாக அர்ப்பணம் செய்துவிட்ட இப்னு அப்துல் ஹாதியின் ஒவ்வொரு குற்றச்சாட்டையும் மறுத்து அது தவறான ஒன்றென ஆதாரப்படுத்தப்பட்டாலும் அதை ஏற்றுக் கொள்வதற்குப் பதிலாக தமது தந்திரத்தால் மீண்டும் மீண்டும் அதை பொய்யாகவே முனைவார் என்பது இவரது வாதத்தைக் கொண்டு நமக்கு புலனாகிறதாயினால் இங்கே இவர் என்ன மாதிரியான குற்றச்சாட்டை சுமத்துகிறார் எனில்,,,

உபைதுல்லாஹ்வின் நம்பிக்கைக்குரிய தோழர்களில் யாருமே மூஸா பின் ஹிலாலால் அறிவிக்கப்பட்ட தகவலை சொல்லவில்லை யாதலால் இவர் ஒருவர் மட்டுமே இத்தகவலை அறிவிப்பதால் இவர் முன்கர் என்று கூறுகிறார்.

அப்படியானால் ஒரு தகவலை ஒருவர் மட்டுமே அறிவிப்பாராயின் அந்நிலையில் அவரை “முன்கர்” எனச் சொல்வதற்கு இரு நிபந்தனைகள் இருக்க வேண்டும்.

(1) அவரால் சொல்லப்பட்ட தகவல் ஸஹீஹானது அல்லது ஹஸனானது என்று கூறப்பட முடியாத அளவுக்கு அவர் முய்ப்பானவராக இருக்க வேண்டும்.

(2) அவரது தகவலை ஆதாரப்படுத்த எந்தவொரு அத்தாட்சியோ அல்லது அவரது கருத்துக்கு இசைவான ஒரு கருத்தையோ வேறு யாரும் சொல்லியிருக்கக் கூடாது.

இதுபற்றி இக்கலையின் வல்லுனரான இமாம் ஹாபிழ் இப்னு ஹஜர் ரஹிமஹுல்லாஹ்விடமே கேட்டுப்பார்ப்போமே, அவர்கள் என்ன கூறுகிறார்களெனில்,...

إذا انفرد المستور أو الموصوف بسوء الحفظ أو المضعف في بعض مشائخه دون بعض بشيء لا متابع له ولا شاهد فهذا أحد قسمي المنكر.

“ஒரு தகவலை சொன்னவரது நிலைமைகள் மறைமுகமானதாகவோ அல்லது நல்ல பண்புகளற்றவராகவோ இருந்து அந்நிலையில் அவரது தகவல் ஏற்கப்படுவதற்குரிய ஆதாரமும் இல்லாமல் போய் அவரது காலத்திய பெரியோர்களது பார்வையிலும் அவர் முய்ப்பானவராக இருந்தாலும் அவ்வகைகளில் ஒரு வகையைச் சார்ந்தவராகக் கருதப்படுவார்.”

நூல் : அந்நுகத், பாகம்-2, பக்கம்-675.

மேற்கண்ட விளக்கத்தைக் கொண்டு மூஸா பின் ஹிலாலை அப்துல் ஹாதி முன்கர் என்று கூறுவதற்குரிய ஆதாரம் ஏதுமுண்டா சொல்லுங்கள். இன்னும் ஹதீதுக் கலையின் இமாம்களில் ஒருவரும் அப்துல் ஹாதியின் இமாமுமாகிய இமாம் அஹ்மத் பின் ஹன்பல் ரஹிமஹுல்லாஹ் அவர்கள் இவரது தகவலை அறிவித்துள்ளனர். இமாம் இப்னு அத்தி இவரைப்பற்றி லா பஃஸ பிஹி என்று கூறுகிறார். இமாம் தஹபி இவரை ஸாலிஹுல் ஹதீத் என்கிறார். இத்தனைக்குப் பிறகும் அப்துல் ஹாதி இவரை முன்கர் என்று சொல்வாராயின் இவர் இஸ்லாத்திற்கு மிகப்பெரும் துரோகமிழைத்து விட்டாரென்று தான் நாம் கூறுவோம்.

ஏனெனில் நமது நாயகம் ஸல்லல்லாஹு அலைஹி வஸல்லம வர்களை ஈமான் கொண்ட முனாபிக்காக அப்துல் ஹாதியும் அவரைச் சேர்ந்தவர்களும் இருப்பதால் நபியவர்களுடைய ரௌழா ஷரீபை தரிசிப்பதற்காக பிரயாணம் செய்வதை பாவமான காரியமென்று பேசுகின்றனர். அத்துடன் அதன் சிறப்புகள் பற்றி கூறப்பட்டுள்ள எல்லா ஹதீதுகளையும் (மௌமூஃ) இட்டுக்கட்டப்பட்டவையென்றும் கூறி மூஸா பின் ஹிலாலின் கருத்தை ஆதாரப்படுத்தும்

ஒவ்வொரு தகவலையும் இல்லையென மறுக்கின்றனர்.

இனி ஒரு நபரால் சொல்லப்பட்ட தகவலுக்கு ஒத்தக்கருத்துடைய தகவல் வேறொருவரால் இன்னொரு வழியாக எடுத்துக் காட்டப் படுமாயின் முன்னால் கூறப்பட்ட தகவலை சொன்னவர் முய்ப்பான வராக இருந்தாலும் அத்தகவல் ஹஸன் என்னும் தகுதிக்குரியதாகி விடும் என்பது ஹதீதுக் கலையை நன்கு அறிந்தோருக்கு தெரியும்.

ஆதலால் முஸா பின் ஹிலாலால் அறிவிக்கப்பட்ட ஹதீதை அப்துல் ஹாதியின் கருத்துக்கு முன்னுரிமை தந்து அவரை முய்ப்பானவர் எனக் கூறினாலும் அவர் ஒருவரைக் கொண்டு மட்டும் அந்த ஹதீத் சொல்லப்பட்டது என்பதற்காக அவரை முன்கூர் என்று சொல்ல முடியாது. காரணம் அவரது தகவலை ஏற்றுக் கொள்வதற்கான தகுந்த சாட்சியங்கள் இருப்பதோடு அவரது தகவலையொத்த வேறு தகவல்களும் பதிவாகியுள்ளன. அந்தத் தகவல் என்னவென்பதை இப்போது பாருங்கள்.

عبد الله بن محمد العبادي ثنا مسلم بن سالم الجهني حدثني عبيد الله بن عمر عن نافع عن سالم عن ابن عمر قال: قال رسول الله صلى الله عليه وآله وسلم من جئني زائرا لا يعمل له حاجة إلا زيارتي كان حقا علي أن أكون له شفيعا يوم القيامة.

“யார் என்னை தரிசிப்பதற்காக என்னிடம் வருகிறாரோ அவருக்காக மறுமைநாளன்று ஷபா அத்துச் செய்வது எனம்து கடமையாகி விட்டது என்பதாக எந்தல் நபி ஸல்லல்லாஹு அலைஹி வஸல்லமவர்கள் கூறுகின்றனர்.”

இது தப்ரானி அல்கபீர், பாகம்-12, பக்கம்-291ல் பதிவாகியுள்ளது. இன்னும் இதை இமாம் கலயீ, இப்னு ஸாயித், இப்னுல் மகர்ரி போன்ற அனைவரும் ஒரேவிதமாகக் கிடைக்கப் பெற்றதாகக் கூறுகின்றனர். இமாம் ஹைத்தமி அவர்களும் மஜ்மவுஸ் ஸவாயித் என்னும் தமது நூலின் பாகம்-4, பக்கம்-2ல் குறிப்பிட்டுள்ளதோடு இந்த ஹதீதை அறிவித்தவர்களில் மஸ்லமா பின் ஸாலிம் என்பவர் முய்ப்பானவராகும் என்றும் கூறுகின்றனர்.

எனவே மேற்கண்ட ஹதீதை ஏதாவது சாக்குப்போக்குச் சொல்லி பொய்யாக்க முனைந்தால் அந்த ஹதீதின் அறிவிப்பாளர்களில் ஒருவரான அப்துல்லாஹ் பின் முஹம்மத் அல் உப்பாதி அல் பஸரீ

என்பாரை விட நம்பிக்கைக்குரிய ஒருவரது தகவல் அவரது தகவலுக்கு வலுவூட்டுகிறது என்பதை புரிந்துகொள்ள வேண்டும்.

ஆம். உப்பாதை விட மிகச் சிறப்பான ஒருவர்தான் முஸ்லிம் பின் ஹாத்திமுல் அன்ஸாரி என்பவராகும். இவரை இமாம் திர்மிதி, இமாம் தப்ரானி, இமாம் இப்னு ஹிப்பான் போன்றோர் ஸிகத்தா (ஹதீதுகளை அறிவிப்பதில் உறுதியா)னவர் எனக் கூறுகின்றனர்.

பார்க்க: அத்தஹதீப், பாகம்-10, பக்கம்-113. இனி அவரால் சொல்லப்பட்ட ஹதீத் இதுதான். அதாவது,...

قال رسول الله صلى الله عليه وآله وسلم من جئني زائرا لم تنزعه حاجة إلا زيارتي كان حقا علي أن أكون له شفيعا يوم القيامة.

“வேறு காரணங்கள் ஏதுமின்றி என்னை தரிசிப்பதற்காகவே என்னிடம் வருவோருக்கு நாளை மறுமையில் எனது ஷபா அத் நிச்சயமாகி விட்டதென்பதாக வள்ளல் நபி ஸல்லல்லாஹு அலைஹி வஸல்லமவர்கள் கூறினர்.”

எனவே மஸ்லமா பின் ஸாலிமுல் ஜுஹனியைக் கொண்டு அறிவிக்கப்பட்ட இந்த ஹதீத் அப்துல்லாஹ் பின் முஹம்மத் அல் உப்பாதியின் அறிவிப்பை விட முஸ்லிம் பின் ஹாத்திமுல் அன்ஸாரியின் அறிவிப்பே மிகவும் நம்பிக்கைக்குரிய ஒன்றாகும்.

மேலும் இமாம் அபூதாலூத் அவர்கள் இந்த ஹதீதை அறிவித்தவர்களில் முஸ்லிம் பின் ஸாலிமுல் ஜுஹனியை (லைஸ பிதிக்கா) உறுதியானவரல்ல எனக் கூறியதை ஒரு காரணமாக வைத்து இந்த ஹதீதை பொய்யாக்க முடியுமாயின் இப்னு ஸக்கனல் ஸஹீஹ் எனக் கூறப்பட்ட கருத்தை வைத்து ஏன் ஆதாரமாக்க முடியாது? இன்னும் இமாம் அபூதாலூத் அவர்களால் நம்பிக்கைக்குரியவரல்ல எனக் கூறப்பட்ட ஒருவரை இமாம் இப்னு ஸக்கன் அவர்கள் ஸஹீஹானவர் என்று சொன்னால் இந்த இடத்தில் இப்னு ஸக்கனின் கருத்துக்கே முன்னுரிமை கொடுக்கப்பட்டாக வேண்டும் என்பது உங்களுக்குத் தெரியாதா? என நமது பெரியோர்கள் கேட்கவே, கொதித்துப்போன அப்துல் ஹாதி பேசுவதைப் பாருங்கள்.

ليس فيه ذكر زيارة القبر ولا ذكر الزيارة بعد الموت مع انه حديث ضعيف الإسناد منكر المتن لا يصلح الاحتجاج به ولا

يجوز الاعتماد مثله ولم يخرج احد من اصحاب الكتب الستة
ولا رواه الامام احمد في مسنده ولا احد من الائمة
المعتمد الخ.

“மேற்கண்ட ஹதீதில் கப்ரு ஸியாரத்துச் சம்பந்தமாகவோ அல்லது இறப்புக்குப் பின்னர் ஸியாரத்துச் செய்வது பற்றியோ சொல்லப்படவில்லை. அத்துடன் இந்த ஹதீதை அறிவித்தோரின் (இஸ்னாத்) அறிவிப்பாளரின் வரிசைத் தொடரும் முய்ப்பாகும். மேலும் இந்த ஹதீதில் பேசப்படுகின்ற (முன்கருல் மதன்) ஹதீதின் மூலக்கருத்தும் நிராகரிக்கப்பட வேண்டிய ஒன்றுமாகும். அது மட்டுமல்ல. இந்த ஹதீதை (நாயகம் ஸல்லல்லாஹு அலைஹி வஸல்லமவர்களுடைய ரௌழா ஷரீபை தரிசிப்பதற்காக வேண்டி பிரயாணம் செய்வதற்குரிய) ஆதாரமாகவும் எடுக்க முடியாது. அத்துடன் இதுபோன்ற ஹதீதுகளை நம்பவும் கூடாது. பின்னும் இந்த ஹதீத் ஆறு ஸஹீஹான (புகாரி, முஸ்லிம், நஸாயி, திர்மிதி, இப்னுமாஜா, அபூதாவூத் போன்ற) கிரந்தங்களிலும் பதிவாகவில்லை. இன்னும் இது இமாம் அஹ்மத் அவர்களால் அறிவிக்கப்பட்டதுமல்ல. அத்துடன் இந்த ஹதீதை நம்பிக்கைக்குரிய பெரியோர்களில் யாருமே ஸஹீஹ என்றும் சொல்லவில்லை.

இன்னும் இந்த ஹதீதை அறிவித்த மஸ்லமா பின் ஸாலிமுல் ஜுஹனீ என்பவர் பிரபலமானவருமல்ல. அடுத்து இவர் எத்தகையவர் என்பதற்கோ இவரது தகவல்கள் ஏற்கத்தக்க ஒன்றென்பதற்கோ நம்பிக்கைக்குரிய எந்தத் தகவலும் இல்லை. அதற்கு மாறாக (தலைகுத்தி ரத்தம் எடுத்தல், பைத்தியம், வெண்குஷ்டம், கருங்குஷ்டம், தடுமல், பல்வலி போன்ற நோய்களுக்கு இது நிவாரணமாகும்) என்னும் இன்னொரு பொய்யான தகவல்தான் இவரது வாயிலாக தப்ரானியில் பதிவாகியுள்ளது என்கிறார் அப்துல் ஹாதி.

அன்பான இஸ்லாமிய சகோதரர்களே!

இந்த வஹ்ஹாபிகள் சமுதாயத்தின் பொய் தஜ்ஜால்கள். இக்கொடுங்கோலர்கள் அன்றுமுதல் இன்றுவரை இடத்திற்குத் தக்கவாறு தமது நிறத்தை மாற்றிக் கொள்வதில் கில்லாடிகள். தங்களின் கொள்கைக்கு மாறான ஒரு கருத்து உறுதிப்படுத்தப்படுவதை இவர்கள் உணர்வார்களாயின் சரேலென் அதை திசை

திருப்ப வேறொரு குற்றச்சாட்டை கொண்டு வருவர். காலமெல்லாம் இவர்கள் இழிவுபடுத்தப்பட வேண்டுமென்பதற்காகவே வல்லோனாகிய அல்லாஹ் இவர்களது சொல்லையும் செயலையும் நிலையில்லாதவாறு செய்திருக்கிறான்.

அருள் கூர்ந்து அப்துல் ஹாதியால் எடுத்துக் காட்டப்படும் குற்றச்சாட்டுக்களை திரும்பத் திரும்ப உங்களின் பார்வைக்குக் கொண்டுவந்து அதை ஆய்வுசெய்யுங்கள். அவர் என்ன சொல்கிறார்?

(1) என்னை மட்டுமே தரிசிப்பதற்காக என்னிடம் வருவோரை அல்லாஹ்வின் திருப்பொருத்தத்திற்குரிய அடியாராக ஆக்குவது என்மீது கடமை என்பதாக ஏந்தல் நபி ஸல்லல்லாஹு அலைஹி வஸல்லமவர்களால் சொல்லப்படும் ஹதீதை நபியவர்களுடைய ரௌழாவை தரிசிப்பதற்கு பிரயாணம் செய்யலாமென்பதற்கு ஆதாரமாக்கி நாம் சொன்னால்,...

அதற்கு அப்துல் ஹாதி ஹயாத் மௌத் என்று இஸ்லாத்திற்கு ஒரு புதிய இலக்கணத்தை வகுத்துக் காட்டி மேற்கண்ட ஹதீதுக்கும் கப்ரு ஸியாரத்துக்கும் சம்பந்தமில்லை என்றும், இந்த ஹதீதில் மரணத்திற்குப் பின் தரிசித்தல் பற்றி எதுவும் சொல்லப்படவில்லை என்றும் கூறுகிறார். அவ்வாறாயின் இந்த ஹதீதில் நாயகம் ஸல்லல்லாஹு அலைஹி வஸல்லமவர்களின் ரௌழா ஷரீபை தரிசிப்பதற்காக பயணம் செய்வதுபற்றி எதுவுமே சொல்லப்படவில்லை என்பது சரிதானா?

(2) அடுத்து “இந்த ஹதீதின் இஸ்னாத் முய்ப்பாகும்” என்கிறார். அதாவது, இந்த ஹதீதை அறிவிக்கும் மஸ்லமா பின் ஸாலிமுல் ஜுஹனீ என்பவர் முய்ப்பானவராகும் என்பதுதான் இதன் பொருளாகும். ஆனால் அதேநேரம் சொல்லப்பட்ட தகவல் ஹதீத்தான் என்பதை ஒப்புக் கொள்கிறார். அப்படித்தானே! அது சரி. முய்ப்பான ஹதீது என்றால் என்ன என்பதை அப்துல் ஹாதியின் வாரிசுகளிடம் கேட்டுச் சொல்லுங்கள்.

மேலும் இப்பனு ஹஸ்ம் அவர்களால் ஹதீதுக்குரிய கிரந்தங்கள் முறைப்படுத்தப்பட்ட போது புகாரி, முஸ்லிம் ஆகிய இருநூல்களுக்கும் அடுத்தபடியாக அமைக்கப்பட்ட நூல் ஸஹீஹ் இப்னுஸ் ஸகனாகும். நூல் : தக்கிரத்துல் ஹுஃப்ஃபாழ், 3-1153.

இப்படிப்பட்ட உயர்வான அந்தஸ்தைக் கொண்ட ஹாபிழ் அபூ அலிய்யிப்னி ஸகன் ரஹிமஹுல்லாஹ் அவர்களே இந்த

ஹதீதை அறிவிக்கும் அறிவிப்பாளரை ஸஹீஹானவரென கூறுகின்றார்கள் எனில் இந்நிலையில் இந்த ஹதீத் முஸா பின் ஹிலாலால் அறிவிக்கப்படும் ஹதீதின் கருத்துக்கு இசைவான கருத்தைக் கொண்டதாக இல்லையா? பின்னும் இந்த ஹதீதை முயீபென்றும், இவ்வாறே முஸா பின் ஹிலாலால் அறிவிக்கப்படும் ஹதீதைப் போல வேறுயாரும் அறிவிக்கவில்லையென்றும் இப்பனு அப்துல் ஹாதி எப்படிச் சொல்கிறார்? இதுதான் இவர் இஸ்லாத்திற்கு செய்த சேவையா? அடுத்து...,

“ஹதீதின் மூலக்கருத்து நிராகரிப்புக்கு உரியதாகும்” என்கிறார்.

அதாவது என்னை தரிசிப்பதற்காக என்னிடம் வருவோருக்கு எனது ஷபாஅத் கடமையாகி விட்டதென்று நபியவர்களால் சொல்லப்படும் செய்தி பொய்யானதென்று கூறுகிறார். இவரின் இக்கருத்து சரியானதா? அல்லது தவறானதா என்பதை நாம் ஆய்வு செய்யுமுன்.,

ஹதீத் முன்கர் என்றால் என்ன?

هو الحديث الذي ينفرد بروايته الراوى الضعيف او ما يخالف به من هو أقوى منه.

“ஒரு முயீபானவரைக் கொண்டு மட்டும் ஒரு செய்தி அறிவிக்கப்படுமாயின், அல்லது அவரால் அறிவிக்கப்பட்ட செய்தி அவரை விட நம்பிக்கைக்குரிய ஒருவரால் அவருடைய செய்திக்கு நேர் மாறான ஒன்றாக இருக்குமாயின் அதை முன்கருல் ஹதீத் எனக் கூறப்படும்.” உதாரணமாக,...

இதனை இமாம் அஹ்மத் ரஹிமஹுல்லாஹ் அவர்கள் முஸ்னத் அஹ்மதிலும், இமாம் புகாரி ரஹிமஹுல்லாஹ் அவர்கள் தாரீக்முல் கபீரிலும், ஸுனன் நலாயியிலும், இப்பனு மாஜாவிலும், முஸ்னத் பஸ்ஸாரிலும், இப்பனு ஷாஹீன் அவர்கள் ஃபுழாயிலி ஸஹீரி ரமழான் என்பதிலும் பதிவு செய்துள்ளனர். அதாவது,...

النضر بن شيبان قال: قلت لأبي سلمة: حدثني بشيء سمعته من أبيك يحدث به عن رسول الله صلى الله عليه وآله وسلم قال: حدثني أبي في شهر رمضان قال: قال رسول الله صلى الله عليه وآله وسلم ان الله عز وجل فرض عليكم صيام شهر رمضان وسنتت

لكم قيامه فمن صامه وقامه إيماناً واحتساباً خرج من الذنوب كيوم ولدته أمه.

“வல்லோனாகிய அல்லாஹ் ரமழான் மாத நோன்பை கடமையாக் கியுள்ளான். இன்னும் நான் ரமழானின் இரவுகளில் வணங்குவதை சுன்னத்தாக்கியுள்ளேன். எனவே யார் ரமழான் மாதத்தில் நோன்பு நோற்று இரவில் வணங்குகின்றாரோ அவர் அன்று பிறந்த பாலகளைப் போல பாவங்கள் மன்னிக்கப்பட்டு பரிசுத்தமடை கிறார் என்பதாக ஏந்தல் நபி ஸல்லல்லாஹு அலைஹி வஸல்லம் வர்கள் கூறுகின்றனர்.”

இந்த ஹதீத் நமர் பின் ஷைபான் என்பாருக்கு அபூ சலமா என்பவரது தந்தை சொன்னதாக அபூசலமாவால் அறிவிக்கப் பட்ட ஹதீதாகும். இந்த ஹதீத் இரு காரணங்களால் முன்கராகும்.

இந்த ஹதீதை அறிவித்த நமர் பின் ஷைபான் முயீபானவ ராகும். இவர் மட்டும் தான் அபூசலமாவின் தந்தை சொன்னதாக அபூசலமாவைக் கொண்டு சொல்கிறார். இது முதல் காரணமாகும்.

அடுத்து யஹ்யா பின் சயீத், ஸுஹீர், யஹ்யா பின் கதீர் போன்றோர் நமர் பின் ஷைபானை விட நம்பிக்கைக்குரியவர்களாதலால் அவர்களது அறிவிப்பில் காணப்படும் ஹதீதில்,...

من قام شهر رمضان إيماناً واحتساباً غفر له ما تقدم من ذنبه ومن قام ليلة القدر إيماناً واحتساباً غفر له ما تقدم من ذنبه.

“ஈமான் கொண்டவராயும், நன்மைகளை எதிர்பார்த்தவராயும் ரமழான் மாதத்தில் நின்று வணங்குவோரும், லைலத்துல் கத்ரு டைய இரவில் வணங்குவோரதும் கடந்தகாலப் பாவங்கள் மன்னிக்கப்படுகின்றன” என்பதாக ஹழரத் அபூஹுரைரூ ரழியல்லாஹு அன்ஹு அவர்களால் அறிவிக்கப்படும் ஹதீத் அபூ சலமாவால் அறிவிக்கப்படும் ஹதீதுக்கு மாற்றமாக இருப்ப தால் நமர் பின் ஷைபாவால் அறிவிக்கப்பட்ட ஹதீதை முன்கருல் ஹதீத் என்று சொல்லப்படும். இது இரண்டாவது காரணமாகும்.

ஆனால் அதே நேரம் முதலில் சொல்லப்பட்ட ஹதீதை அறிவித்தோரில் முயீபானவர்களிருந்தும் அவர்களால் அறிவிக்கப்பட்ட ஹதீத் அவர்களைவிட நம்பிக்கைக்குரியவர்களால் அறிவிக்கப்

பட்ட ஹதீதுக்கு நேர்மாறாக இருந்ததால் அதை முன்கருல் ஹதீத் என வகைப்படுத்தியவர்கள் அதை ஆதாரமாகக் கொள்ள முடியா தென்று சொல்லவில்லை. இன்னும் இந்த ஹதீத் ஸிஹாஹ் ஸித்தா எனப்படும் கிரந்தங்களில் ஒன்றான நஸாயியிலும் பதிவாகியுள்ளது. இப்னு மஜாவினும் பதிவாகியுள்ளது. இமாம் அஹ்மதும் இதை பதிவு செய்துள்ளனர். இந்நிலையில் முன்கருல் ஹதீத் என இப்னு அப்துல் ஹாதியால் எடுத்துக் காட்டப்படும் ஸியாரத்து தொடர்பான ஹதீதைகொண்டு அமல் செய்ய முடியுமா? முடியாதா? சொல்லுங்கள்.

இந்த ஹதீத் ஜாமிவுத் தீர்மீதீ எண் 338ல் பதிவு செய்யப்பட்டுள்ளது. அதாவது,...

حماد بن عيسى الجهني عن حنظلة بن ابي سفيان الجحفي عن سالم بن عبد الله عن أبيه عن عمر بن الخطاب رضی اللہ عنہ قال: كان رسول الله صلى الله عليه وآله وسلم اذا رفع يديه في الدعاء لم يحطهما حتى يمسح بهما وجهه.

“ரஸூலே அக்ரம் ஸல்லல்லாஹு அலைஹி வஸல்லமவர்களின் பிரார்த்தனைக்காக தமது இரு கரங்களையும் உயர்த்துவார்களாயின் அவ்விரு கரத்தையும் தங்களின் முபாரக்கான திருவதனத்தின் மீது தடவிக் கொள்ளாமல் கீழே போட மாட்டார்கள் என்பதாக ஸெய்யி துலா உமர் ரழியல்லாஹு அன்ஹு கூறுகின்றனர்.”

இந்த ஹதீதைப் பற்றி இமாம் தீர்மீதீ அவர்கள்,...

هذا حديث غريب لا نعرفه إلا من حديث حماد بن سلمة وقد تفرد به.

“இந்த ஹதீத் ஹம்மாத் பின் ஈஸர் என்பவரால் மட்டுமே அறிவிக்கப்பட்டுள்ளதாகையால் இது கரீபான ஹதீதாகும் எனக் குறிப்பிடுகின்றனர்.”

இந்த ஹதீத் ஹம்மாத் பின் ஈஸா அல் ஜுஹனி என்பவரைக் கொண்டு மட்டுமே அறிவிக்கப்படுவதால் இந்த ஹதீத் முன்கருல் ஹதீத்பற்றி சொல்லப்பட்ட நியதிகளுக்கு உட்படுகின்றது. காரணம் ஹம்மாதைப் பற்றி அபூ ஹாத்தீம் அவரை முயீபானவர் என்றும், அபூதாலுத் அவர்கள் (முயீபுன் றவா அஹாத்தீத மனாகீர்) நிராகரிப்புக் குரிய ஹதீதுகளை அறிவிக்கும் பலவீனமானார் என்றும், ஹாக்கீம்,

நக்காஷ் போன்றோர் (யர்வீ அன் இப்னி ஜுரைஜின் வ ஜஃபரி னிஸ் ஸாதிகி அஹாத்தீத மௌமுஅத்தீன்) இப்னு ஜுரைஜ், ஜஃபர் ஸாதிக் போன்றோர் சொன்னதாக மௌமுஆன - இட்டுக்கட்டப் பட்ட ஹதீதுகளை அறிவிப்பவர் எனச் சொல்லப்பட்ட பின்னரும் கூட இமாம் தீர்மீதீ அவர்கள் அந்த ஹதீதைத் தமது நூலில் பதிவு செய்தது மட்டுமல்லாமல் அதனை கரீபான ஹதீத் என்றும் கூறியுள்ளார்கள்.

ஆனால் ஸல்லல்லாஹு அலைஹி வஸல்லமவர்களின் ரௌழா ஷரீபை தரிசிக்கும் சிறப்புக்களை எடுத்துக்காட்டும் ஹதீதுகளைச் சொன்னவர்களான முஸா பின் ஹிலால், மஸ்லமா பின் ஸாலிமுல் ஜுஹனி போன்றோரை மௌமுஆன ஹதீதுகளை அறிவிப்போர் என எந்தவொரு பெரியாரும் சொல்லவில்லை. இந்நிலையில் இதைக் கொண்டு அமல் செய்ய முடியாதென்று எப்படிச் சொன்னார் அப்துல் ஹாதீ?

எனவே இதுவரை சொல்லிவந்த விளக்கத்தைக் கொண்டு முன்கரான ஹதீதென்று எதற்குச் சொல்லப்படும் என்பதை நீங்கள் விளங்கிக் கொண்டிருப்பீர்களென்று நினைக்கிறோம். அதாவது,...

அ-ஹதீதுகளை அறிவிப்போருக்கென பிரத்தியேகமான பண்புகள் உள்ளன. அப்பண்புகளில் உயர்ந்த, சாதாரண, நடுத்தர தன்மைகளை இழந்த ஒருவரால் ஒருஹதீத் அறிவிக்கப்படுமாயின் அதனை முன்கர் என்று சொல்லப்படும். அதேநேரம் அவரிடம் இருக்க வேண்டிய முக்கியமான பண்புகள் இழக்கப்பட்டுப் போய் அறிஞர்களின் கடுமையான விமர்சனத்திற்கும் அவர் உள்ளாக்கப்படுவாராயின் அந்நிலையில் அவரால் அறிவிக்கப்பட்ட மௌமுஆன ஹதீதுக்கும் முன்கர் என்று சொல்லப்படுவதுண்டு.

ஆ-அறிஞர்களில் சிலர் முன்கரான ஹதீதை கரீப் என்னும் பதத்தைக் கொண்டும் பேசுவதுண்டு.

இ-ஒரு ஹதீதை முன்கரான ஹதீதெனத் தீர்ப்பளிப்பதற்கு இஸ்னாத் என்னும் அறிவிப்பாளரின் வரிசைத்தொடர் மட்டும் காரணமாகாது. ஹதீதின் மூலக்கருத்தும் அதற்குக் காரணமாக அமைவதுண்டு. அதாவது, நம்பிக்கைக்குரிய பல அறிவிப்பாளர்களால் சொல்லப்பட்ட தகவல் ஒரு விதமாவும், முயீபான அறிவிப்பாளரால் சொல்லப்பட்ட தகவல் வேறொரு விதமாகவும் அமைந்திருப்பதாம். இதற்கு நழீர் பின் ஷைபானுடைய தகவலை உதாரணமாகக் காட்டியிருந்தோம்.

அல்லது நம்பிக்கைக்குரிய அறிவிப்பாளரால் சொல்லப்பட்ட தகவலை சிறு வித்தியாசத்தைக் கொண்டு முய்ப்பான அறிவிப்பாளரைக் கொண்டு முன்வைக்கப்படுவதாகும். இதற்கு உதாரணமாகிறது,...

முஸ்னத் அஹ்மத், பாகம்-3, பக்கம்-99,101, 282லும் புகாரி, பாகம்-1, பக்கம்-40லும், முஸ்லிம், பாகம்-1, பக்கம்-283லும், அப்துதாலுத், பாகம்-4, பக்கம்-5லும், தீர்மீதீ, பாகம்-5, பக்கம்-6லும், நஸாயி, அல்யெளமி வல் லைலத்தி, பக்கம்-74லும் குறிப்பிடப்பட்டுள்ள ஒருஹதீதானது,...

عن عبد العزيز بن صهيب عن أنس بن مالك رضى الله عنه قال: كان النبي صلى الله عليه وآله وسلم إذا دخل الخلاء قال: اللهم اني اعوذ بك من الخبث والخبائث.

“அல்லாஹும்ம இன்னி அலுதுபிக மினல் குபுதி வல் கபாயிதி எனக் கழிப்பிடத்திற்குள் நுழையும்போது ஸல்லல்லாஹு அலைஹி வஸல்லமவர்கள் ஒதிக் கொள்வார்கள்.”

ஆனால் முஸ்னத் இப்னி அபீஷைபாவில் பாகம்-1, பக்கம்-11ல்,
عن ابى معشر نجيح بن عبد الرحمن السندى عن عبد الله بن ابى طلحة عن انس رضى الله عنه: أن النبي صلى الله عليه وآله وسلم كان إذا دخل الكنيف قال: بسم الله اللهم إني أعوذ بك من الخبث والخبائث.

இந்த ஹதீதை அறிவித்தவர்களில் அபூ மஃஷர் என்பவர் முய்ப்பானவராக இருப்பதோடு, முன்னால் அறிவிக்கப்பட்ட அறிவிப்பாளர்களால் சொல்லப்பட்ட தகவலில் (பிஸ்மில்லாஹ்) என்னும் வாக்கியமே மேலதிகமாகுமாயால் இதுவும் முன்கரான ஹதீதே யாகும். இந்நிலையில் முன்கரென்று சொல்லப்பட்ட பின்பும் இந்த ஹதீதைக் கொண்டு அமல் செய்ய முடியாதா? முடியும் எனில் மஸ்லமா பின் ஸாலிமுல் ஜுஹனியின் தகவலை அப்துல் ஹாதியின் தீர்ப்பான முன்கருல் மதன் என்பதாக ஏற்றுக் கொண்டாலும் அதை மட்டும் ஏன் அமல் செய்ய முடியாது?

ஈ- ஒரு ஹதீதை அறிவிப்பவர் நம்பிக்கைக்குரிய ஸஹீஹான

வராக இருப்பார். ஆனால் யாரிடமிருந்து அவர் அத்தகவலை பெற்றுக் கொண்டுள்ளாரோ அவர்களில் ஒருவர் முய்ப்பானவராகவும், அத்துடன் அவரைக்கொண்டு மட்டுமே அறிவிக்கப்பட்டிருக்குமாயின் அதையும் முன்கர் என்றே சொல்லப்படும். இதற்கு கதாதா சொன்னதாக மஃமர் பின் ராஷிதுடைய அறிவிப்பில் காணப்படும் ஹதீதை உதாரணமாக சொல்லலாம்.

உ- ஸதூக் என்னும் தரத்தைக் கொண்ட அறிவிப்பாளரால் அறிவிக்கப்படும் ஹதீதே ஹஸனும் இருவகை சந்தர்ப்பங்களின் போது முன்கரென்று கணக்கிடப்படும்.

(1) ஒருவரால் அறிவிக்கப்பட்ட தகவலின் மூலக்கருத்து நம்பிக்கைக்குரிய அறிவிப்பாளர்களால் சொல்லப்பட்ட தகவலின் மூலக்கருத்துக்கு மாற்றமாக இருப்பதோடு அவரையன்றி வேறுயாரும் அத்தகவலை சொல்லாதிருத்தல்.

உதாரணமாக இமாம் அஹ்மத், பாகம்-2, பக்கம்-423, 510லும், அப்துதாலுத், எண்-2350லும் பதிவு செய்யப்பட்டுள்ள ஹதீதானது,...

حماد بن سلمة عن محمد بن عمرو بن علقمة عن ابى سلمة عن ابى هريرة رضى الله عنه عن النبي صلى الله عليه وآله وسلم قال: إذا سمع أحدكم النداء والاناء على يده فلا يضعه حتى يقضى حاجة منه.

“உணவுப் பாத்திரம் கையிலிருக்கும் போது பாங்கின் ஒலியைக் கேட்டால் உங்களின் தேவையை பூர்த்தி செய்யாமல் பாத்திரத்தை கீழே வைக்க வேண்டாம் என்று சொன்னார்கள் செம்மல் நபி ஸல்லல்லாஹு அலைஹி வஸல்லமவர்கள்.”

இந்த ஹதீத் முஹம்மத் பின் அமர் பின் அல்கமாவால் சொல்லப்பட்டதாகும். இவர் ஸதூக்-உண்மையாளராகும். அத்துடன் இவரது ஹதீத் ஹஸன் என்னும் தரத்தைச் சார்ந்ததாகும். இவ்வாறே,...

عن عائشة رضى الله عنها قالت: كلوا واشربوا حتى يؤذن ابن أم مكتوم فانه لا يؤذن حتى يطلع الفجر.

“இப்பனு உம்மி மக்தூம் அவர்கள் பாங்கு சொல்லும்வரை உண்ணுங்கள். அருந்துங்கள். நிச்சயமாக அவர் பஜர் உதயமா

காமல் பாங்கு சொல்ல மாட்டார்.” என்பதாக புகாரி மற்றும் முஸ்லிமில் பதிவாகியுள்ள அன்னை ஆயிஷா ரழியல்லாஹு அன்ஹாவின் மர்பூஆன தகவலுக்கு மாற்றமாகுமாதலால் இதனை முன்கரான ஹதீதென்று சொல்லப்படும்.

ஆக இவையனைத்தும் முன்கரான ஹதீத் என்றால் என்ன என்பதற்குத் தரப்பட்ட ஒரு சிறு விளக்கமாகும். இன்னும் இவையனைத்தும் முதல்தர வகுப்பினர்களுக்குரிய விளக்கமுமாகும். எனவே ஸியாரத்தைக் குறித்த ஹதீதோடு மேற்கண்ட விளக்கத்தை ஒப்பிட்டு பார்ப்பீர்களேயாயின் இப்பனு அப்துல் ஹாதியின் முகத்தை முடியுள்ள திரைகிழிந்து உண்மை தோற்றம் தெரியவரும் இன்ஷா அல்லாஹ். மேலும் இப்பனு அப்துல் ஹாதியைத் தொடர்ந்து அவர் சொன்னதை போன்று மஸ்லமா பின் ஸாலிமுல் ஜுஹனியால் சொல்லப்பட்ட தகவலின் மூலக்கருத்து பிழை என்றால், மறுக்கத் தக்க பொய்யானது என்றால் அதற்குரிய காரணம் என்னவென்பதை இவர்கள் விளக்க வேண்டும். அடுத்து அப்துல் ஹாதியின் நான்காவது குற்றச்சாட்டை குறித்த விளக்கத்தை இப்போது பார்ப்போம்.

ولم يخرج أحد من أصحاب الكتب الستة ولا رواه الإمام أحمد في مسنده.

“மஸ்லமா பின் ஸாலிமுல் ஜுஹனியால் சொல்லப்பட்ட தகவலை ஸிஹாஹ் ஸித்தா என்னும் ஸஹீஹான ஆறு கிரந்தங்களில் எதிலுமே பதிவு செய்யப்படவில்லையென்றும், இமாம் அஹ்மத் அவர்கள் கூட தமது முஸ்னதில் இந்த ஹதீதை பதிவு செய்யவில்லையாதலால் இதை ஏற்க முடியாது” என்பது தான் அப்துல் ஹாதியின் குற்றச்சாட்டாகும்.

இனி ஒரு ஹதீத் ஸஹீஹான ஆறு கிரந்தங்களில் பதிவு செய்யப்பட்டிருக்க வேண்டுமென்பதோ அல்லது முஸ்னத் அஹ்மதில் பதிவாகி இருக்க வேண்டுமென்பதோ ஒரு நிபந்தனையே அல்ல. மாறாக சொல்லப்படும் தகவலை அறிவித்தவர்களுடைய இஸ்னாத் சரியாக இருக்குமாயின் அது எந்தவொரு நூலில் பதிவு செய்யப்பட்டிருந்தாலும் அதை ஏற்றுக்கொள்வதில் எவ்வித ஆட்சேபணையும் இல்லை. ஆதலால் அப்துல் ஹாதியின் இக்குற்றச்சாட்டு அர்த்தமற்ற ஒன்றாகும்.

அதேநேரம் மஸ்லமா பின் ஸாலிமுல் ஜுஹனியின் தகவலை

இமாம்.அஹ்மத் கூட தமது நூலில் பதிவு செய்யவில்லை என்பதை ஒரு குற்றச்சாட்டாக வைக்கும் இவர், முஸா பின் ஹிலாலின் (ஏனைய) தகவல்களை எல்லாம் இமாம் அஹ்மத் அவர்கள் பதிவு செய்துள்ளார்களாகையால் அவர் மஜ்ஹூலானவர் அல்ல என்பதாக நாம் சொன்னபோது, அதற்கவர்; இமாம் அஹ்மத் அவர்கள் நம்பிக்கையற்ற பல பேருடைய தகவலை எல்லாம் அறிவித்துள்ளார்கள் என்று சொன்னதை நீங்கள் மறந்திருக்க மாட்டீர்களென்று நினைக்கிறோம்.

மேலும் மஸ்லமா பின் ஸாலிமுல் ஜுஹனியின் தகவல் ஸிஹாஹ் ஸித்தா மற்றும் முஸ்னத் அஹ்மத் போன்றவைகளில் பதிவு செய்யப்பட வில்லையென்ற போதிலும் முஃஜிமுல் கபீர், முஃஜிமுல் அவ்ஸத் போன்ற நூல்களில் பதிவு செய்யப்பட்டிருப்பது போதாதா? அத்துடன் இந்தவம்பர்கள் ரவிகளைப் பற்றிய குறைகளையே திரும்பத்திரும்ப சொல்வதால் இவர்கள் அவர்களை உண்மையாக்கி வைத்தோரைப் பற்றி ஏன் ஒரு வார்த்தைகூட சொல்லவில்லை?

இவ்வாறே மஸ்லமாவை இமாம் அபுதாலுத் அவர்கள் உறுதியா (ஸிகத்தா) னவரல்ல என்பதை அழுத்தமாகச் சொல்லும் இவர்கள் அதே நபரை இப்பனுஸ் ஸகன் போன்றோர் ஸஹீஹானவர் என்று சொன்னதை ஏன் மறைக்கின்றனர்? இமாம் அபுதாலுத் அவர்கள் அவரை ஸிகத்தானவரல்ல என்று சொன்னது உண்மைதான். ஆயினும் இவ்வார்த்தை ஜர்ஹ் தஃதீலுடைய விஷயத்தில் எப்படிப்பட்ட தரத்தைக் கொண்டதென்பதை ஏன் இவர்கள் விளக்கவில்லை?

இன்னும் மஸ்லமா பின் ஸாலிமுல் ஜுஹனியால் சொல்லப்பட்ட தகவல் ஸிஹாஹ் ஸித்தாவின் எந்தவொரு நூலிலும் பதிவு செய்யப்படவில்லையென ஆதங்கப்பட்டுக் கொள்ளும் இவருக்கு ஹாபிமுல் கபீரென போற்றப்படும் ஹாபிமுல் அபுதாலுத் ரஹிமஹூல் லாஹ் அவர்களால் அறிவிக்கப்பட்ட நபிமொழி ஒன்றை இங்கே உங்களின் பார்வைக்கு தருகிறோம். அதாவது,...

فقال رسول الله صلى الله عليه وآله وسلم المدينة بها قبرى
وبها بيتى وتربى وحق على كل مسلم زيارتها.

“மதீனா முனவ்வராவில் தான் எனது ரௌழாவும், அங்கேதான் எனது இருப்பிடமுமாகும். எனவே அவற்றை தரிசிப்பதற்கு

அனைவருக்கும் உரிமையுண்டு என்பதாக ஏந்தல் நபி ஸல்லல் லாஹு அலைஹி வஸல்லமவர்கள் கூறுகின்றனர்." அல் மகாலாத் துஸ் ஸுன்னிய்யா, பக்கம்-150.

இத்தகவல் மஸ்லமாவால் சொல்லப்பட்ட தகவலை ஊர்ஜிதப் படுத்தவில்லையா? ஆம் எனில் அப்துல் ஹாதியின் தம்பதிகள் இதனை ஏற்றுக் கொள்வார்களா? இல்லையெனில். இதற்கும் பல்வேறு காரணங்களை சொல்லி சப்பைக்கட்டு கட்டுவார்கள். இது தான் அவர்களின் இயல்பு.

وقد تفرّد به هذا الشيخ.

"என்னை மட்டும் ஸியாரத்து செய்வதற்காக என்னிடம் வருவோ ருக்கு ஷபாஅத்துச் செய்வது என்றும் கடமையாகும் என்னும் வாக்கியம் ஜுஹனியால் மட்டுமே சொல்லப்பட்டதாகும்" என்று அப்துல் ஹாதி கூறுகிறார். இது அவரால் வைக்கப்படும் ஐந்தாவது குற்றச்சாட்டாகும்.

இதுவும் தவறான விதண்டாவாதத்திற்குரிய சிறுபிள்ளைத் தனமான ஒரு குற்றச்சாட்டு என்றுதான் சொல்லுவோம். ஏனெனில் மஸ்லமாவால் அறிவிக்கப்படும் அத்தகவல் அவர் ஒருவரால் மட்டுமே அறிவிக்கப்பட்டாலும் அது முஸா பின் ஹிலாலுடைய தகவலுக்கு ஒத்ததாக இல்லையா என்ன? அத்துடன் மஸ்லமாவின் தகவலை (ஷைகுன் ஸதுக்குன்) என அப்துல் ஹாதியால் புகழப் பட்ட முஸ்லிம் பின் ஹாத்திமுல் அன்ஸாரியும் அறிவித்திருப் பதால் அதை அப்துல் ஹாதி ஏற்று நாயகம் ஸல்லல்லாஹு அலைஹி வஸல்லமவர்களின் திருப்பொருத்தத்தை பெற்றுக் கொள்ள முயற்சிக்காமல் மஸ்லமாவை குறை சொல்வதிலேயே கண்ணுங் கருத்துமாக இருக்கிறார். மேலும்,...

الحجامة في الرأس أمان من الجنون والجذام والبرص والنعاس
والضرس.

"தலைகுத்தி ரத்தம் எடுப்பதானது பைத்தியம், வெண்குஷ்டம், கருங்குஷ்டம், தடுமல், பல்வலி போன்றவைகளுக்கு பாதுகாப் பாகும்."

இந்த ஹதீத் தப்ரானியில் மஸ்லமாவின் வாயிலாகவே பதிவாகி யுள்ளது. இதையும் அப்துல் ஹாதி மௌழூம் என்று சொல்கிறார்.

ஆனால் இதே போன்றதொரு கருத்தைக் கொண்டுள்ள மற்றொரு ஹதீத் ஹழ்ரத் இப்னு அப்பாஸ் ரழியல்லாஹு அன்ஹு அவர்களைக் கொண்டு அல் உகைலி, பாகம்-1, பக்கம்-83லும், இப்னு அத்தி, 6:2074லும் பதிவு செய்யப்பட்டிருப்பது இதற்கு ஆதாரமாக அமைந்துள்ளது. இதை அறிவித்த இஸ்மாயீல் பின் ஷைபா அத்தாயிபி என்பவரை முய்ப்பானவர் என்று சொன்னாலும் அவரை பொய்யரென்று சொல்லப்படவில்லை. அல்லது கடுமையான ஜர்ஹுடையவரென்றும் சொல்லப்படவில்லை. ஆதலால் இதனை அவர் ஆதாரமாகக் கொண்டிருந்திருப்பாராயின் மஸ்லமாவின் தகவலை ஒருபோதும் மௌழூம் என்று சொல்லியிருக்க மாட்டார்.

மேலும் ஒரு ஹதீத் ஹதீதுக்குரிய நூல்களில் பதிவு செய்யப்பட்ட டிருந்தும் அதனை மௌழூம் எனக்கூறுவதால் ஏற்படும் பின்விளை வுகள் எதையும் கொஞ்சங்கூட பொருட்படுத்தாமல் சொல்வதா னது மிகவும் மனவேதனைக்குரிய விஷயமாகும். பின்னும் ரத்தம் குத்தி எடுத்தல் தொடர்பான ஹதீதை மௌழூம் என்று சொன்ன முதல் ஆசாமியும் இந்த அப்துல் ஹாதிதான் என்பதை வாசிப்போர் தெரிந்துகொள்ள வேண்டும்.

எனவே இதுவரை சொல்லப்பட்ட விஷயங்கள் முஸா பின் ஹிலாலால் அறிவிக்கப்பட்ட ஹதீத் அவரால் மட்டும் அறிவிக்கப் பட்டதல்ல. மாறாக அதேபோன்ற கருத்தமைந்த ஹதீதுகள் இருவ ருக்கும் மேற்பட்டவர்களால் அறிவிக்கப்பட்டுள்ளன என்பதையும், இவ்வாறே உபைதுல்லாஹ் பின் உமர் அவர்களைக் கொண்டு முஸா பின் ஹிலால் அவர்களால் சொல்லப்பட்ட ஹதீதை பற்றியும் மிக விரிவாக ஆய்வு செய்தோம். இதன்படி இப்னு அப்துல் ஹாதி என்பவர் நாயகம் ஸல்லல்லாஹு அலைஹி வஸல்லமவர்களின் புனிதமிகு ரௌழா ஷரீபை தரிசிப்பதற்காக பயணம் செய்தல் குற்றமாகும் என்னும் கொள்கையுடையவராக இருப்பதால் அவர் ஸியாரத்திற்காக பயணம் செய்யலாம் என்பதற்குரிய ஆதாரங் களாக அமைந்த ஹதீதுகள் அனைத்தையும் பொய்யாக்க முனைந்தார். அத்துடன் உபைதுல்லாஹ்வை கொண்டு அறிவிக்கப்படும் ஹதீத் ஆதாரப்படுத்தப்படுமானால் தனது சாயம் வெளுத்துப் போய் விடும் என்பதையும் தெரிந்திருந்த அவர், அது நிரூபிக்கப்பட்டு விடக்கூடாதென்பதற்காகவே முஸா பின் ஹிலாலையும், முஸாவின் தகவலுக்குத் தோதான ஹதீதை அறிவித்த மஸ்லமாவையும் பொய்யர்களென ஆதாரப்படுத்தப்பார்த்தார். இருப்பினும் அவரால் எடுத்து வைக்கப்பட்ட அனைத்து குற்றச்சாட்டுக்களும் தவிடு பொடியாக்கப்பட்டுப் போனதை நீங்கள் நன்கு விளங்கியிருப்

பீர்களென்று நம்புகிறோம்.

வழிகெட்டோர் என முத்திரை குத்தப்பட்ட நமது நாட்டின் கூலிப்படைகளுக்கு இப்பனு அப்துல் ஹாதியின் தீர்ப்பே முக்கியமான ஒன்றாகப்படுமாயின், அவரைவிட பல நூற்றாண்டுகளுக்கு முன்பிருந்தே ஸியாரத்துச் செய்வதன் முக்கியத்துவத்தை எடுத்துச் சொன்ன இஸ்லாமிய முன்னோடிகளின் கருத்துக்கு முக்கியத்துவம் தருவதுதான் எங்களுக்குப் பெருமையான ஒன்றாகும்.

அப்துல்லாஹ் பின் உமரும் அப்துல் ஹாதியும்

எனது ரௌழாவை தரிசிப்போருக்கு எனது மன்றாட்டம் கடமையாகி விட்டது என்னும் ஹதீதை அப்துல்லாஹ் பின் உமரைக் கொண்டு முஸா பின் ஹிலால் அறிவித்துள்ளார்கள் என்பதை முன்பே நாம் சுட்டிக் காட்டியிருக்கிறோம். ஆனால் இந்த ஹதீதை சிலரால் ஏற்றுக்கொள்ள முடியாமல் போனதற்குரிய மிக முக்கியமான காரணம் முஸா அவர்கள் உபைதுல்லாஹ்வைக் கொண்டு சொன்னதைப் போல அப்துல்லாஹ்வின் வாயிலாகவும் கிடைக்கப் பெற்றதாகச் சொன்னதே காரணமாகும். இதற்கு அவர்களால் எடுத்துக் காட்டப்பட்ட ஆதாரங்களில் உபைதுல்லாஹ்வைக் கொண்டு சொல்ல முடியாது என்பதும் ஒன்றாகும். அல்லாஹ்வின் நல்லுதவியாலும் நாதாக்களின் நல்லாசியாலும் இக்கருத்தை நாம் முறியடித்து விட்டோம். அடுத்து இரண்டாவது நபராகிய அப்துல் லாஹ் முயீபானவர் என்பதை நாம் ஆரம்பத்திலேயே சுட்டிக்காட்டி இருந்தோம். இப்போது அவர் தொடர்பாக அப்துல் ஹாதியால் எடுத்துக் காட்டப்படும் குற்றச்சாட்டுக்களையும் அதற்குரிய ஆதாரப் பூர்வமான பதிலையும் பார்ப்போம்.

இதோ அப்துல் ஹாதி அஸ்ஸாரிமுல் முன்கீ என்னும் தமது நூலின் 36 மற்றும் 38வது பக்கங்களில் இவ்வாறு கூறுகிறார்.

وقد تكلم في عبد الله جماعة من أئمة الجرح والتعديل ونسبوه الى سوء الحفظ والمخالفة للثقات في الروايات قال ابو حاتم محمد بن حبان البستي في كتاب المجروحين من المحدثين عبد الله بن عمر بن محمد بن حفص بن عاصم بن عمر بن الخطاب العمري أخو عبيد الله بن عمر من أهل المدينة يروى عن نافع رؤى عنه العراقيون وأهل المدينة.

“ஹதீதை அறிவிப்போர்களது தெளிவான நிலைமைகளை எடுத்துக் கூறும் அறிஞர்களை ஜர்ஹ் த:தீலுடைய அறிஞர்களென்று சொல்லப்படும். இக்கலையைக் கொண்டிருந்த கூட்டமொன்று, அப்துல்லாஹ் பின் உமர் நல்ல நினைவாற்றலை கொண்டவராகக் காணப்படவில்லை. அன்றி அவர் அவரைவிட நம்பிக்கைக்குரியவர்களின் தகவல்களுக்குப் புறம்பான தகவல்களையும் அறிவித்துள்ளார் எனக் கூறுகின்றனர்.”

இவ்வாறு சொல்லப்பட்ட கலையின் அறிஞர்களில் ஒருவரான அபு ஹாத்திம் முஹம்மத் பின் ஹிப்பான் அல்புஸ்தீ என்பவரும் ஒருவராகும். அவர் அல்மஜ்ரூஹீன் மினல் முஹத்திதீன் என்னும் தமது நூலில், ஹழ்ரத் ஸெய்யிதுனா உமர் பின் கத்தாப் ரழியல் லாஹு அன்ஹு அவர்களின் புதல்வரான ஆஸிம். அவரது புதல்வரான ஹப்ஸி. அவருடைய புதல்வரான முஹம்மத். அவரது புதல்வரான உமர். அவருடைய புதல்வரே அப்துல்லாஹ் என்று சொல்லப்படுபவராகும். அதாவது உமர் ரழியல்லாஹு அன்ஹு வுடைய மகனுடைய, மகனுடைய, மகனுடைய, மகனுடைய, மகனுடைய, மகனே அப்துல்லாஹ்வாகும். இவர் இதுவரை பேசப்பட்டு வந்த உபைதுல்லாஹ்வுடைய முத்த சகோதரருமாகும் என்று கூறுகிறார்.

இந்த அப்துல்லாஹ் என்பவர் ஹழ்ரத் நாபிஃ ரழியல்லாஹு அன்ஹு சொன்னதாகவும் ஹதீதுகளை அறிவித்துள்ளார். இவரை கொண்டு இவர் சொன்னதாக ஈராக்கியர்களும், மதீனாவாசிகளும் ஹதீதுகளை அறிவித்துள்ளனர். இவர் ஸாலிஹானவராகவும் வணக்கசாலியாகவும் காணப்பட்டார். பின்னர் காலப்போக்கில் இவரது தகவல்கள் பதியப்படும் அந்தஸ்தை இழக்க நேரிட்டது. இவர் ஹிஜ்ரி 173ல் இவ்வுலகினின்றும் மறைந்து போனவராகும்.

யஹ்யா பின் ஸயீத் அவர்கள் அப்துல்லாஹ் பின் உமர் அவர்கள் சொன்னதாக எதையும் சொல்லவில்லை என ஹமதானி என்பவருக்கு அமர் பின் அலீ சொன்னதாகவும் ஒருதகவல் பதிவாகியுள்ளது.

அ-ஸல்லல்லாஹு அலைஹி வஸல்லமவர்கள் ஒழு செய்வார்களாயின் தமது தாடியை குடைந்து கொள்வார்கள்.

ஆ-நட்சத்திரங்களை மூல மந்திரமாகக் கொண்டு செயல்படுபவனிடம் சென்று கேள்வி கேட்கும் ஒருவரது நாற்பது நாட்களின் தொழுகைகள் ஒப்புக்கொள்ளப்பட மாட்டாது.

இ- (புத்தத்தில் கிடைக்கும் கனிமத்துப் பொருட்களில்) இரு பங்குகள் குதிரையில் சென்று ஜிஹாத் செய்பவருக்கும், ஒரு பங்கு கால்நடையாக சென்று ஜிஹாத் செய்பவருக்குமாகும்.

இம்முன்று ஹதீதுகளுமே ஹழ்ரத் நாபிஃ அவர்கள் சொன்னதாக அப்துல்லாஹ்வைக் கொண்டு அறிவிக்கப்பட்டவைகளாகும். இவைகளின் தீர்ப்புகள் படித்தோருக்கு நன்கு தெரியுமென்று அபூ ஹாத்திம் அவர்கள் கூறுகின்றனர்.

அ- யஹ்யா பின் ஸயீத் அவர்கள், அப்துல்லாஹ் பின் உமர் பின் ஹபஸ் அல்-உமரை முயீபானவர் எனக்கூறுகிறார். இமாம் புகாரி.

ஆ- நினைவாற்றல் காரணமாக அப்துல்லாஹ்வை முயீபானவர் என்கிறார் யஹ்யா பின் ஸயீத் அவர்கள். இமாம் தீர்மீதீ.

இ- அபூ அப்துர்ரஹ்மான் அப்துல்லாஹ் பின் உமர் பின் ஹபஸ் பின் ஆஸிம் பின் உமர் அவர்கள் முயீபானவராகும்.

ஈ- அப்துல்லாஹ்வைப் பற்றி யஹ்யா பின் முயீனிடம் நான் (இமாம் அஹ்மத்) கேட்டபோது, அதற்கவர்; முயீபானவர் என்று சொன்னதாக அஹ்மத் பின் ஹன்பல் எனக்கு சொன்னார். இமாம் உகைலி.

உ- இமாம் அஹ்மத் பின் ஹன்பலின் புதல்வர் தமது தந்தையிடம் அப்துல்லாஹ் எப்படிப்பட்டவர் எனக்கேட்க, அதற்கு இமாமவர்கள்; அவர் அப்படிப்பட்டவர் இப்படிப்பட்டவர் என்று சொன்னார். இமாம் அஹ்மதின் புதல்வர்.

ஊ- அப்துல்லாஹ்வின் ஹதீத் எப்படிப்பட்டதென்று இமாம் அஹ்மதிடம் கேட்கப்பட்ட போது, அதற்கவர்; இஸ்ஸாதித் மேலதிகம் செய்பவரும், நம்பிக்கைக்குரியவர்களின் தகவல்களுக்கு மாற்றம் செய்பவருமாகும். மற்றபடி தனிப்பட்ட ரீதியில் அவர் ஒரு ஸாலிஹான மனிதராகும் என்று சொன்னார்கள். இமாம் அபூ ஸுர்ஆ அத்திமஷ்கீ.

இதனை இமாம் உகைலி அபூ பக்ர் அல் அத்ரம் சொன்னதாகக் குறிப்பிடுகிறார்கள்.

எ- அப்துல்லாஹ்வானவர் ஸுவைலிஹ் என யஹ்யா பின் முயீன் சொன்னதாக இஸ்ஹாக் பின் மன்ஸூர் கூறுகிறார்.

ஏ- அப்துல்லாஹ் முயீபானவர் என எனது தந்தை சொன்னார். அப்துல்லாஹ் பின் அலிய்யிப்னில் மதீனி.

ஓ- அப்துல்லாஹ் ஸதுக்கானவர். அதேநேரம் அவர் இழ்திராபு டையவர். யஃகூப் பின் ஷைபா.

ஔ- அப்துல்லாஹ்வின் தகவலை பதிவு செய்யலாம். ஆனால் அதனை எதற்கும் ஆதாரமாகக் காட்ட முடியாது. ஹாத்திம் ராஸி.

ஐ- அப்துல்லாஹ் பலவீனமானவரும் லய்யினும் முக்தலிதில் ஹதீதுமாகும். ஸாலிஹ் பின் முஹம்மத் அல் பக்தாதி.

-- பலமானவரல்ல. அபூ அஹ்மத் பின் ஹாக்கிம்.

ஒன்றும் இலக்கத்திலிருந்து ஃவரை சொல்லப்பட்ட கருத்துக்களைனத்தும் அப்துல்லாஹ் பின் உமரைப் பற்றிய குற்றப் புலனாய்வுக்குரிய விஷயங்களாகும். இவற்றை அப்துல் ஹாதி தமது நூலில் எடுத்துக்காட்டி அப்துல்லாஹ்வால் அறிவிக்கப்பட்ட ஸியாரத்திற்குரிய ஹதீதை மறுக்கிறார்.

உண்மையில் நானாக அல்லது நீங்களாக அல்ல. வேறு யாராக இருந்தாலும் அப்துல்லாஹ்வைப் பற்றி அப்துல் ஹாதியால் சொல்லப்பட்ட கருத்தோடு மட்டும் நாம் நின்றிருப்போமாயின் அப்துல் ஹாதியின் கருத்துத்தான் சரியானதென்னும் முடிவுக்கு வந்திருப்போம் என்பது மட்டும் நிச்சயம். இதில் நமது நாட்டிலுள்ள வஹ்ஹாபிகள் பணத்திற்காக அவரது கருத்தோடு நின்று விட்டனர். இவர்களை விட்டும் நம்மைப் பாதுகாத்த அல்லாஹ் வுக்கே எல்லாப் புகழும். உபைதுல்லாஹ்வின் அறிவிப்பை கொண்டு முஸாவால் சொல்ல முடியாதென்ற அப்துல் ஹாதியின் கருத்தை முறியடித்து அதைத் தவறென்று நிரூபித்த நமது பெரியோர்களுக்கு இது ஒன்றும் பெரிதல்ல. இன்னும் எந்தவொரு குற்றச்சாட்டுக்கும் ஆளாகாத மிகவும் நம்பிக்கைக்குரியவரான உபைதுல்லாஹ்வால் சொல்லப்பட்ட தகவலோடு விஷயத்தை முடித்திருக்கலாம். அதற்கும் மேலாக அப்துல்லாஹ் மீது சுமத்தப்பட்ட குற்றச்சாட்டுகளை அகற்றி அவரைத் தாய்மைபடுத்திய தோடு அவர் மூலமாகச் சொல்லப்பட்ட தகவல் உண்மைதான் என்பதை நிரூபிப்பதற்காகவே ஒவ்வொரு குற்றச்சாட்டையும் தெளிவுபடுத்துகிறோம். அவற்றை படித்துப் பயனடைவதோடு நின்று விடாமல் மற்றவரையும் படிக்கத் தூண்டுங்கள். அப்போது தான் அப்துல் ஹாதியுடையவும், அவரது சகாக்களுடையவும்

உண்மை சொரூபம் உங்களுக்குத் தெரியும்.

குற்றச்சாட்டு ஒன்று :

இப்பனு ஹிப்பான் அவர்கள் தமது அல்மஜ்ரூஹின் என்னும் நூலில் மேற்கண்டவாறு கூறியுள்ளார்கள் எனில், இப்பனு ஹிப்பான் அவர்கள் ஹதீதை அறிவிப்போரின் நிலைமைகளை சொல்லும் ஒரு பெரியாராகும். ஆனால் அவரால் சொல்லப்பட்ட கருத்துக்கள் னேத்தும் நம்பிக்கைக்குரியது தானே எனக்கேட்டால்...

எந்தக் கலையில் இப்பனு ஹிப்பான் பிரபலமானவரோ அதே கலையில் அவரைவிட மிகவும் பிரபலமான இமாம் தஹபி, இமாம் இப்பனு ஹஜர் போன்றோரும் இன்னும் பலரும், அறிவிப்பாளர்களின் குறைகளை எல்லை கடந்து விபவரிப்பவரும் மிகக் கடினமான நிலைகளைக் கையாளுபவருமாகும் என்பதாகக் குறிப்பிடுகின்றனர். இப்படிப்பட்ட கடினமானோரின் தீர்ப்பை ஆதாரமாகக் கொள்ள முடியாது என்பது இக்கலையை சேர்ந்த ஆய்வாளர்களின் தீர்ப்பாகும்.

அத்துடன் இப்பனு ஹிப்பான் கடினமான போக்கை உடையவர் என்பதை நிரூபிக்க இமாம் தஹபி (இவரும் இப்பனு தைமிய்யாவின் அறிவாற்றலைக் கண்டு அசந்துபோன காலக்கட்டத்தில் கடினமான வராகத்தான் காணப்பட்டார். அதன்பின் இவரே இப்பனு தைமிய்யாவை எச்சரித்து ஒரு நூலையும் தொகுத்தார்.) அவர்கள் ஒரு சிலரைப்பற்றி குறிப்பிட்டுள்ளதை இங்கே உங்களின் பார்வைக்கு தருகிறோம்.

அ- அஃப்லஹ பின் ஸயீத் என்பாரைப் பற்றி இப்பனு ஹிப்பான் குறிப்பிடும்போது, அஃப்லஹ நம்பிக்கைக்குரியவர்கள் சொன்னதாக மௌழூஆன தகவல்களை அறிவித்துள்ளார். ஆதலால் அவருடைய தகவல்களை ஆதாரமாக எடுக்க முடியாது. இன்னும் எந்தக் காரணத்தைக் கொண்டும் இவரது தகவல்களை நாம் ஆதாரமாக எடுக்க முடியாதென்று சொன்னதற்கு இமாம் தஹபி அவர்கள், இப்பனு ஹிப்பான் அவர்கள் சில நேரங்களில் நம்பிக்கைக்குரிய அறிவிப்பாளர்கள் மீது, அவர் என்ன சொல்கிறார், அவரது வாயிலிருந்து என்ன வெளியாகிறது என்பதைத் தெரிந்து கொள்ளாமலேயே அவரைப் பற்றி குறைகளை வைத்து விடுகிறார் என்று கூறுகிறார்.

ஆ- ஆரீம் என்னும் பிரபலமான முஹம்மத் பின் பழல் அல் ஸதூஸியைப் பற்றி இமாம் தாரகுத்னி சொன்னதாக இமாம் இப்பனு

ஹிப்பான் சொன்ன கருத்துக்கு இமாம் தஹபி அவர்கள், இமாம் நஸாயிக்குப் பின் இவரைப் போன்ற ஒருவர் வரவில்லை என்கிறார். அப்படிப்பட்ட ஒருவரைப் பற்றி இப்பனு ஹிப்பான் இப்படிச் சொல்வதாகக் கூறுகிறார்.

இ- அய்யூப் பின் அப்துஸ்ஸலாமைப் பற்றி இப்பனு ஹிப்பான் சொன்ன கருத்துக்கு, இமாம் தஹபி அவர்கள்; இப்பனு ஹிப்பான் அறிவிப்பாளர்களது விஷயத்தில் மிகவும் கடினமான - மோசமான போக்கைக் கையாண்டிருப்பதாகக் கூறுகிறார்.

ஈ- சுவைத் பின் அம்ருல் கலபீ என்பாருடைய விஷயத்தில் இப்பனு ஹிப்பான் அவர்கள் எல்லை மீறிய வார்த்தைகளை பயன்படுத்தியுள்ளதாக இமாம் தஹபி கூறுகிறார்.

உ- உத்மான் பின் அப்துர் ரஹ்மான் அத்தராயிபி விஷயத்திலும் இப்பனு ஹிப்பான் அவர்கள், தமது வழமையின் அடிப்படையில் திணிக்கப்பட்டுள்ளதாக இமாம் தஹபி சொல்கிறார்.

ஆதலால் நம்பிக்கைக்குரிய அறிவிப்பாளர்கள் தொடர்பாக இப்பனு ஹிப்பானின் கருத்துக்கு முக்கியத்துவம் தரப்பட மாட்டாது என்பது நிச்சயமாகி விட்டதால் அப்துல்லாஹ் பற்றிய இப்பனு ஹிப்பானின் கருத்தை ஏற்க முடியாதுள்ளது.

குற்றச்சாட்டு கிரண்டு :

அப்துல்லாஹ் தவறான தகவல்களை அறிவிப்பவர் என்பதை ஆதாரப்படுத்த இப்பனு ஹிப்பான் பின்வரும் மூன்று தகவல்களை எடுத்துக் காட்டுகிறார். அதாவது,...

(1) ரஸூலுல்லாஹி ஸல்லல்லாஹு அலைஹி வஸல்லம் வர்கள் ஒழு செய்யும்போது தமது முபாரக்கான தாடியைக் குடைந்து கொள்வார்களாம்.

இந்தத் தகவலை ஏற்றுக்கொள்ள முடியாதென்பதற்கு ஏதாவது காரணம் இருக்குமாயின் அது அப்துல்லாஹ் உமரல்ல. மாறாக அப்துல்லாஹ் உமர் சொன்னதாகச் சொன்ன முஃமல் பின் இஸ்மாயீல் என்பவர்தான் காரணமாகும். இவர் ஒரு நம்பத்தகுந்த வராயினும் பெரும்பாலோர் இவரை முயீபானவர் என்றும், முன்கருல் ஹதீத் என இமாம் புகாரியும் கூறுவதால் இதை ஆதாரமாக வைத்து அப்துல்லாஹ் உமரை குற்றஞ்சாட்டுவது நல்லதல்ல.